

ליום המות של הרצל

אנחתנו הכבדה ; נשאנו אותה לטרחקים, איש
בלבבו, איש איש לעבריו.

ובשנה החמש למות מנהיגנו, הנה פה על
ארמת-אבות, על ארמת-חלומותיו, אלו מוכרים
את חייהם-מלחמו ואת מלחמת-חייו. פה תחת
שמיה-הتكلת המקסימים, עם עצי-התמר הנגבוחים,
בין הררי-ענק ונלוים רועש, תנדר קומת האיש
כפלים. פה הוא נבוה פי שנים, יפה שבעתים,
הרצל וארץ-ישראל — ואות היא תמונה מרהייבת,
שלמה, מchia, מעודדת. פה בארץנו נאמרה המלא
היותר עמוקה על מות הרצל, פה נשמעה האמרה
היותר חוררת, המביעת את כל צער האומה, את
כבי הדורות. ואחר הילדים בנ-הארץ, אמר אותה:
„מות הרצל, הוא חרבן בית שלישי !“

עוד לא נבנה הביה, וכבר נחרב ...
חמש שנים עברו מיום מות מנהיגנו הנדול,
וכמה תמרות באו עליינו, איזו מהפכה בחיי-
ארצנו, איזה שניוי-ערכין. ונдолה עכשו העבודה,
ורבה האחריות, ועובד אין, ונ долה גם היא איננה.
טאוות קטנים, שבריריו-זהר, כוכבים נופלים,
הם המARIOים לנו עכשו בדרכנו, ואין עמוד אור
אשר ילק לפנינו, אין שימוש בהירה ומשפיעה ...
מרגניותם אנו יותר ויותר את חסרונו הייחיד
בתוכנו, חסרונו האדם הנדול, הראש, המפקה,
המצביה. שלטון-היהיד חסר לנו. אל נמוש מהגיד
הדברים האלה, צריך לנו איש שהוא יהיה הברית
התיכון, שהוא, יחד את הכל, שהוא ימשל בכלנו
שأنחנו נשמע לו, והוא יהיה ראשנו.

בעמנו היה תמיד אך איש אחד אשר הציג
ואשר נהיל: האבות, הנשיים, משה, יהושע,
השופטים, המלכים, החסידיים, בר-כוכבא,
הרצל ...

אל תנידנו כי מות!

(ב' תפוז תרפ"ד — ב' תפוז תרפ"ט)

עשרים בתמו — יום עלית נשמה,
נשמה גדולה הייתה לנו ונסתלקה מתוכנו;
ושנה שנה, בעשרים בתמו, עולה הנשמה ממסתרי
חכינה ומAIRה את חיינו האפלים, מchia את
לבותינו הרוצים, מחדשת את תקותינו הנושנות,
מוסיפה לנו, מאמצת רוח ונוננת נשמה — חלק
טמנה, חלק מגדולתה, מויות, מהורה !
חמש שנים —

ואני ווכר את פתיחת הבנisa השביבית,
שנה אחרי מות הרצל, הבנisa הראשונה בלו
הרצל ...

דורות-אבל באולם הבנisa. עצבת נסוכה
על פני כל, השכינה הישראלית עטופה שחורים,
בוכיה, מחהבלת. ואלפי עינים נשואות אל הבטה;
אלפי אונים פקוחות לשמע ... ומקשות. העינים
ית התמונה הידועה, את הראש היפת, את אוטם
הפנים העדינים, המלאים עז ורך, מrix ואהרה.
רק תמנתו תליה ממול לבטה, רק העתקת
פניו לפניו, והוא עצמו — איןנו.

את הרצל המת מספיד נורדי החי,
והדמתה היא כדרמה בית-הקבורות, נרגשת
בה תונה עמוקה, תונת-עולם, תונת-עם הבוכיה
על אטונו היותר נדול, היותר נורא. קול הנואם
רפה בדברו, פניו חורים, עיניו מכיעות צער עמוק.
והקול רוער, חזרה לאogn, לב, וקריאה נдолה
ומרה נשמעה:

„לעט היה הרצל, אך להרצל לא היה עס ?“
דורמים וכوابים בלענו או את דמעתנו
החמה; בפוף-ראש ושבורי-לב נשאנו אתנו את

30.06.1911, page 3

ירץ הרצל,

לימי הרים והאבל, המאיצילים מעצבונם על
„שלשת השבועות“ בתטו ובאב, נסף בשנים האחרונות
עוד יום אבל אחד, להוסיף יגון על יגוננו הלאומי,
הוא יום כי תמו, יום גוע תאודור הרצל ואל המספר
על הארץ הקדושה וטל כל מחדلينו שאבדו לנו, נסף
המספר על האיש הגדול מחותר עינינו. אך המספר ע

ציון נשתנה בימי הרצל ממה שהיה בשנות מאות רכבות. גם אנחנו נתאבל על חרבן ארצנו אבל נחשוב מchodząת גם לשוב שטה; לא רק להתאונן על שברנו אנו רוצים, כי-אם גם לעטול לשיבת ארצנו לאייתה לרפא שבר עטנו. וב敖ן חזה נספר גם ביום האבל החדרש כי בתמו; לא בחובק-ידים נשב בדד ונודם על חמת, כי-אם בהכירנו מה היה לנו בחיי ובהויסנו לפועל מפעלו, אשר פעל בכל נפשו ובכל מאדנו. — וטרתו היפה הלא היה ארץ מנוס ומקלט לכל אחינו הנעים והנדים ולא ידעו מנוח לנוף רגלם ולאום חפשי אמרץ, הרוצה להשיב ארץ אבותיהם לצאצאיהם אחריהם. אנחנו קבלנו את ירושת הרצל זאת והנдол בכל האמצעים להציג את המטריה הזאת הוא מקאן הקימת לישראלי. והנחתה הקרן הקימת הזאת יבלה על עצמה לבבך את זכר האיש הנдол גם בדבר מרגש ונראה לעינים, אשר עם זה יהיה לברכך לכל ישראל הדבר הזה הוא מטע יער זיתים בארץ ישראל הנוטן לחם לכמה משפחות עבריות ואחרי-כן יבלכל מוסדים לאוטיים יקרים לכל ישראל כפרי. ער היה בבר הראה העם את חברות טוביו בנטשו בעיר ההוא כחטשים אלף עצי זית וחלק גדול מהם מפירותים ונושאים פרי. אך אין זה די עוז להיות לאות זיכרון גדול כרואי לאיש הנдол. علينا להגדיל עוד את העיר כמה מונים. ואין די לנו שישתחטו מעט. הציונים בפעול הזה כל העם צריך להראות השתפותו כי כבר באח העת, שכיר כל העם בכל מפלגותיו מה היה לו הרצל ומה מפעלו שפועל בשבייל כלל ישראל. אכן התעוררו בני עטנו להראות ביום גוע הרצל, ביום כי בתמו, כי יודעים אתם לחלק כבוד לאיש שמסר נפשו בערכם ודגן לאחריותכם והתנדבו איש עז אחד להגדיל את העיר להיות לזכרון נادر לאיש, אשר שמו נקרא עליו. כל אדם טישראל יתנדב ביום כי תמו עז אחד (שבעה כתורים) ויעור טכידיו וטיודעיו לעשות כן. בזה נחפוך את יום האבל ליום זיכרון ואת המטפר חסר-חותעלת לטענה רענן המבטיח אחרית טيبة. הלשכה המרכזית של הקרן הקימת.

04.07.1913, page 9 הפעל הצער

עַל הַמִּשְׁמָרָן!

כולם זוכרים אותו היום: כי בתומו תרס"ה, נבור לאומי ועממי נפל חלל על משמרתו באמצע עבודתו, ובו ביום גלה כבוד מישראל, הרצל "בעל החלומות" הנדול איננו בינו — והוא לא יהיה לנו, מי יודע כמה וכמה דורות, ואני בא עכשו לספר אחרי מותו ולהספידו, רזחה אני לעסוק ב"קדמוניות" של יום אתמול ולהזכיר "זכרוןות" חיים של היום. לא, שטופים אנו במידה מרובה בחיי הרגע ובחיי החלקים הקטנים יש הרגע, עד שהחיי השעה והיום הם לנו עבר גדול, כמה דורות וכמה תקופות, וכן מעט "קדמוניות" מיום פטירתו של הרצל ומעט "זכרוןות" של היום הם לנו חקירה, "היסטוריה" חשובה...

באותו יום שהובילנו את הרצל לקברות ברוחתי מן הסביצה ליעדר עב על חוף לשון-הום הפיני, ושם בין ארונות נשאים, בארץ הלבנון, הייתה

אמנם ברור הוא גם לנו, שככל מה שנעשה בארץ עד היום הוא רק "מבוא"—ו"המשך יבוא".

אבל מה טיבו של אותו ה"המשך"? הנה קראנו כולנו באחד מגולגולות "די וועלט" את "ההחלטה", שנוסדה קומיסיה לאסוף חומר ליסוד אקלטיטה לתחורת הרפואה בירושלים. ובאן אנו עותדים ותמהים: במה הם רוצים לפרש את התאבור הנדול של בעלי הכשרון שבנו, שהקיאם מולדתם? הלא האנשיט הלאה אינם תופסים גם את הצד הפוליטי ביסוד אוניברסיטה למדעי הרוח? מי שירדע את האוניברסיטה ס"ט יוכף, בבירוט והשפעתה היישועית על העربים בסוריה; מי שירדע את השפעת האינטיטוטים האיוונגליים הנרמנית בירושלים והקוליג'ס האנגלים השונים דוקא בענייני הפוליטיקה והבוש, יודע להעיר כראוי את הערך הפוליטי הנדול שיש ביסוד אוניברסיטה עברית למדעי הרוח. אין חלקו בין הפטורים כל בנין ואני כהן אמבקש מראות נגעים בכל דבר. היו ימים, כשהלא היה לנו אף שעלה אדמה אחד בא"י וכשבאו בונים "בעלי חלומות" והתחלו לבנות טן הגנה, קראתי מתיק שמהה: —
הא חלקו בינויכם, הבוניים! בנו מן הגנה הלוואי שלא יהיה בתיכם —
כבריכם, אך בנו יהא חלקו בינויכם! אבל בשיש לנו כבר קרקע מתחת רגלוינו, יהא נם רק ר' ר' אמות על ר' אמות, ובאים אנשים שטסנו לידיהם כל מושבות תנענתו, וסתפקים לכלכל את התיאבור הנדול של צירנו ליצירה עברית מקורית בא"י בקומץ פפותם, באיזו מני "שׂוּרִים" של תרבות ולמודים, יש שגム טבלנותו של סבלן מתפקעת וצוקה נפשית יצאת ומכרות: אתם ב"עלי החשבון" הקרים אינכם כראים לעמוד במקומות ש"בעלי חלומות" עותדים! כמה זום של חיים תרבותיים ורוחניים, כמה קניינים של התפתחות והתקדמות עתידים לצאת ממרכזו של אוניברסיטה עברית בירושלים לכל ארצות המזרח כולן! אין שם עם ולשון בעולם יכולם להסתגל ולהשתרש בארץות המורה, בין עמי המזורה, בעמו ובלשונו. אם להפרנקים, הנרמנים והאנגלים יש איזו השפעה בארץות המורה, הלא אין ההשפעה הזו נתמכת בעיקרה על החרב ועל הכספה, כי אם על הפצת התובות והשפעה התרבותית של כל אומה ואומה, הייש מספר לבתי-הספר והקוליג'ס ולבתי-החולים ולחננות מיתיאו-רווניות ולבתי-מנור של כל אומות העולם בארץות המזרח? כל מי שראה בו רק תעטולה של ה"מיסיון" או השתתפות בצער של המורה-ה"אומללים"—אינו אלא טעה, זהו הכבות התרבותי מתחילה של שולחים אספדייצה "מדעית", בכיבול, עפי רוב להקור תנאי האקלים או חמינרליים של הארץ ובינתיים לאחר יה, מיסדים תחנות מיתיאו-רווניות. —
ואח"כ באה ה"מיסיון" ובתי-הספר ובתי-החולים שלה, באים בהנים ונויirs ומשפיעים וחווים ומשפיעים עד שכובשים להם בנים נאמנים מבני הארץ — וסוף דבר הלא ידוע לכל... הנוצרים העربים על הר הלבנון ותביעותיהם החקננס הבא תלוי גורלה של אוניברסיטה עברית בירושלים!*)

ד"ר אברהם זריזובסקי

*) עם כל היוננו מודים בערכה הנדול של אוניברסיטה עברית בירושלים, עליינו בכל זאת להביע את התנגדותנו הנרצה לאלה שרצו לעשות את שאלת

*) עם כל הייתנו מודים בערכה הגדול של אוניברסיטה עברית בירושלים, עלינו בכלל זאת להביע את התנגדותנו הנמרצת לאלה שרצו לעשות את שאלת יסוד אוניברסיטה לשאלת מרכזיות של הקונגרס הציוני. תפקידו העיקרי של הקונגרס הנוכחי: למציא דרכי לחזק עמדתנו הכלכלית בארץ — הנגדת השטח הכספי שלנו ורבי אוכלסינו. זהו תפקידו ולא אחר. וכי שטחה אותו ברגע הנוכחי מדרך זו וכופנה את תשומת לבו לעניינים אחרים, כונתו רצiosa, אך מעשיי בודאי ובודאי שאינם רצויים, ו„**בני ישראל בארץ ישראל**“ יהיו בין המתנגדים הראשונים לדבר זה.

מִקְוֹן אֶת קִינְתִּי... מֵי יָדַע, הִיְתָה אֲנָחָה שׁוֹבְרָת אֶת כָּל לְבִי, כְּשׂוֹה נִפְלָא
בְּעַל הַחֲלוּמוֹת, אָם לֹא יָכוֹמו "בָּעֵילִי הַחֲשֻׁבּוֹן" הַכָּה שֶׁכְּלָרְוּם - מִחְסָם מַלְאָ
בְּטַבְלָאוֹת שֶׁל מִסְפָּרוֹים יִבְשִׁיבוּ: חֲבוֹרָה, חֲסּוֹרָה, בְּפָלָ, חָלוֹק וְתַשְׁבּוֹרָת... מֵי יָדַע
אָם אֱלֹהָה הָאֲנָשִׁים, שֶׁלְכָל חָלוֹם וּרְעִיוֹן עֲוִלָּמִי וְנִצְחִי יִשְׁלַח לְהָסָעָה עַפְרוֹן וּפְסַתָּ-
נִיר טָן הַטּוֹבָן, מִשְׁשָׁת יִמְיָה. בְּרָאשִׁית, — אָם יָכוֹמו הַמִּבְשָׁר בְּ"חֲשֻׁבּוֹנוֹתֵיהֶם"
וּמִסְפָּרוֹוֹת לְהַחְלִיף. אָת "הַמְּטָבָע". כִּי הִי לְבִי נָוקְבָּי, הָאֲנָשִׁים הַקְּטָנוֹנִים
אִינָם מְנוּנִים כָּל "חָלוֹם" וְכָל אִידִיאָה לֹא לְחַמָּה וְלֹא לְלִבְנָה, כָּלּוֹטָר לְתַקְפּוֹת
וְדָרוֹתָה, כִּי אָם הַמִּנוֹנִים לְמַחוֹורָה הַכְּסָפָה... וְלֹחִי הַרְגָּעָה וְלֹחִי הַדְּקִים שְׁבָרְנָעָ
עַצְמָתוֹ, וְכְשׂוֹה נִפְלָא מֵי יִתְן פְּתָרוֹנִים לְחֲלוּמוֹתֵיו?

וְנִדְולָ וְקַשָּׁה וְמַרְתָּה לְנוּ אֶתְנוּ הַיּוֹטָה. כִּי בַתְמֹוֹת תְּרֵסְיָה, "מִטְּבִיבִי"
חָלוֹם הַרְגָּל בָּאִים בְּרִשְׁתִּים וּבְטַבְלָאוֹת שֶׁל חֲבוֹרָה, חֲסּוֹרָה, בְּפָלָ, חָלוֹק
וְתַשְׁבּוֹרָת—כֵּן, נִמְמָ פְּסַת-נִיר, גַּם עַפְרוֹן, הַכָּל מִן הַטּוֹבָן... וְהַמְּטָבָע נִתְחַלֵּפָה.
אָכָל לֹא עַל וְהִיא אַזְנָן, אַיִן אַנְיַעַסְקָ בְּפּוֹלִיטִיקָה וּבְדִיפְלוּמָטִיקָה וְאַיִן לֹא
גַּם קְומְפָטְנִיצִיה לְמַתָּוחַ קָוֶוֶל בְּקַרְתָּה עַל הָעֲנִינִים הָאֱלָה בְּתַנוּעַתָּנוּ. לֹא, אַנְיַעַסְקָ
דָּן עַל עֵיקָר אַחֲר לְגַטְרִי: עַל יְסָוד הַאֲוֹנוֹבָרְסִיטָה בִּירוּשָׁלָם. וּבְעַנְיָן זֶה יִשְׁלַח
לִי מַעַט קְומְפָטְנִיצִיה וּרְוִצָּה אַנְיַעַסְקָ לְהַרְאָות, מָה בֵּין "בָּעֵילִי הַחֲלוּמוֹת" וּבֵין
"בָּעֵילִי הַחֲשֻׁבּוֹן".

אַלְפִּים שָׁנָה מְבָדְלִים אָוֹתָנוּ מִן הַזָּמָן שֶׁבָּו נִפְתָּמָה הַגּוֹלָל עַל הַיְצִירָה
הָעַבְרִית, הַמִּקְוֹרִית. מִזְמָן חֲתִימָת כְּהַיָּק וְהַתְּלִמּוֹד גַּלְיוֹנוּ מַעוֹלָם-הַיְצִירָה הָעַבְרִי
וּפּוֹרְנוּ אֶת כָּל כְּחֹותִינוּ לּוֹרִים, רַק קְטָעִים וּשְׁבָרִים — גַּם וְהַרְקָעָה כְּפִירּוֹשִׁים,
וּפִירּוֹשִׁים לְכְפִירּוֹשִׁים, לִיצְרוֹת הָעֲתִיקָות — נִזְמְרוּ בְּלַשׁוֹן הָעַבְרִית בְּמַשְׁךְ כָּל
הַדּוֹרוֹת הָאֱלֹו. "דָּרוֹת הַעֲמִידָה" בִּיצְרוֹת הָעַבְרִית הַמִּקְוֹרִית גַּרְמוּ בָמְדָה מְרָבָה
לִירִידָתָנוּ — לֹא, אַיִן זוּ יְרִידָה רְגִילָה, זֹהִי אֲפִיסּוֹת הַכָּחָה הַרוֹחָנִי — בָּמְעָלָת
הַתְּקִדְמוֹת בָּמְדָע וּבְסִפְרוֹת.

כל מיטב היצירות שלנו נעשו על חשבון אחרים, בלשונות זרות, ובנסיבות זרה, באמצעות זרים ולהכליות זרות — ולא לנו הם. איזה קרבת-הרוח יש לנו ליצירותיו של מנדלסון ברתולי במוסיקה, או לאנטוקולסקי וליברמן בסקולפטרדה, או לניאורג בהנדס ולנבריאל די אונציא בספרות, או ללודד ביכנספלד בפוליטיקה? רק החנפים וה„מחדרים“ הספרותיים שבנו קובעים יצירות של אחיהם נדחים כאלה על החשבון האומה העברית. היוצרים עצמם והטביה הורה קבעו את היצירות של „חצאים גויים וחצאים יהודים“ כאלה על האקטיב של הזרים. ובצדק, ואם נבוא בטענה, למשל, על יצירות ממין אלה כשל יוסף ישראלי, שייש בהן הרבה מן הסוגון העברי וממן הרוח היהודי הנאוני הלא סוף-סוף שלולים מעתנו גם את היצירות האלה, ההולאנדריים עשו מצדם כבר „אנקטייה“ ליוסף ישראלי וכל העולם. בולו הביר את הצייר הגאנאי הזה בצייר הולנדי — ובצדק, ואם בן עומדים אנו ותויבים: מה יצרנו מיטות בהיק והתלמוד שכל העולם מכיר בויה יצירה עברית? במדומה לנו לא כלום, אנו ביןינו לבין עצמן הבקאים כל כך בכל מיני הסוגניות, מרים את עצמנו: יש לנו ספרות עברית, יש לנו פלוסופיה עברית, יש לנו מדרע עברי מקורי, הבלל: היצירה המקורית העברית לא פסקה מעולם, היא נתקינה ומוסיפה להתקים. כל זה יפה ונאה בסגולה-סוגימטיבית לטפשים אדווקים, אבל מה נאמר אנו אחרים? יש לנו רק כשרונות בלתי רגילים ונאוניים, המפוזרים את בחותיהם לאחרים ולזרים; יש לנו גם חוברות צנומות אחדות עם ניצוצות של בעלי הכשרונות שבנו, ויש לנו גם איזו מאות גליונות של נייר-נדפס, המכונות בפי מוליים ספריקולאנטים יהודים אחדים דока בשם „ספרות העברית“,

ומכיוון שעדליים ורשיים אנו כל כך בקנינם תרבותיים לאומיים, כיוון שככל העבירה הציונית הלאומית בולעת רק "שאלת-הקייה" בלבד, עד שבמשך כל התקופה הראשונה של התנועה לא זכינו אפילו למושג תרבותי גדול אחד בארץ ישראל, מהי כל החרדה הוו בתנועתנו? סוף סוף ירדת הציונות למדרגת פילאנתרופיה... להאכיל רעבים ולכלכלם עד שיקום לנו דור חדש של ספיקוֹלאנטים בארץ... יהודים קטנונים הרופאים רק אחרי הבצע, ה"גישפט", או ה"ביונעט". שם כל עיקר נשמתם, הואת היתה מטרת "בעל החלומות" הגדול?

29.05.1914, page 2

—(—)(—)(—)(—)

הַפְּרִזְבּוֹת :

& (מצבה היה לחייאדור הרצל), הלשנה הראשית של הכה"ק פרטתה את הרוברים דאלח : "בכ' תמו ש"ז מלא עשר שנה לנותו של הד"ר תיאודור הרצל.

"העת עברה, יוס הבשורה של הרצל הוא עתה ברוח העבר. אבל הרצל עצמו עומר בחינו בעצם גוילו ויפוי עינו המעטיקה חקר, מתחוננת בעיתונו של עצמו. עבורתו שייכת לכל העם היהודי ולא לנפהלה או או אהרת, הוא נתן לנו את האומין להרש לסקול, ל��ות וליצור, הוא השיב לנו את העוד שאל טבל-זריטה נдол. יפי נשפטו הפין. זהר על כילנו אנו, אפיו אונס המהנדסים לשאיפותיו מוכנות לטרדות באצילותנו. היא מת בעד העם היהודי, כדי להוציא ולהיות בקרני, לא בתור ונרון חנין, לא בתור דמות מיטזית, שטבביה רוקמת האנחת קרנישלא זוהר הי. היא פדה את הרצון היהודי מבלי זיאוש והרפין, וברצון זה היה הרצל, ביום אותו אין אף מקום לאוכרות ! ורק קריאות לעבודה הן הנכונות והחגנות ליום זהה.

"לא אבל יתגלה, בלחטבותנו לייצור עתידה יתדרשו היי זהה, בהגיית עבדתנו אני יכולים להונ את זכר הרצל. "הרצל היה צבנו צבנת ונרון בעיר חי, בעיר הרצל חייע יהודי הנצחות, כנח הנידול של האילן המבר רך את העתיד אני מזאים את הסמל של נח הנידול של רוח הרצל. מי שהרגיש רק את הנשימת הקלה של רוח הנאנית של הרצל יראה את עצמי מתייב ביום זהה לעוזר לדקנות הנצח ההיא יהויה לאדם הנadol הזה. לחשעים אלף עצים כבב המתנדב עד היום, וזה מפדר נдол, ואילם מצער לפיק העיר לעוימת גדרו של הרצל. מטרתו ושאיפתו דראשת, כי ארין אבותינו תפוח מהריש, המטרה הזאת מתנסיינ ע"ז נטעות העצים בארץ ישראל.

"הרעיון שלו, כי עם שלט אינו יכול להתקיים בחטפים של אחליים, הרעיון זהה מחייבת העצים, בעיר הרצל יצא והיר האדש איה המניעים הארכמה זאת השטחה ותהברת של עבודהה,

האידיאלי שלו, כי מכאיו הוא לפשט יד למונת החשלה מות וההניך, הילך ומתקיים עתה. כאשר יתנו העצים את פריטם בעתם, שמן ושקדים, תאנים ובטנים, יהיו המקומות אשר יכניסו לכלכל את בתיה הספר ויתר המוסדות הקולטוריים, פירות הארץ יהו זמבשרים, אשר יפיצו את הבשורה על השקידה ועל ההתמדה התורצת ועל העין הפקחה והצופה לעתיה.

"יום בכ' בתמו יהיה יום עבורה הרצון של העם היהודי, הוא יידב ביום הוא עצים לעיר הרצל ויפורה את DAO של עתידו".

(הנדבות לזכות הכה"ק). במשך השבוע מן הי"ז עד הינ"ד למאי ש"ז הוכנסו לקופת דקה"ק 10924,32 מרק. מהם הוכנסו מריטה 4397 מרק ; מאוטריה - 2078,83 ; מאמרי-קה העטונית - 1670,79 ; מג'יצה - 1448,70 ; מאנגליה - 1328,33 ; מארצות שונות - 0,40 מרק.

נערכה הוכרה לנשפת הר"ר הרצל ז"ל ע"י בן-חzon רטתא עם מקהלה משוררת. אחורי ההוכרה נשא נאום מלילן מורשתה על הנושא: "הרצל והעם", שבו תאר את המנהיג הנדרול ז"ל בתור נבור עמי אמתני, ומשתרל, שהעם בעצמו יקח את גורלו בידו. הנואם מעורך את הקהל שיאמת את אמונהו של הרצל בכוח העם היהודי. אחורי בן קורא מר י. מ. מונדלאק את "הביבונפיה של הרצל", ומර ליפמאן מונדלאק מפרק את שיריו של י. כהן "על מות הרצל". המקהלה שרחה שיריהם לאומיים. מר מלילן מורשתה נשא עוד פעם נאום על הנושא: "גdot ונאלה". בנאומו זה הוא נוגע במלחמה ויחוסה לצוינות ומעורר את הנאמפם להשתמש בשעה נדלה זו ולהביע גלויה לפני כל העולם את הדרישת להשוב לנו את ארץ אבותינו. הנואם שנאמר בהתקהבות השair רושם חזק על הנאמפם ונתקבל במחיאות כפיים סואנות. אחורי השעה הראשונה בליך נסגרת האמפה בשירות "התקוה".

שר אש נוין.

בשבת, י"ז בתמוז, התאמפ' בבית-המדרשה שלנו המון-אנשים רב לתפלת שחרית, ואחריו קריאת-התורה על-שלשת-ה"זקנאים" הציוניים שלנו, מר פראנר, באבראך ווילק וכל אחד נשא נאום על-דבר העדר הארץ-ישראלית בתור עבורת-העם. ה"נדרים" של העולים-התורה היו לטובת העזרה. למחמת, ביום הראשון, נושא הצעריות ואחריהם מהוקנים אל עבדות. קבוץ הכםפ'ים והחותימות וכפי שידוע כפר, הראו בני הנערים שלנו בח נדול בעבודתם.

בכ' בתמוז נערכה "הוכרה" אחורי-הצחים בבית-המדרשה, ששמה נהלו אנשים, נשים, ונערים ולידות; באו נם כל התלמידים וחתלים מודות של בית-המפר אשר למר פראנר, את הסדר והמשטר החזוקם המכווים. במכוא נזכיר "תו-הרצל" לכל הנאמפם.

סדר ההוכרה כל היה: צערו אחר התפלל לפני התיבה תפלה. מנהה, ואחריו זה עלה מר היישבען ועמו חבריו הוועד של הביבליותיקה על הבימה ונשא מתחלה נאום-אבל, אחורי זה שרו תפלה "אל-מלך-رحمם" בלוות מקהלה של חברי הביבליותיקה, ואחריו בן נשא מר הורש ברג עוז נאום אחד על-דבר עבדתו הנדרולה של ד"ר הרצל ז"ל, ולבסוף קרא לעבדת צוינות בכ"ל ועובדת העזה הארץ-ישראלית בפרט. והוושם היה חזק מאד. — בירב, ערכנו "נשף-הרצל" ב"בית-הוועד" שלנו ושם נם בן נשא מר היישבען בעברית וביהודית על-דבר "מעשי הרצל הנדרולים". נשמעו רקלמציות אחדות ונם מנונית-האבל של שופן על-ידי פראנר על "הלאומיות של הרצל"; הנאמפם הודה לה"זקן", שבא לחתה חבלי נשף הצעריות. בשיר "התקוה" מפי כל הנאמפם נסגרת חניתת האבל.

— מר היישבען, שב אלינו מלודו, רתיחיל שוב להעתפק בשיעורים עבריים, מלמד הוא לנדרולים ונם לקטנים. נם ומד שיעורים עבריים נבחנים "בזעיר-ענקון", שמ"ה, בעצמו מלמד שם. ה"למודים הם": ידיעת-השפה והמנון, תלדות הספרות העברית, דבריו ימי ישראל ורצאות תנ"כיות. השיעורים האלה נלמדים ביום השבת והראשון שתים-שעות. — בכל יום-השבת בין-הערבים מקריא מר היישבען ביהדות למן הרבה נאמפם באולם-הביבליותיקה שלנו פליק בהימטריה עברית. רצינו.

לפנינו שנה נתומה פה אגודה "צעורי ציון", שממפר חבריה מגיע עתה עד 50. המפער הות, אף כי קטן הוא לעומת געומת מפער הצעריות הנמצאים בעירנו, בכלל זאת האנודה הרבה לטובת הייעון הצוינו ולהשתלמות הצעריות. לעתם תוכפות נערקות הרצאות באולם הביבליותיקה ע"י הווער והרצאות מושבות אליהן נטחצעריות. שעוד לא נרשמו בהאנודה עד הנה. נזכיר 150 שקלים. בכ' תמו נרכחה אוכלה בבית-הכינמת. החון עם המקהלה שרו מומרי תהילים ובאותה שעה נזכיר קלפי-הרצל. בשבת שעbara נאם מר גריינשטיין מריפין ב��ת-הכינמת על אדרות המומנט הנוכחי ובדרבים נרצאים קרא לקהל להביע את רצונו ע"י החותומות. האקציה הארץ-ישראלית כבר ננמרה. נספח לטובת גנווי המלחמה ביום הפלר טעם של 350 מרק ובכ' תמו 72,70 מרק. מפער החותומות עלה ל-786. המפער מצער מאד, משום שחסידי-גדור דיויתר קרובים לחצר טאנן לחותום ונם התאמציו, עד כמה שאפשר, להפריע בערך קבוץ החותומות.

בערי המדינות

שדי זיון.

האקציה הארץ-ישראלית עברה בעורנו בחונן.

ביום נ', כ' בתמוז, נערכה בבית-הכינמת הנדרול אוכלה לנשפת מנהיגנו. אחורי אשר נאם החבר מ. מ. לנדו על ערכו של הרצל בתור יוצר הצינות הפלו-ית ועל חמרונו, המוגש לנו ביחור בשעה זו, נערכה האוכרה ע"י מקהלת שעורי-הרב העברים. לאחרונה נאם החבר מ. יפה על נחיצותה של עבדת העזה לאחינו בא"י ועל חשיבותה של הבעת דעתנו ע"ד הדרישת הארץ-ישראלית ע"י החותומות. בשירות "התקוה" נסגרת האוכרה.

עוד באותו יום התחילה העבודה, שנמשכה בכל ימי-האבל ונגמר רק בתשעה-באב. העיר נחלקה לרובעים ובארבעים יוגות יקחו חלק בעבודה, חוות מונות אחדות, שאמפו את החותמות יהכם במקומות מסוימים, נאספו יותר מ-5200 חתימת וב-1100 מרק, חוות מהכפרים שנאספו שם ב-500 חוות וב-75 מרק.

אחריו אשר ננמרה העבודה, מתכנסת בעת דקומיות א-גיאו-ישראלית לעורך יום-פרח מוקדש לנגנווי המלחמה בא"י.

נו בוי-ד-בור.

ביום א', כ"ה תמו, נערך ע"י ציוני נובי-דבור מיטינג עמי נדול שהיה טוקר הרצל ז"ל ולעבדה לנגנווי המלחמה בארץ-ישראל. המיטינג משך אליו קהל רב מאד והאולד היה מלא מפה לפה. על מנת מיזהה העדרה תמנתו של הרצל ז"ל מעולפת שחזורים ומכובב לה פרחים רבים. ראש דאנודה, מר ש. נ. מרבלנק, פותח את המיטינג בדברים אחרים ומוכר את רשות הרבור למר ירושלמסקי, המדבר ע"ד פעולותיו של הרצל וקורא את הנאמפם לעבודה. אחורי גאים וזה

ויבואו לעזרה לאחינו בא"י הנזונים בצרה. – כל העולים לארון נרבו – באותו מועד סכומיות הנזונים بعد נזקי המלחמה ולטובת "עיר-הרצל". – לאוזונה הושרה שירות "התקוה" ע"י כל המתפללים.

לטורת, ביום ג', ב' תמוז, נערך כאן ע"י החברות המקומות "צעורי-ציוון" ו"חובבי-הקריה" נשף-אבל מוחדר לזכרון יום-מותו ה'ג של הד"ה הרצל.

אולם, "בית-העם", שבו נערך הנשף, היה טוטף שחורים ומקושטocabiyi תכלת ולבן ועל הבימה בין עצים ועלים רבים עמדת תומנת-הרצלocabiyi האזינה הושרה שירות "התקוה" ע"י כל המתפללים. העם זכר פלחים חיים בגורות "מנין-הזה" סביבה.

את הנשף פתח מ. ברז'ואה ובנאומו המלא תוכנן תאר את אישיותו המצוינת של הד"ה הרצל, שאט נודע אבדתת אלו מרפישים ביחס ברגע היסטורי זה, מר פיאנקה הרצח ע"ד: "הרצל והציווית" ובOccurrences מוכחות הראת נולדמאן-אושרבסקה הרצמתה הציווית מהרצל ועד הנה... והגנט מרת נולדמאן-אושרבסקה הרצמתה הרצאה מענית ע"ד: "הרצל והאשה", שבה הביעה את ההשכמה שהיתה להרצל על האשה העבריה, שרך סיבות היוצאות נרמו לחוויה המוצמצמים והנקפאים עד כה ונמ הראות על התפקיד הנדרך, שהוא צירוף למלא בחוי עמו ביחס לשעה זו. – מלבד זה השתתפו עוד בנשף האדונים קוץין, ג' מונצקופסקי ואחרים.

במו-בן ראיות להכרת-תודה מוחדת העלומות מרת שלוח בירלמאן ולאת חילונובין, אשר דקלמו ברגש ובחצויות את השירים: "על קברו של הרצל" ג' יוכור מתא ש. פרון וחילדרה שוענה קוץין, אשר שרה יפה (מולו) את השירים העברים "עם עולם", "עצבת" ואחרים ובשירת "התקוה", שהושרה במצב רוח מרומם ע"ז כל הנאמנים, תחת הנהלתו של מר פלאטו, נסגר הנשף.

בשעת ההפקות נמכרו גמ-בן תוי-הרצל בעד סכום הגון לפ"י העיר. בכלל על הנשף הוה יפה מאדר וברווח ובתוכנו הלאומי תשאיר רושם לא-ימחה על כל הקהיל דרכ.

הכנסתו של הנשף הוקדשה כולה לטובת נזקי-המלחמה בא"י. – לפי האיקוציאטיב של הלשכה הציונית נטהירה אנדרה ציונית בעיירה רוזשאן, דסנובה לערנו. נבחן בבה ועד ציוני זמני, מעין נכניו האדונים: ד'ב' יוסף מאקובסקי, חיים בוכמן, שנ, י. בורשטיין, רוזנברג, ט. סנל והעלמה שרה סנל. הועה כבר נגע לבודתו השאיר דיים זהה לישם עמוק עמק על כל יושבי עירנו ווש לאות, כי בקרוב נראה את פועלתו המשנית. ואנמנ מתכוונים פה ליום סניף לאנודת "המורחים". הכנסות של הטרח ושל פתקות-ההרבeka עלו לסך ארבע מאות מרק.

קו ב אל (מחוז וולוצלאוק).

בום כ' תמו ערך הוועד הציוני המקומי אספת תעモלה ציונית נדולה בבחננ"פ. בתוך הקהיל דרב, שמלא את ביהכנ"ס מפה לפה, היו נס באי בה שלטונו והקמנדנט דמתא. אחרי תפלה "אל מלך רחמים" נשא מני מנהם קורשנובים נאום נдол ע"ד "מנציג הציונים המנוח ומצב התנועה הציונית בשעה זו". הקהיל דרב הקשיב לדבריו הנואם בתשומת לב מיזחדה, מtopic התלהבות מרובה ושירות "התקוה", שהושרה ע"ז כל הנאמנים, גם נשף, שהשייר רושם כביר על יהודי קויאט.

ר א וו ה .

בום א, כ"ה תמו, שהה בערנו מר מנהם קירשנובים, שנאם בשירת "התקוה" נתפזו הנאמנים, מאקו ב.

בום ב', י"ט תמו בבור, התאספו כל ציוני-עירנו בבור-הכנסת רפה ובשעת תפלה-הצבואר נעשתה ע"י החון אוכרה לנשימת הד"ר הרצל. – מר אסטרוי דרש מענינה דיומא ועורר את לבות הנאמנים, שבוניהם היו גם הרבה אנשים באים בשנים, שותנו את ים להטוהר הצעינות.

ט י מ פו ל נ ה, (פלך קאליש). בין החגנות שנערכו כל' תמו של השנה הנובלית לזכרון מנהינו ז"ק ראויה ביהוד לטריטום החגינה בסימפלנה. החגינה פה קבלה אופי של דטנסטרציה לאומית ופה במלוא מובן המלה, במפורות ובאמונה מוחדת עברו הפעם הצעריות והצעירות שכם אחד בהכנות הדרושים לחגינה, והדבר עלה להם על צד יותר טוב. ביהוד ראוי לשבח העסקן הצער, מר אברהם אורבאך, שעבד בסדר החגינה בכל ח:rightozot.

למרות מוניאויר הרע קבלה בכל זאת העיר צורה חגינה אמתית. דמוקות היו מקושטים במרכדים, בפרחים, בציוני-מנן-דוד, שמהם נשקפה תומנת מנהינו, ועל-הבל נפנו דגלוינו הלאומיים. בחלונות נראו פתקות-ההרבeka. הוא היה עשויה ענפים ורוקים ורעננים מעשה עבות. את הקצה העליון שלה התקוף מכל עכיה פס בד לבן עם אותן גדרות ומארות: "אם אשכח ירושלים, תשכח ימי". הרחובות היו מלאי חיים ותונעה. כל' תמו נערך נס בון יומ פרח, שהכנסתו הוקדשה לטובת אחינו נזקי המלחמה בא"י. בצדדים נטנו החגינות. לפני בית העקד התאספו הצעריות והצעירות ובוניהם לרביה מחשובי העיר והתהלהכה אל בית הכנסת התחילה. בראש הלכו הסקויטים ואחריהם ציר נושא דגליפה, פרנמי הכהלה, דלנטים שבאו להשתתף בחגינה מן הערים הקרובות: סליישין, סקלטס, איזובייצה, חברי הוועד ממדריו החגינה, זוגות הצעריות שעסקו במכירות הפרח ואחריהם המון נשים ואנשימים, צעריות וצעירות. כה הלהקה התהלהכה במדר יפה אל בית הכנסת. מוחרה מרביב עין ומרומם לב ונפש כזה עוד לא ראתה עירנו. בבית הכנסת, שהו מלא מפה לפה, הוכיר החון את נשמת מנדיננו ז"ק. אחרי בן דבוי דבויים אחרים על אףו של הרצל מר י. מ. פוקס ומאר בלום מאיזובייצה, שהווען לבוא לבאן לטרטה זו. בשירות "התקוה", שהושרה ע"ז מקהילת צעריות, נגמר החלק הראשון של החגינה ובמדר הקודם שהה התהלהכה אל בית העקד.

לפניו ערב נרכת אספת-עם באולם של הקינומטוגרפ. האולם הגדל היה מואר באור-החשמל, הבהה היהת מקושט ופה. נשאו נאים מיום אחדים מצעריו עירנו ולבסוף מר בלום. בשירות "התקוה" ובקרים "לשנה הבאה בירושלים" עזבו הנאמנים את האולם. בכלל השאיר דיים זהה לישם עמוק עמק על כל יושבי עירנו ווש לאות, כי בקרוב נראה את פועלתו המשנית. ואנמנ מתכוונים פה ליום סניף לאנודת "המורחים". הכנסות של הטרח ושל פתקות-ההרבeka עלו לסך ארבע מאות מרק.

קו ב אל (מחוז וולוצלאוק).

בום כ' תמו ערך הוועד הציוני המקומי אספת תעモלה ציונית נדולה בבחננ"פ. בתוך הקהיל דרב, שמלא את ביהכנ"ס מפה לפה, היו נס באי בה שלטונו והקמנדנט דמתא. אחרי תפלה "אל מלך רחמים" נשא מני מנהם קורשנובים נאום נдол ע"ד "מנציג הציונים המנוח ומצב התנועה הציונית בשעה זו". הקהיל דרב הקשיב לדבריו הנואם בתשומת לב מיזחדה, מtopic התלהבות מרובה ושירות "התקוה", שהושרה ע"ז כל הנאמנים, גם נשף, שהשייר רושם כביר על יהודי קויאט.

ר א וו ה .

בום א, כ"ה תמו, שהה בערנו מר מנהם קירשנובים, שנאם בשירת "התקוה" נתפזו הנאמנים, מאקו ב.

בום ב', י"ט תמו בבור, התאספו כל ציוני-עירנו בבור-הכנסת רפה ובשעת תפלה-הצבואר נעשתה ע"י החון אוכרה לנשימת הד"ר הרצל. – מר אסטרוי דרש מענינה דיומא ועורר את לבות הנאמנים, שבוניהם היו גם הרבה אנשים באים בשנים, שותנו את ים להטוהר הצעינות.

Historical Jewish Press (JPress) of the NLI & TAU

09.08.1917, page 16, הצעירה

אשכחך, פרושלים, תשבח ימינו", הוא נזכר את נומו. מתייאות-כפים
ממושבות מלוות את הנואם, בעזבו את הבמה. אחוריו נאם. מה רוויידוביין
טורה יהודית. הנואם מרבה על אדרות עבודתנו בא"ז ועד חלוצינו
ועובר אל חמאות האחרוניים. הנואם הזה עשה רושם חזק על
השומעים. אחורי זה הציגו חברי האנודה לחתימות ולטפורת בקוטנה
בנהנלות מורם מר זמדע תמנות-шибוע אחדות, שהפיקו רצון מאת
הרואים. תומורת ה"לירא" נגנתה את המנונחה "שירות ציון", שמל שטיינן.
פלד חברה לבבוד האנודה-הציונית-המקומית. אחורי שמר ערדברג,
מושיריה של האנודה הציונית, העור את הנאמפים על האקציה
הפלשׂתינית, עוזב הקהל את האולם בשירות "התקווה".

השוררים, בכלל קצוי אرض במקום אשר הנהלה בריטית מושלת" — ירדה علينا הרוח להרניש בתוך כתלי האולם המפואר דברמה מן התקופ ווחסן המופלא אשר לשולטן-התבל הבריטי. אותה שעה נקרו עורי האינטירינה הפוליטית, שהחנקה במשתנשנו; אותה שעה נשפט הקרקע מתחת לרוקמי-המומיות, אשר התנישאו לבלו את תקות-הדרונות.

דבר זה הרגינו גם בארכחו של העם שכנו. אין אנו יודעים, מהقلب הרועים המתיעם, העושים שחורה פוליטית בעניינו של עצם, אבל דבר אחר ראיינו והרגשנו: הכנים וישראלבל שבשבנינו מצאו ספוקדרוח באגרת המלך ובcheinית הנציב, כי זהוי פועליהם של דנים ברורים ותקיפים, הנאמרים באמצעות וכפשתות וכחגולות-הלב, שם מטהרים את האיר ווכורחים שורש וענף לחדרים ולכלבולים. בנגד החישות והחשדים, שהמטסיתים ורוקמי הטעות הטילו אל לבם, שטעו הפעם דנים ברורים בשם המלך: האמצעים האלה — לבני הבית הלאומי לישראל — לא ישפיעו בשום אופן על הוצאות האזרחות או הדתיות של כלל תושבי אرض ישראל ולא יקטיינו את הצלחתם". והדברים האלה לא החטיאו את מטרתם. החסן המוסרי, שהורגש בכל הדברים, הפשטו, יושר-המחשכה והתגלות-הלב, שהטיבו את חותם הכלול על כל האקט הפליטי החשוב הזה, כל זה נתן ערך ומשקל היוצא מגדר הרגיל לכל מה, ששמו בארכח הארץ ביום כ"א תמו מפי הנציב העליון. הקל הרגינו, שלא היה כאן כלום מתחבשות וטזכותיה ארגנית נדולה ביצירת הבית הלאומי שלנו, וסיר הרברט סטואל כדו, לטיע ליצירות-חיים ולהתפתחות-חיים.

היסטורי חשוב לאקט של כ"א בתומו מבחינה אונשית כללית. — בתכניתו של הנציב לא דובר הרבה על "הבית הלאומי", ואולם המועט שהשטייע מחזק את המרובה. הנציב הטעם את התקנות היפות, הצפויות להתפתחותה הכלכלית של הארץ מבניין הבית הלאומי לישראל, "האמצעים אשר מטרתן לעזר ליסוד הבית הלאומי ליהודים יסייעו הרבה להתפתחות זו". ואחד האמצעים האלה הוא עצה לפעול מלבני הכנסת כחות אנשים נוספים". הנציב דבר אמן על עלייה מוגבלת, אשר כמותה תתאים להמצאת עבודה וידיות בארץ". ואולם נראה לנו, שמנתחו הכללי של הנציב ערבה על כך, שהגבלות אלו — אין לנו דנים כאן בשאלת, אם עוד כמה יש צורך בהן — לא תעשינה לנו לאכניינגע ברכנו ולא יהיה בהן שימוש נעלתי-שערים בפני המונינו. ואם יש כאן טעות בעצם הקונצנזיה, יש לקוט, שהתפתחות העניות, צרכי החיים והעבודה, יתקינה בקרוב. וכי יש צורך להוסף, שאין איש מאמין ספק בדבר, שיש כאן הרצון והכשרון הדורש לבקש ולמצוא את הדרך הנכונה?

ב"א תמוז.

במגלה היו ההיסטוריה של ע"ש ישראל נכתב פרק חדש. הגענו לאסטטיקה חדשה ברכנו, נסף יומץ-זכרון חדש על יטיז'ז-זכרון הלאומנים שלנו.

סימבול יפה יש בדבר: אחרי העשורים כחמו — בא העשורים ואחר כחמו; אחרי יוס'ז-זכרון למנהיג הגודול, שננה דרך לפניו כדבר הגלות, בא יוס'ז-זכרון לראשת הדרכ' החדש, דרך בנין הבית הלאומי במלחת. יום כ"א בתומו שנה תר"פ, היום שבו קרא נציג יהודת תראשון בארמנון הממשלה אשר במושבי הריהזיות לפני מאות בארכח העדות והשורות השונות שבארץ את אגרת המלך, "להושבי ארץ-ישראל" והתוה את דרכ' הפליטקה של בריטניה הנדולה ברגעו לעתיד הארץ יושביה, — יום זה יומץ-זכרון הוא לראשת ררכנו החדש,

"שעה נדולה היא זו" — הרגשה זו הייתה משותפת לכל מי

שזכה להשתתף במאורע של כ"א בתומו, ולא עצם התכנית, שנולל לפניו סיר הרברט סטואל, הי"עיקר. לא הפרטים הם המיחדים ערך מיוחד זה-שיבותו טיווחה לשעה. אין, אולי, חדש מרובה בפרטים האלה ועל כן קצחים אפשר, אולי, גם לערער; אפשר היה, אולי, להוסיף עליהם ואף לנרוועם. דבר זה יעשה תעשה התפתחות העניות, המתחילה היום ומחר. אין לקבוע מראש את דמותה העתידה של יצירה ארגונית נדולה ביצירת הבית הלאומי שלנו, וסיר הרברט סטואל בא אל הארץ לא כדי לנשש דוקטרינה הבדודה מן המה, אלא כדי לסייע ליצירות-חיים ולהתפתחות-חיים.

חשיבותו הנדולה של המאורע היא לא בדברים, אלא בדבר, לא בפרט התכנית. אלא ברוחה הכללי, באטמוספירה שלה, נעשה מעשה רב ונשמעו דברים בתרומות, שהשעה הייתה צריכה להם. כלל גדול הוא: "לדבר מלכות אין להכינם כוננות וצריכה להם. הדבר שמענו בא כחם של כל העמים, הדתות, ופירושים דחוקים". הפעם שמענו מפי נציג ממשלה בריטניה התקיפה, השדרות והמעמדות שבארץ מפי הנציג ממשלה בריטניה התקיפה, בשם הקיסר והמלך, הטולך על החלק הריבועי של כדור הארץ, בבעלים ברורים ומפורשים, שאין אחריהם כלום: "עצמאות ההסכמה יחד עם הממשלות בעלות בריתן החלתו לאחוז באוצרם, שיבטיחו את בניינו המודרג בארץ ישראל. של בית לאומי לעם ישראל". הדברים האלה נאטו בעוות, בכחחה ובכחלה, והכל הרגינו: החלטה זו היא עובדה היסטורית, שאין מшибים אותה ואין מהררים אחריה. ביום כ"א תמו ראו שכנו בעין, כי עין הבית הלאומי לעם ישראל בארץ-ישראל יצא מגדר השללה והוכחה, ואף חיל להיות דבר שבכחח ובסימפתיה סתום לבה, אלא נעישה תועדה פוליטית ברורה, ומשמעותה, שנבריטניה הנדולה הטילה על עצמה, תועדה שכבודה והבטחתה של אנגליה הם ערכיהם להתגששותה. בשעה שעמד לפניו הנציב העליון ודבר על עיקרי שלטונה של בריטניה הנדולה, על "יסוד גודלה הממלכה הבריטית", על העיקרים

Historical Jewish Press (JPress) of the NLI & TAU

09.07.1920, page 4, הפועל הצער

והישוב העברי בארץ וראי יעשה את שלו, כדי לסייע לכך,
איש איש מתחנו יעמוד על משמרתו ויעשה את עבודתו מתוד
אמונה ובתחון באנשיס, שבירם הפקד גורלה של הארץ.

מ. גליקסון.

יְהוּדָה שְׁנוֹנוֹת

מפעל לטובות החקק"ל ביפו ביום תשעה באב

ועדת הפטון הקימת לישראל ביפו ערכות ביום תשעה באב הבא אספ' תרומות לטובות "גאולת האדמה" באמצעות רחבה ועפ"י תכנית מעובדת בראש כקשר עם המפעל המذكور תהיה ביום תשעת ח' באב בשעה 3 אחר"צ באולם הראינוע "עדן" אספთ-יעס גדולה בתשתתפות טובי הפואדים לשם תעוזלה לטובות הפטון הקימת לישראל ובאור תפכידיה בעתיד חסרוב.

חברת הבשורה היישוב בא"י לטובות הקרן הקימת לישראל

באספה-תמנוחלים של חברת הבשורה היישוב בא"י שהיתה ביום 28 יוני 1923 החלטת לחריש לטובות הקרן הקימת לישראל 10 אחוזים מהפסכום שנועד לרוחמים בשנה זו.

לפי זה מעבירה החברה הנ"ל לידי הקימת לישראל סך 230 ל"מ.

המפעלים לטובות החקק"ל בכו. חמוץ ש"ז

ביפו ספודר על-ידי הוועדה המקומית אספ' כמספרם ב' בתמזה שהכניות 65 ל"מ.

ברושם סדרה הוועדה המקומית יוס-ספרט לטובות החקק"ל שננתן הכנסה של 31 ל"מ, מלבד זאת השטיטה הוועדה הירושלמית בסרט הריאיטוי של החקק"ל והחצנות שנערכו ביום כ"א בתמוז (הצגה אחת לתלמידים ושתי הצגות בערך לנגולאים) נתנו הכנסה נקייה בסך 18 ל"מ.

בחיפה ערכה ועדת החקק"ל אוכרה פומכית גדולה לד"ר הרצל ולשטכח קהיל עזום, לאחר האזכרה אשרה האספה הכללית את בחירות הוועדה החדשה וזו האחרונה נגשת להנחתת המפעל "ג. אולת-האדמה" בשכונות הקרובים.

ב ביום סדרה הוועדה קבוץ כמספר לט' ובית החקק"ל מבית לבית בעורת הילמי-דים של בית-הספר הריאלי ועוד. המפעל היה הכנסים סכום של 25 ל"מ.

בזכרון-יעקב: ועדת החקק"ל בוצ' רונייעב המציאה לנו את הכנסותיה בחדשים האחרונים עד כ' בתמזה העולות לסך 21 ל"מ. הוועדה מקווה להגביר מעכשו את פעולותיה לטובות החקק"ל ולערך מפעלים מתאימים בזמן הקיץ.

תפישת שודדים ע"י חובלשת הא"

לה"בשיר" הבירורי כותבים מצפת לאמר: נודע למשלת א"י כי שני שודדים מלהקת השודדים של חמד רפ'אי נחבאו בכפר בית-גן השיך לנפת צפת, משלחת א"י שלחה כחות גחלים של הבולשת והם הקיפו את הכפר, אחר-כך קראו את ה"טוכתריס" וראשי הכפר זאיימו עליהם לחת את כל רכושם ולהעיר את הכפר באש במקורה שיסרבו להסניר את שני השודדים, כשהבחינוו את מציוניהם בכפר החול מפקד הבולשת להכוטם מכות ציניות, עד אשר הביבס אחד מהם להראות את מקומ השודדים, הוא הובילם לבית אחד שבו היו השודדים והטיגרים למפקד הבולשת.

המשילה הטילה על הכפר הזה-קנס של אלפיים ל"מ.

— נודע לנו כמו-כן, כי הופיעה ב"חו לה" לתקה בת זו שודדים טווינים מכף רגלי ועדי ראש. המשילה שלחה כחות-צבא מנופיקים לרדוף אחריהם.

כִּי תֹא חַוִּי : רָאָתָ כֵּה נְדִיחָה לְגַם הַיּוֹם
הוֹתֵר הַאֲמֹדֶנְתָּה שֶׁל הַצִּיּוֹנָה הַחֲדָשָׁה. בְּלֹום
אָסָר לְפָרֵשׂ בָּרְבִּים אֶת הַסּוֹד הַגָּלָיו לְבָלָנוּ ?
שְׁאַמְבָּנוּ רָזֶבֶץ עַל חַיּוֹם הַהְוֵת אֶת חַזְדָּה חַפְרְטִי
שְׁפָרְבָּהּ, שֶׁהָאָעֲגָנוּ לְדָרוֹת הַרְאָשָׁוֹן — — אֶת
וְגַשׁ הַאֲבָל עַל אַבְרָהָם הַבְּשָׂרִירָדָם — — אָנוּ חַעַם
הַכּוֹשֶׁמֶת לְנָאוּמִי מְרַגְּיִשׁ (אַפְּ אִינְנוּ יִכְּלָל לְתָרְ-
גִּישׁ), וְהַדִּי אִין כֵּל זֶה אֶלָּא צְרֻמָּנוּהָ. בְּלֹ-
אַחֲפָא בְּכֹזְאָא שְׁפָתָהּ מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלֹא-
כָּהָדָה וְהַגְּעוֹתָה, הַנְּטוּרָה בְּהַמּוֹנִי הַיְדוּעָ לְגַיֵּל אֶל
הַגְּבוּרָה כְּרֻעָתָאָהָבָה, הָאָדוֹקָה חָסָר בְּיוֹב
הַזָּנָת, תָּטָל לְהַרְמִישׁ אֶת הַרְצָל בְּ יְסָדָה
דְּבָרָתִי וְהַנְּצָחִים; תָּטָל לוּ לְהַחֲיוֹת אֶת
הַרְצָל בְּיִסְתְּחוּתֵי הַנְּצָחִים; תָּטָל לוּ לְחַיוֹת
אֶת הַרְצָל כְּאֶנְחָה הַגְּלוּמָה בְּתוֹךְ אֲנָדָת נְעוּ-
רִיוֹ, כְּכָח הַגְּלוּם בְּתוֹךְ כְּחַנְעָרוֹיו; תָּטָל לוּ
לְרֹאָת אֶת עַצְמָו בְּתוֹךְ בְּבוֹאָת הַחֲווֹן שֶׁשְׁמוֹ
„הַרְצָל“ הוּחוּוּ שֶׁשְׁמוֹ „יְהָדָות תְּדִישָׁה“. וְאֵל
הַפְּחָדוֹ מִפְנֵי הַשֵּׁם הַגְּבוּרָה וְתְּרָצִינוּ הַהְוָלֵם אֶת
הַיּוֹם הַוָּה מְאוֹן כְּמָתוֹת הַגְּהַנּוּרָה; לְאָמָר —
חַב בְּוּטְרִיהָעָטָיד בְּעַמָּה, אֲשֶׁר לְהָם שֶׁר הַרְצָל
אַתְּ חַיוֹו. כְּאֵת חַב כִּי הַרְצָל הָיָה; כִּי הַרְצָל
עַלְתָה עַל פְּסָנֶת תְּרָחָרָב; כִּי הַרְצָל מִתָּעַל
פְּסָנֶת תְּתָה, הַכְּאָמָן! וְתְּגַעַד רֹזֶה אֶת עַצְמָא
אֶת גּוֹלָה, בְּרֹמְתָה נְבוּרָה! בְּן הַתּוֹרִין.

אָנָטְ כְּבִינָוִים אֶת הָאֲנָשִׁים דִּירָאִים כְּמַתְמָלָה
חַב, אֲבָל דּוֹסָא אַלְתָה עַד לֹא הַשְׁתְּחָדוֹז
מִתְּפִיסָתָם שֶׁל הַרְצָל בְּתוֹךְ בְּשָׂרָזָדָם, בְּתוֹךְ
אֶחָד מִזְחָבָותָה, וְזָהָוִים בְּדוֹר וְהָ בְּתוֹךְ אֶחָד
מִבְּנִיהַתְמָוֹתָה, אֲנִי יְדַע אָדָם אַחֲרָה, שְׁהִיא
מִסְכָּבִים לְחַגָּה וְהַתְּרָאָשוֹן: תְּיָאָדוֹר הַרְצָתָה.
דוֹסָה עַלְיָה, שָׁאָנוּ שָׁוֹמֵעַ אֶת עַצְמָתוֹו עֲוֹנוֹת
מִפְּבָרְיוֹ: הָהָן, אֲבָל הַאֲיָשָׁה הָהָה תִּהְיֶה פִּיטָּן !

הַוְּלָעִיוֹן נְלָד בֵּין כְּתָלִי מִשְׁרָד, בְּתוֹךְ
הַמִּשְׁרָד שֶׁל הַקְּרָנוּ הַלְּאָמִית. צָה, צָר אָם הָוּ
יִמְצָא אֶת קְבוּרָתוֹ בֵּין כְּתָלִי המִשְׁרָד. יֵצָא
לִפְחוֹתָה, לְאֹור הַצְּבָור וְלִתְוֹךְ הַגְּנוּרָה. יוֹחֵן נְוָבָר
בְּתוֹךְ הַצְּבָור וּבְתוֹךְ הַגְּנוּרָה, אוֹלֵי יִמְצָא לוּ
גַּם אֶת שְׁעַטוֹ, שְׁעַטְרָצָוֹן, גַּם עַתָּה עַד נִיתְנָנוּ
לוּ לְנָעוֹר כְּמָה הַזְּרָמָנוֹת לְחַגָּה אֶת זְכוֹר שֶׁל
הַנְּכָבָר עַפְפָרָה כְּרָצִינוֹת וּבְירָאת הַרְוִיכָאָת
אֶד בְּמַעְשִׁים שְׁתַכְנָן לְהָם אֶפְחָנִינָת.

רוֹתָה הַרְצָל עַלְיכֶם, בְּנֵיהַנְשָׁרוּם !

ג. ג. שְׁבָנוֹאָלִי

מלים אהדות על כ' בתמו

דור "אשר לא ידע את יוסף", ורק ננה האגדה על יוסף חיפח נשאך אל מצחו, ואחריו הדור, השני אושדיהולץ השלישי, ולهم, לבאים, חזנו ודראנטלבנגו. כי תשאל פביו הדור הראשון, אשר חיירפחו מטור חבל פין של הקוסם העברי הנדרל, ויגידו לך: רחוי מאין עוד נדרמה לנו כי הרצל חי עטנו כוּס החות, הרצל בבשו ובדמו, תיאודור הבן היקור ליעקב ולזונינה, אנו מוריידים את אנו מבנים לאבל שלחת; אנו מוריידים את נמלרו. התהות ברגע הרצען הלאומי שהכיר את עצמו. והרצל הוא הוא. לסת הנשאך רב-חנן צות שעינוי נועצות בשמש והוא בלו עט אל טרפו — אל הנורל העור. אימתי, נולד הרצל? — אפשר, לפני מאות שנים. מתי הוא מת? — מי אמר שהוא מת? והוא נאכף אל עמו והם רציזים לשפה לזכר האיש אשר בו בנו דתגש הרצען הלאומי שזכה את עצמו, ואט קע עד אינס רציזים לשפה. הם צרייכים לאלטוד לשפה לזכר האיש. למדנו אותן בשכחת ביום הזה: לשמות אלין גיל עט החדי, אלין גיל גנט המכאי, אלין גיל הרצל פיבנעם אישר חזנו היה חוץ זאמ כופתים עליהם רוח צעריך, וורה מקוות אגודה אייכא?

בי תא שמע: שמע לנאומים וההספדים הנאכרים ביום זה עפ', נסח ידו וקבע זקפא. העבורה. לא דבאים הם: חנוואטס תישרים בעם המסכניםים לעלות אל חדרון ביום התהו. פחד הננסחה עליהם. העבורה! לא רבים וחמאת האנשים הערום בעם ההלכים אל חנוואטס האלה בלב מצפה: פחד הננסחה עליהם.

מעולם לא שאלתי לעצמי: הצענות אשר כל רקמת-חוויה היא דב-הגעג. מסתור-דין שבMASTERIN, עד לא דילדה מתוכה סמל-יעב, בתרזיה? אך השתקתי תמיד: דעתה היא כבר בראה סכל משלה ההולך, לפי כל הסיטינום, וכובש לו מקום בתוד להוח המועדים והומנאים של העם: ב' בת מזוזה והתייה מהפלא לאנדים. שאנים, יודעים לשמר על חכם פסימבלוי הייחד הוא, שניתן להם. כפעט בחינת הרעת לא ידעתו איהה תכן ציריך ליתן ליוסף-זוכרונו הזה, היא חפר-שמיטה, היא חתירה-תחתית שלא-מרעת.

עתה, לרגלי הצעת-הפטון הלאומית, על חנigkeit ב' בתמו בתרזיה ים הנער העברי, עתה תברור לי: מה הוא עיקר הפסגה שבצעותם המסורתית. הסכמה ה'א: שביעשים גתמו זוכרים-צוכרים את הבשראות שנולד בשנת פלונית ושבק חיים בשנה אלכונית, זוכרים-כוברים את הרצל. יוצר התנוועה. ולא את הרצל. ס' מ' חתנוועה, שההפטון האלטורי קשור בנאורע היבטורי, הוא בלו כל פסק, יסוד בועלם מעלה, "כלוח" לאומי מן הנבואה. אפס האבל הקשור בנבואר זה או אחר כהו אותו אדר למספר שנים מסויימות, בטבען הדוד "אשר ידע את יוסף", ולאחר כה: או שהאבן מחרד לשמה. שכחית-עם על קוומו האכמי התהו חטב, והדמעה מתבששת לפניהו, או שהגבור עצמו משתכח מן הלבב העטני וכך הוא! חעם: היא האנוגאיסטן הקדושים: הוא מושך את כתמי הגודלים לתוכו מחול תיון, הוא רזהה לרסוד על קברות נבוריו שצוו לו חיים בחויהם ובכחותם. גבוריהם שאין מוציאים מדורות-תששו עליו קברנו ואין מפרקינו על עצמות-ירידש את קהול החיים-קדש — סימן רע הוא לו.

כ' התהו דור חולך ודור בא, ותגה קע

בכרייז'ה קימת לישראאל

בمعدן הנוטריוו לבתוב צוואה של פיה הוא מפדייש לכהם"ל 70% מכל נכסיו. עד ישלא הפסים להתואם על הצוואה שבט חיים לכל דין אהוי מ"ט טמושל עט היידישים. פודר. חטבוז. בכל הפרטיהם, והכהם"ל נומדת לסקול בפרט את הלכה שטדריביס. איראן לאבאי 8000 דולר.

* * *

העוד של שביגט "הדריזברטל" בהיקת החליט להלאם טנדש בן 8114 מהר מרכזיות מأدמתה בשבייל ביזיטס ולטקו לכניו עולם לקרו-הסימת לישראאל. טהיר השטה 1400 לי".

* * *

ועידת "אהדות העבודה" בעי'חרוד ונגישת "הפועל הצעיר" בהדרת. שתיתו עטחו על הנחונות לבוא לעורת הכהם"ל בפעילות מהודשת והחליטה לסדר חברה דוד של מנהלי-תטמולת בשבייל הכהם"ל בחו"ל. בשתי הוועידות הוגנש העוד היוצא מוש הכל שיט בשעה זו לנאות האדמה בשבייל בנין הארץ.

* * *

המנדב שער לבניון המושב "כפר יהונאל" ע"י תרומות למואס"ל הבנים שבטי תרזותה. במד 500 לי". בס"ה שולחות תזרומיות של המנדב הות לנטובת הכהם"ל במד 35.500 לי".

הovedה הארץית לתרומות הכהם"ל בא"י ובכורה הוהילתה כישיבתה מיום ט"ו פיזו, לסייע את המפעל להרשות הנדיב'ה ברוז אדמונד רוטשילד'ה נציג הטליז'יסיר הרברט טמואל'בספר הזוחב של הכהם"ל עד יום ב' ס' ז' ש"ג בקשר עם החלטת האמורה פנתה הוועדה הארץית לעספני הכהם"ל למכוון מותיהם במבת'הו. שבו מבשתה גנ"ל את העובדים להזדווג בגמירות המני בית ולהמציא לה תקף בתום המפעל את תרשימות של התורמים והכופים שנאסר טפו למטרת המדוברת. שמות התורמים, אשר השתתפו בהרשות הנדיב'ה נציג בספה"ז של הכהם"ל יודפסו כיהושם אלבומים מיזהדים וימשו לשני הנרג'ים בצוול לתעוזות ספר הזוחב.

* * *

בקשר עם ב' בתבשו שנה זו ב' תמלאנת 20 שנה לפטירת הרצל מלאת הכהם"ל את ידי חספער רבי בנימי לבתוב את תולדותיו של יוצר התנועה הציונית. החוברת תהיה כובחה כיהוד בשבייל הנער העברי ותצא לאור במכוון רה העברי ובתרגומים לשפות אחרות.

* * *

צוואתו של אחד מציוני פולניה לנטובת הכהם"ל — עטודה להתגשם בכרוב. המנוח צוח לבתו לפניו מותו.

רֹאשֵׁלָם יּוֹמִין

בתברית להתרפותות אבלבלית
של ארץ-ישראל

**הופייה קהיבורת דת של "יהודי"
שות" (290 עמוד) ומכילה את המאמץ
רים והאלת:**

(א) הסדנה (פועלות החברה ורשי-
מת החברים).

(ב) התעשייה בא"י מצבת הנכחות
ושכירות לעתיד... מ. נוכומיסטי

(ג) מסחר תפטע — יפו... ד"ר י.
וינברג.

(ד) שיטה או מפריזות בהוציא המכב-
ש של מושלטן?... ד"ר י. אלוני

(פונטיציו). (ה) ההגירה לא"י רשות סטטיס-
טיות...

(ו) סטטיסטיקה של האמנויות
התעשיות והמסצאות ההפניות אצל
יהודיו א"י (המשך) פרק ג': חיפה
טבריה וצפת.

(ז) שונות: תעניפי המכבש בא"י
ובאזורות השכנות לה.

המאמר ששל ה"ה נוכומיסטי
וינברג, הוצא גם בתרור הוברות
מיוחדות "הידיעות" אין למכיר אלא
מהгалות הנם בין החברים. הרוצים
לרכוש את ההובלה ייאללו לפנות אל

טוכנות החברה תלמידים ת. ד. 92.

בז'עד העדר

בישיבת הנשיאות שתיתה ביום י' תנו-
תמו מספר מקרים מיוחם כי הוועת' של
העיר הלואמי בישיבתו/אהוזנה זו על
הצעה. שבאה לכנסות בית ומגרש בשבי
העיר הלואמי ועד העיר והஹלט שונדה
טיוחת משותפת משני היהודים האלה
תבסר את המסתות ותודיע את דעתה
לעדי הלואמי ועד העיר.

בישיבה זו הוחלט לסדר ביום
החוות' ט' תנו-תמו נשף יובל לחבר
הנשיאות ר' מרדכי בו דיל הבהן ליום
מלאת המשים שנה לעבדתו הספרות
תית יוכטן חבריו ההפללה הציונית
העיר הפועל של הוועד הלואמי חבריו
העיר הפסח' והספרים העבריים
שבירושלים.

הnbsp; הנשוף יתחיל בשעה חמ"ט (5)
אחד' צ' בדיעס.

בזהם. נשים עבריות בירושלים
ביום שבת י' לחישת תקווה בשעה
3 אדרי הצהרים, תהיה תרצה שניה
בגו' ילודים של מוכרת.

תרצה הגב' ד"ר לישנסקי על
הnbsp; הנשא "הינינה של הריוו'."

ב"מברי"

בז'ום השבת בשעה שלוש אה"ז
תערכנה התהדרויות פנימיות של הפנים
באטלטיקה זמלת בחצר בית הספר
לטלא כל המתאנינים במקצת ספרות זה
מושמנים לבא.

במושאי שבת יעד נשף חבריהם
טענו ב'בית המבנוי'.

בהתדרות "חלוצי המורה".
בז'ום השבת י' חמ"ט ט' בחשוון
בשנה עשר וחצי (10.30) לפני הצהרים
ישראל הד"ר אברהם ליטנסקי הרוצה
מדעת באלו ועד העיר ליהודי ירושלים
על הנושא:

"תורת פריד לחכירת נפש האדם
ולמלמה במילוטה".

נשף רביעי בשבת
במוסד חנוך עוזרים

מר ג'. אנגל מודיע לנו:
הודות למרציו הרבים של מר דיל
המנהל הומני של המוסד "בית חנוך
עוורים", מודר כי בכל יום רביעי (הננו
תומרת המוסד לפני). הקהלה הירושלמי-
шибוא ליהנות שעות מספר' בוגר המוסד
המוראות.

הדבר כשהוא לטצמו אינו עוזר
משמעות. אמנם או יש בדעתה ההגנתה
לסדר את הדבר ולשכלו ולתכו בו את
כל החסרונות שישם בו כו' כו'.

רצפת-צדוק' האורה כלילית ובכלל
למשות את כל הפעולות הנחות לשב-

לול "גורעטמי" לכל פרטיו.

בז'ום ד' האחים סודר הנשוף הרוא-
שו. נשף הפתיחה הנשפי העונה לתאות
החניים כלו' מנהל מנגנום האחד
מר ר' מורה נגנו ממייטב מנינוחיהם
נות שהאדו' מר. ר' מורה הנ'ל' הוא
מחברים.

הnbsp; הנשוף הצליח במידה מרובה אדר-
חפה היה מועט לתרומות שמודעות רבות
הבריאו עליון. ואולי ראוי לעז' צו' כי
כמו תמידו בו גם הפעם הראתה הקהלה
את אדרישתו כיחסו למפעל חשוב זה
לתרומות דמי הכנסות הוולאים (שני ג' מ-
בסי' וזכר), ובכל זאת הפתל היוחשטי
היה מועט.

**המתעניינים היו ברובם מוש

- החדשים.**

רֹאשֵׁלָם

זמן חילקה הנורות

ערב שבת מוצאו שבת

7-28 שטו' שמי' 7-37

10-6 שען דאר 7-19

בקין-התקומת לישראלי

להתקומתה של העבודה לטבות הפקה'
בא"י הועלו הרבה הבקרים בוגרות המכ-
כירות שיצאו לפועל החדש איר וסיוו' ש'
ע' הוי' של הוועת הארץ ה' א' פור-
ליישנסקי והמוכר מ' י. ברולין.

הבקרים הקיפו את שורת המוקמות
דלקמן: פתחת-תקוה, פסח-ישראל, ראשון
לציון, הרכבת, היפה, חדרה, נחליאל, בני-
שיטו, וברז'זעקב, שפיה, תדשכה, טבריה
כנית, יבנאל, צפת, חברון ולוד. - הבקרים
תג'ל הועלו להזקם העבודה לטבות הפקה'
ונתנו דחיפת להנשות מפעלי הפקה'
ד'ם על הפרק.

כ' תמו' תרפ"ג

לכלאת 20 שנה לפטירת המהיג הר' ז'

הרצל ז' ל' החלימת הוועת הארץ. לחתנות
את השומת לב עסקי הפקה' ל' בא' ובסדרה
ליעס' ב' בתכזו החשתה בברוי לסמ' את יומ
חוכרו של הרצל ע' הפעול המסתורי של

אסף תרומות לפקה' ל' על עסקי הפקה'
חוטלה החובה לר' לאן שבום י' בתרום בערב
טיפורנת, חוכרות הרצל', למחמת היום —
בב' בתפוזו — יופץ ע' עסקי הפקה' ל' סרט

הרצל' שהוכן באופן מיוחד ליום וכרו' זה.

כלכך זה יעד ע' הוועת הארץ בימי
ב'ום ב' בתמו' טויל להוללה בתכנית
מיוחדת.

בפעם הראשונה נתנו האפשרות לעס-
קי הפקה' ל' להוביל אותה מפעלי החשובות
של הפקה' ל' במקצע היורם הלואמי. לשם זה
נכלהת בठכנית הטויל הרצתה מיוודה על

העיר הלואמי בכלל וירוחם הרצל בפרט.

ביבה' ח' משבב לדך' בירושלים
בחודש ינואר נתקבלו בבית החולים. מש-
גב לדך' 54 חולים (מהם נלב' ע' 3. שתי נשים
וילד אחד). ועוד 15 يولדות. בהטראפה
הבלילית נתפכו ע' הרופאים 457. מהם
16 מושלטים ונונזרים. בהטראפה של העינים
נתבקשו 388 (מהם מושלמי אחד).

ב'ס'ה בקרו בחודש ינואר 1864. חולים.
לפעולות דמישבר'

במשך הימים האחרונים סודה העבודה
של הפצצת מניות ע' בא' בא-יכה הסתריות
שוננות.

ועוד נשוף של התסתדרות לע' צ
ובנין, קיבל בישיבתו ואחרותה את החלטה
דלקמן:

ועוד נשוף של התסתדרות לע' צ
את עבודת התעמלת להרחבת המושביה. הוא
פונה לציבור הפעולים המרוכז בטור התסתדרות
לעבדו תצבוריות ובנין לאנודותיו ולקבוציו.
ברדרשה לנקות ולחיפוי את מניות המשביר.
באייכה אנדות שוננות כמו הפיקדים.
והחוצבים הכתובים ועה, פנו לועת הפעולה
ופבלו את החומר הדרו' ששביל הנשمة
הפעולה ומחנהת בחצלה.

צאת ב. בצלטן שהיתה ביום ג' התחלת
הפעולה ומתחנהת בחצלה.
וערת הפעולה פנתה אל כל החברים
המשתתפים בפעולה להדריע על מצב העניים
במקומות עבותה שונים ותויזאותה.

במבחן פטץ' ירושלים
דו' ח' מפעולות המבון במצרים סיון ש. ג.
א. במחלקה לנכלה:

מספר הנשכבים שנפנו אל המבוון במשדר
החדש הניע עד 22. מהם 3 עובו את הרופאים
הנשכבים הם: יהודים — 21. מושלטים
— 1. גברים — 9. נשים — 1. ילדים — 12.

1. גברים והקלוי הנפ' שנפצעו: בידים
— 11. ברגלים — 10. בא' — 1. חזה
— 2. חזהות שנשכבות נלבים — 14. חזה
— 8.

3. מקומות שטחים בא' הנשכבים:
ירושלים — 13. כנרת — 3. תל-אביב — 1.
בלפוריה — 1. מרהביה — 1. כרכור — 1.
טבריה — 1. עין חרוד — 1.

במחלקה חסロיגו:
במחלקה זו נעשו הבדיקות הללו: ב-18
מקורים חשורים בענכת. (סיפילים) הפעולה
עפ' ו' וסולטן. מהם 4 בתזאת חובייה. ב-6
מקורים חשורים בטיפוס המעים הפעולה
עפ' ו' ויל, מהם 2 בתזאת חובייה. ב-9 מק-
רים חשורים בשחפת. הפעולה עפ' בודקת,
מהם 7 בתזאת חובייה. ב-4 מקורים חשורים
בשחפת. הפעולה עפ' פירקוטם. וכולם
בתזאת חובייה.

ג. במחלקה לאבעבועות ולבקצינר
תרופיה:

הרכבו בז'וק של אבעבועות 12 ילדים.
אל המחלקה לבקצינר רפואי בא' חולה
אחד.

**ה. במחלקה הבקריזולוגית ומק-
רוסקופית:**
במחלקה זו נעשו 86 בדיקות.

משמעות ומשמעות פاعتן.
בראו של העיר כי ה' הרמן שטצק בארכוב
הסוציאלי" סוחדיוקטוריון על הקה"ק. אשר
לפקת תלך כאוותה היישובית של דודיקטוריון
ביה התהפלט מה אחדר לאשר את הת虔שה של
מגנוליה ברכבר תינוקת יומם ב' בתמונה. אמתה כי
הוּא תוהה ווּצְתָה לְזִכְתָּה לְאַוֹתָהּ חֲוֹמָן שְׂוִיבָר
הוכרנו של הרצל יתפדר מחלולא בשבייל המוני
העם כבל מיטריאטון הנעלים של תנאים
הගולים בארץישראל!*)

*) ב' בסיוון תרפ"ד.

מחלקה העתונות

שע"י הרטשנה הראשית של הקה"ק

* בירור דבריהם זה נשלה בשעתו למכירת
התהו"ר ור' נדפס ע"ר הוותות של
שבועות יותר לאחר המשלון.

של פרקי עבדה ותרבות עברית"; שם
מודרב על חפוגות גדרות של הנבי בתרי
הספר העברי. על חגיון טופוטיות הנושאות
אות על עצמן בצדאות אשנות. את עמו ואת
רווחו של הרצל יידיד היילויים והטער; שם
מדרב על יומם של הארץ על גושאים
לאומיים, של אסונות לאומית וכו'; שם
מרובך על עבדות כפרות ומכפתת לטובות
הקרען והקימת לישראלי; ובסופה שם ווותאמ
התאמכה מיוחדת האזרד לשמר ע"ן הרצין
וורוממות הנדרות של 'סוציאליסטרו הלאומי'
ולעטם קענין. מרתת ש' בתמו אי
לה בכלל. שם ושם שער תחת קווינו יוסה
וברונו לאומי חלני. ובו הצעה חדשה בעניין
הניגת הימים בכולה, לכל היותר גפנע. במושט
הברית-לאומי זה או אחר ואף בחשפותנו זו
או אחרה. על הריאן אבל בשום אופן לא
בדת ובמסווה שתוכננו לפולכים זה באופן

משמעות ומשמעות עברה"ה; שם
השלילי של הונאה והקרע וקימת. לסתת
וחפטסוחה ובכורה הוכחות לך הבא שם
שתי עבדות: חוכבות "ספרת ענכים",
שיצאה לאור ע"י הלשמה הראשית של
הפה"ה יפלח הקורא על ב' בתומו. המציג
לפבראי את יומם זוכרנו של הרצל ליום ג' של
הנער הלאומי.

מחלקה-זעחותנות והקרות של יד
הלשנה הלאומית רואת וחומר לעצמה לפרטם

את חבריהם ובאים, כדי לגול טעל החטלה
את האשמה בכוונה שאינה מצואה אצל כל
ויעיר וככדי להאזר באור נכו-את העבדות
שהובא ע"י התהו"ר.

טמיונים ע"ר. מארם הם הדברים על

החוורם קריית ענכים. אפשר היה להניח

למפרג כי היה יסתה על הגהה הקה"ק

לדרת וומסתה מות שיויה אל היה בוראי

שלא היה מושגתו בחזאתה הוברת, שיש בה

"פער גסה בגהה בכבודו שבתאות ישראל

ומועיו". בכל אופנו מי שקרה את החברת

תנ"ק בעיו, וביחד את הפרם "קו לקו"

(הכרד על השבת המוערכם). זה בוראי

שהרגיש בח מסע את החברת כחפסוף עליה

בהתהו"ר. דוקא בה, בכתובים המודפסים

שחור על גביו בין בין השיטין, בולט

יחס געה געה מוחזקת בחזאתה הוברת, שיש בה

ומועיו". בכל אופנו מי שקרה את החברת

שהונאה של הרצל מוקם כיבוי השיטין, בולט

יחס געה געה מוחזקת בחזאתה הוברת, שיש בה

ומועיו". ככל מכם החבטה בה בכל הרצין

ונוט וזריזה והפרובולזת של החג הלאומי

בלבד והזרע העיר הובנת את וכפער העברי

על אלמת הקה"ק, יפרובולזת עם כל ההפר

כאו מעם כוחפוקים הרבים, שאינם מניינים

ברור דברים

מקום לשום אירחנה:—"מה גורלה האילו-
זה ! והען כמהה בלא דעת אל המפות-חל-
בנות על השלחנות... ואפשר נם... לנרות
השכבה" (עמ' 6). אך בכל, הרו אנו נהנים
לפרש מפה על השלחנות. בעמיהם שמעלים
נמ את התנות" (שם). "ההנינים... זו היה
הקרען האטמי של לדותנו, בידר נהייה בלו
עריהם ?" (שם). "נסינו לקבע את ער כל
נדרא לדרו : פשטן, יוקם כל אחד וויפר
אמותלה על עצמו". (עמ' 7). יומם הגזם הוא
לנו יוק הוחזרות זבו" (שם). "הסדר העלילה
השנה, אפשר מפני של אקסענו לנו שום
תקנו חרש ונונגן מנגן אבותינו" (עמ' 8).
וכו' וכו'. אך אפשר היה למצא בחברות זו
אשר החריצה לשבת המוסרית - וגונעים
לחג הלאומי בככל העמדן בה בפרק חיים
תתרבותיים והחפשים במושביהם החברים של
הקה"ק. אך אפשר היה למצא בה "מען
בגעה גסה וכו' — תידה היא והירה שתומה
השהר.

שיכת לב מיהודה דרש הענו של ב'
בתמי. אגב ברוח כראי לערוד על המפורסמים
שהונכו לתוך הצעה של הלשכה הראשית
מצד אלה, אשר לא ידרו לסת' דעתם של
המציעים. מעצמו מובן כי בהצעה הנ"ג בברור
ונגלאמי לנער העברי לא היה אף כר "לט"
שחור על גביו בין בין השיטין, בולט
יחס געה געה מוחזקת בחזאתה הוברת, שיש בה
ומועיו". ככל מכם החבטה בה בכל הרצין
תנ"ק בעיו, וביחד את הפרם "קו לקו"
(הכרד על השבת המוערכם). זה בוראי
שהרגיש בח מסע את החברת כחפסוף עליה
בהתהו"ר. דוקא בה, בכתובים המודפסים
שחור על גביו בין בין השיטין, בולט
יחס געה געה מוחזקת בחזאתה הוברת, שיש בה
ומועיו". ככל מכם החבטה בה בכל הרצין
ונוט וזריזה והפרובולזת של החג הלאומי
בלבד והזרע העיר הובנת את וכפער העברי
על אלמת הקה"ק, יפרובולזת עם כל ההפר
כאו מעם כוחפוקים הרבים, שאינם מניינים

ל' מ' תְּמוֹן

שור בחצלהה. פופ-סקופ מוחבה הטעיב על השילול בנטיעותיה של הקהק". אפיזודות הישור בחצלהה לא רק מבחינה טכנית אלא גם מבחינה כספית, היא ודאית ובתויה לדען תפוצת תקופת תפוש הורכים, ותקופת המעבר של המפעל הרוב הזה עומדת כבר מאחורינו ובפני העתיד עומדים מנהלי היур ועובדיו מזינים בידיעות, תלכה למעשה, שאובות לא מודר ספרותה של ארץ זורה, אלא מודר הנסיוון המר בארכאנו ע"י הקהק", שוהי עבורי דם כבירה לטבות הארץ בולה".

ב' בת מ' ז — יום הזיכרון של הר"ר הרצל ז"ל — תוכרו ע"י הנהלת הקרכו הקימוט לישראליים "טוזמת העצים". ביום מסרתי זה של ותקהק"ל נקרים כל תוני זהם לחזוק הפעולה הביבונית לרום את ערבה של מצבת הזיכרון למנהיגנו הר"ר הרצל ז"ל ע"י תרומות לטבות קרכו הנטיעות, ז"ל ע"י תרומות לטבות קרכו הנטיעות,

הקשרה בשכו ובוכרו של המטהיג המנעה. בישיבת הפלאנום של הוועד הארצי, שהיתה ביום י"ד-ט"ז אירן ש"ז החלטת: לערד בא"י ביום ב' בתמזה מפעל לטבות הקהק"ל שהכנסותיו תהיו מוקדשות לייעור הארץ.

אנו קוראים לחברינו להזכיר ליום ב' בתמזה בכל המרצ' הדוציא, ליצר מצב רוח מרוכם לטבות הקהק"ל ב כדי להבטיח למפעלי לנו תוצאות ממשיות.

חברים !

עלינו לציין בהודנות זו שעת מפעל ב' בתמזה מסתיימת תקופת עבודה של 10 חדשים ובשנת תרע"ה, וחובתנו לחתם דהייפה נטרצה לפועלותינו בהזשים הבאים בכדי להתקרב באופן מוחשי לשער ההערכה השנתית.

הוועד הארצי של הקהק"ל בא"י

ונשי ההערכה המפעלים בלב כל יהודי למנהיגנו המכונה הד"ר הרצל ז"ל מצאו להב בטוי-ביסוד מיוחדת, שתפקידו הוא לרכש תרומות בשבייל נטיעת עצים על אדמות הלאום לזכרו של הרצל.

קרן זו היא אחד מענפי הכנסות וננותו ים בידי הקרכו וקיימת לישראל שרכשה לה במשך 21 שנים קומה ארוכה וחברה בכל חוני העם לתפוצותיו. הוכחה לכך היא העיבוד שהכנסות טענה "תרומות העצים" עלות עכשו ל-8000 ל"מ"ז לשנה.

תיתני לה לכרו וקיימת לישראל שקיבלה על עצמה להשתתף, מוסף על תפוקה העיקר-ליים בנאות הארץ ובבניה, גם בעבודת יער ארצנו, שבביחות מרגש ההසרין ביערות, אשר מס-הם המסוגלים להשיב לתחיה את ארצנו והחשופה משכמת הדרות ולתוקנה את היסודות החשובים להתחפותה, כמו:

הכלכלה, הבריאות, האקלים וכיו"ב. בשנים האחרונות חתיכבה הקהק"ל על הזרק הנכונה בעבודת הייעור, בהחליפה את השפה הקודמת של נטיעת עצי פרי לצורת יער במובן הרחב של המושג—נטיעת עצי סrank לאלפים ולובבות במקומות שונים.

עבודת הייעור של הקהק"ל הובאה בזמנם האחרון לבחינה לפניו וערת בקרת מרבית צמחיים שאין להם פניה בדבר, והנה מסדרונתיה ביחס לעצם עפורה הייעור של הקרכו הקימוט לישראל :

"אלו לא טסדה טוזמת העצים ששב הרצל נקרא עלייה—צריך היה ליצר אותה, עכשו בשישנה והבטה שרשים בתוך העם, לא כל שכן שיש להרחיבה, להמשיך ולהגדיל את נטיעת הייערות לזכר מנהיגנו ז"ל. "והרי מבחינה טכנית חוכתר ענו היל-

09.07.1926, page 4

מהוועד המקומי של הקהיל

הוועד המקומי של זכרון הקימת לישראל בירושלים מכיער בוה את תודתו תרבה לכל הממשתתפים במפעלי כ' בתטעון, בקבינו, הצעדים בכתבם וכן נסרט.

אנט מציינים בישמה, שהפעמת התיצב הלק הנגן מן הנער לעבי-דת הקהיל כל הכל הכרה האחריות כלפי גאולת הארץ ומקוים אני שלחבא יתחוך, עוד יותר, הקשר בין הנער והקהיל ע"י יסוד גודע העובדים התמידי, לגאולה הארץ.

(2) לכתל היירושלמי!

הוועדה המקומית של הקהיל בירושלים מבקשת את כל בעלי-זקופסות שעוברים מדירה לדירה לחת אתם את הקופסה ביחד עם שאר הפצחים ולהוציאו לועד המקומי על שני הכתבות במשדרן דירות עד העיר, רחוב ההבשים, או לפחות הכתבות במחבת ת. ד. 3 ואפשר גם תלפונת מס' 208.

יד-יבצען אנד זכל דנוזקן

משרדי מחיפה מודיעינו בשח' רוחוק:

אספה אוכרה בבייה"ס הריאלי

אםש נערכה באולס-הציר של בית הספר הריאלי אספה אוכרה מטעם בוגרי בייה"ס הריאלי להמנוח צבי ליישין מוגניה שמת בטבריה לפני ימים אחדים.

התהווות בשח'ה כל-לאומית

בג' לאונסט תהייה בחיפה, עפ"י יומת המושל התהווות בשח'ה ארצית כל-לאומית. התהווויות הספרטביבית החלו כבר בהכנות להתרחות.

עלים

האוניה "גיאוניקולו" שבאה מטריפסט דרך יթ' הורידה באן 3 עלים. בערב מחכים לאונייה "ברגנה" עם עלים.

11.07.1926, page 3

רַאשֵּׁפֶנָּה

אוכרה לרצל

באור ליום שני, ב' ג' בתמוז, נערכה באולם בית-הספר במושבנה בזפת דודעה והמקומית לתקהךיל אוכרה למנהג הגדול, הד"ר הרצל ז"ל. הקירות היו מוקשטים בתמונות מניהו הנעתנו הללו בית, קתל רב מבני המושבה מלא את האולם.

הד"ר קרינגר מצפה פחה את האוכרה בנאים נלהב ובדבורי הערכות אישיות הגדולה — הרצל.

אחריו מקריא רשות מעניות מותו כtab, ה"ר דוד שוויב אחד החלוצים הראשונים של המושבות הקיימות בגליל העליון — שלוש פגישותיו עם הרצל; בפעם הראשונה בונה בשנת תרנ"ז, אחרי שהוות של מר שוב בקהל, בטור מנהל התערוכה הארץ-ישראלית שם. השנייה בשנת תרנ"ט, בלוותו את הד"ר הרצל במסע בארץ ישראל. והפעם השלישי שוב בונה בשנת תר"ס לפניו חכמתה הציונית הרביעית בלונדון. הזכונות הללו הבתוים באופן מעין ומייף מתחילה התגשותו חלומו של המנהיג הגדול, — עשו רשם עמוק על הקהל, אחרי תפלה אל מלא רחמים" ע"י הא' שוב, הרפורם הקהיל בדורות.

תבערה בגרן

במושאי-שבת האחרונה בחוץ הלילה פרצת שרפה בגרנו של האבר הרשפנאי גרבוסקי, הנמצא ע"י אדמתו "בוגאו", סמוך לאילת-השור. מיד כשהתחילה האש להתקלח הרגשו בה אנשי המקום עובמל רב הצליחו לכבותה בעבר ומן-מה, לאחר שלחכה את כל הקטניות שנמצאו על הגן. סכת השפה איננה ידועה עדין. אומדים את הנזקים לערך של מאות מטריות.

נשים

טוג האיר שונה בשבוע זה לגמרי אחרי השרב הנורא של שבועות האחרונים. שיעם התחלו לרדת גשטים בשטף עז. כבימי החוף, אח"כ נתהרו השטבים. ומונ-אור אביבי שורר זה ימים אחדים. אמש טपטף שוב גשם לטרוגן.

בעודה

עונת קטייפ הטבק בימים אלו במושבנה בכל תקפת יש לציין שבחינה כמותית מוצלח מאד יכול השთא לנבי אשתקד.

רב במושבה

ב"ה נס רב יש לנו. מאחר שנטאסר השנה האחורונה ע"י קרן-היסוד, התקציב לצרכי דת — הרתallow נראים בר"פ שלט מדוי' שבת בשבת אחרי קריאת-התורה בין שחרית למוסך, פנים חדשות של רבנים, דרשנים. וסתה תלמידי חכמים מקומות שונים, וכל אחד מהם משדר, שדרשו תצטיין יותר, ותעלת על דרשת רעה. מהשבת ווערטה, אגב דרשת הוא מביע את שאיפתו הרבה, לכהן במשרת מרא דארה במושבה כיב' יפה וחשובה בראש פנת לרב זה אגרות המלצה שהן כרבנות במשך שנים רביות פלונית, והשני הוא מניד ותורני מופלג מקום אלמוני ונומר.

וראש-פנתה שלנו הטבק עה גם בלוא' ה'כ'י, במ"ט שעורי סבלות וצרות עם הטבק שלת, ההלה מלית ברירה. אחרת להתייחס כהענין ובכבוד-ראש, פחות או יותר, נס לעניין זה: זקנינו התחילה מסי-חין בינו לבין מנהה לטעריב: רב זה — פלפלא' חrifata' ודרשנו צזון וכו' נבחר; ורב שני — בעל פרקנאה וחדרת-פנימ' ויכול לשמש בתור "רפונטציה" בקבילות-פנימ' — ואוטו נקדים. אף משורד-הרבעות הראשת בירושלים לאطم את ידו. בצלחת, והחילה מעניק לר"פ הטלצות פעם בפעם לתריסר רבנים בקירוב וכהבטחות בטוחות שייטלו את תפקידם כדבוי. לבסוף אחרי שקלא יטרא, החלטת ועד מושבנה למנת למשורה זו את אחד "מאבני-המקום" — הרב הנכבד ר' אברהם ורנר מצפה, והיתלו לו לעוד מושבנה שפטר במנוי זה את אחת משאלותיה היומיות של ר' פ. . .

כ"ד תמוז תרפ"ז

ה' ע ר ב

ב-8 בדוחת אחריות העבודה הר' צאת הח' בוטניאקי על תנועת החלוץ בלייטה".

— ב-8 בלבשת "הפועל הארץ" (נכחת בנימין) שיחת חברי על הציונות ברוסיה, הפעות הח' ולינן.

— ב-8 בערוף הנוער העובד אספה כללית של חברי ההסתדרות, יבחרו בוועד סניף. באותו שעה וקראו עthon בעל פה על פירור התולוי.

— ב-8 בטען פועל' ציון השטאלרים שיחת חברי על הקומוניזם והפוליטיקה בסורה הקדומה. הפעות הח' ערם.

— ב-8.8 במידון מודיע מגני השפטה הרצתם הח' יעקב הלוי על כי בתומו.

— ב-8.8.8 בcourt העם הרצתה על עניין היום.

בשבת לפנה"ע

— ב-7 שער להעתיקות בקביצת הבחוות עיי' (הפעלה).

ב-11 ב.ערן טעם ועדת התרבות של העוריה הרצתה על: שלושים שנות טרינת היודאים (ליום ב' תפ"ו).

בשבת אחיה"ע

— ב-4 בcourt רופאות השנה (ויסמן רח' אחד העם) אספה כללית של חברי אוניברס רופאי דשנים ביז'ו ובל'א-ביב. על האLIK שאלות חשובות.

— בcourt הפועלים פניות כל החכ' רום האחים שיברו בחיל נחמתדרויות הנוער הפוציאלייטי אשר נפתחו כוינה לבירת הנוער הבוציאלייטית.

במוש"ש

— ב-7 בדורת הקומוניסטר נראד הקונצרט הי'ו. ונשף בחינות אל תלמידיו. יוננו ב-40 תלמיד מיצירות הקומוניסטים הקלסיים.

— ב-8 באולס התאחדות עלי פולין (יהוד' גלו 19) טעם חון הציורים עיי' התאחדות עלי פולין הרצתה דיר קורנינק על עניינים אקטואליות בוג'ן היידן.

— ב-8.8 בנטנשיה נשף א' פרץ עיי' (ואהלה). יונגה הסקובליס. לאחר הקבורה שפט ישראל, טפסורי הלבנה.

ב-8.8.8 באולם ב.ערן הצענה שנייה של פוטאש ופרלטוף עיי' פשדקין דתא". — ב-9 על בשת בית הגט הכלש של רינה נקובה עם הפטודיה שלחה, בת 20 איש.

באגודת הסופרים

— במוש' א' אור לכיב' חטו ב-8.8.8 עירך בלבשת אונרת הסופרים הרצתו של א. מ. ליפשיץ על עניין ועד הלשון.

רשות הרכינה רק לחכ' אונרת הסופרים. — ב-8.8.8 בלבשת האונרת אספה כללית אל חברי אונרת דסופרים סניף תל'א-ביב. על דפיקן "קרו התרבות". המשתתפים: א. ברמן, א. צ'רנוביץ, י. רבנוביץ' ועוד, הפתח דיר ט. נילקסון.

ביום א'

— ב-7 בcourt הפועלים, טעם אונר דת הטהנדסים והטנאים שנרכזנות העובדים, הרצתם הטהנדס צידתן על הנוד שא: אך להחות את הבניין בתיא.

— ב-8 אחיה"ע — טויל סטרו "חג החורקים" בהנחתה הר' ברונהייטר למקוה ישראל, מקום האנישה — שער תל אביב ר' הרצל.

בעליה

טזר תבוא פציגול האניה אסיה ובת עוליך.

שם קטע

נטצא בסרכו טחררי ותוכא אל טז רד הפטירה בתיא.

תל אביב**יום "הרצל"**

אתמול אוחז היה יום הפסיקת סורתי של כי חמו לטובת הקון הקויסת לישראל, בערב נערכו אזכורות על מרגש בית הגט ובוית הבנש תנהול. על סנש בית האם נאוזה ר' מוצנין ותדר' בונרשוב בפני קהל שלושת אלפיים איש. בשכינה נוכנוב נעשתה פוללה סקו מות לדצט קומסיט הקהיק. האוצרת תעוז שם הערב, בנות דח' אלדרטץ.

בקלי' הציונים העטניים תערך הערב אוצרת הרצל ביחסות החיה אופטראב אלטמן, דיר גלעד, ונסמן וויר לוייה. באוצרה בклוב הרבייזיטים ינאמו דיר ג' וינשל ודיר הריאבן.

כ' חמו בנווער העובד

בטעדר 260 חברים הסתדרות הנוער העובד נערך ביום ה' נשף אוכרה לר' הרצל.

הקביצה לחיליות ננזה נינית אבל, זה, וזו נתן הערכה על אישיותו של הרצל, ואחיה דואר, זיתת, שרה קלונסקי פלאה ליגן דקלמו וקרוא סכתי הרצל, הנשף עבר בהצלחה רבה.

כ' חמו — בשכונה נורוכוב

מקדש לתפקידו לקרון הקויסת לישראל, בבית הח' אלדרטץ ישכינו את גאנזומם של: נחום סוקולוב, הח' ז. ר' בושם הרצללד, ברל לוקר, דיר רופין, דיבוטינסקי ועוד מהן לוחות דנרטופון; טמורות כרע והפצת קיססית ווער.

הדר' קוראלניק בת'א

שיתה בתיא הסופר דיר א. קוראלניק, טראשי הטעתפיט ב.טאנி הניוירוקי.

גנן מדריך לבתי הספר בועדה לתרומות וכבודת הנשיאות של העירייה הוחלט להזמין את הרדר' יוסף ברמן בתור טורה נון כללו לבתי הספר בתל'א-ביב להרכבת תלמידים בעבודת נינית, לסדר נון טרבי של בתיהם ולחנן תלמידים סדרי כים לכל בית ספר ובית ספר.

למשפט החברים של ההסתדרות הח' ולפנ' נלו מזון בוועדת משפט ההסתדרות בתיא לאי תכיעת ה' דוב הלטר בסך 96 ניט-לויום ב' בין-תשי' ב-7 בערב בcourt הפעילים. אם הח' נלו לא יופיע, יצא פשendir שלא בפניו.

באגודת העובדים בכתי מרכחת
לרכני-הועדה הארץ של הפרט' צבטים (ר'יקים זוויזי רוקחים טופסיב) טוטין ועוד האנורט את כל החברים העובדים וטחומי הפעולה להרשם כסידר הא' נורה, בית הפווליט חדר 19 בשעות 7-9 בערב, כיטים 4-10 ביז'ו. על החברים להביא אחות את שעודותיהם, החברים שטחון לתיא מתקשים להודיע את כתבי המ' לאנודה. ת. ד, 249, תל'א-ביב.

היום האחרון להושטה בשכונ' אלה שמחוץ למ' הוא 15 ביול'.

באגודת אהלים וצריפים

בטיצ'ש תעיך אבטת חברי כללות בכיה'כ מרכו בעיש'ה בהשתתפות ב'ב' היעת'ה של הסתדרות העובדים, עירית תל'א-ביב והתאדרות שכונת הצפון; הוועדה מבדת הצעה לארנון ועד של שכונת אהלים וצריפים על יסודות חזיאם, וטבקשת לא להשתתף בדרשטי סיטאראציה.

על רוחם באלין

(לכ' תמו)

איש לא יוכל לשער מה רב העונג לשבת בצל אחת ההורשות שלנו בארץ-ישראל, אתה מטפס ועולה על הר צחיח ומוכה-שרב, וריע אבנים או חול, המשמש מבזיקה, מלחתת ומכח על ראשך ולפיה פתאום ותגעה עדות ארנים לפניך, המכניתה אותה הכנסת-אורחות נדיבת תחת אלה המרענן ומשכירותך ברית-שraphה המהלייט. קרן כי-שםן זו אוו להם לנאות-קץ-עדך כבשים תמיות, שמנות-האליות, או חסיפ עז, ארץ ישראל פקחות, המוצאות את מוננותיהם אף בטוקים הבהיר והטוררי ביותר. רועה ערבי זקן, שריד מימי לוט, מתגננים שנה מתקה בתקה חדשה, זהה אף אתה משילד עצמן לtower. ממשחת המנעה העולמית, השאנגה אשר למורה...

או אתה משוטט לפעמים בעמק פרה, קטיפת-דשאו הסטיך כבר מצחיבת וחוילכת מיקוד קרני-השימוש והαιיר כלו מנובש-קופא, זעינך תרה אחר חורש עציא-קליפטוסים, אותם הענקים המוריקים היודעים את בסיסו לינוק אל קרבן להלויה יתרה ומוקת ולהפכה לגניע-דון רענין וריחני. והנה קרב לפטלתי של עמודי-צמחיים, ובתוכנף לתוכו מיד אתה עומד במעבה עולם מצל קטן המהיה את הנפש, שכלה נפרוש ומובדל מעולם-החותמת והשרב.

אייזיק משביב-נפש באלה פוראים על פני כל ארצנו המתעלמת, ומספרם הזך ורב משנה לשנה. עוד לפני המלחמה נטעה "קרן תרומות העצים" שע"י הקרן התקימת כחמשה-עשר אלף אילנות ע-ש הדור, הרצל. אף כי העבודה הכבירה ליעדר ולהצל את ארץ ישראל הוכרה לעבור כמה וכמה גלגולים עד שהתייצה על דרכה הנכונה. מתחילה היו נוטעים עצי-זית מتوز כוונה להפיק תועלת כפליה-פרי וצל. אחר חזם לב שפטבע עצ-חפרי להעניק את כל חילם אך לפרי בלבד, ולא הרבה הוא הצל והרענות. שיתנו ולפיכך ההלו בנטיעת הארכנים והאקליפטוסים, האדרים, הב erosים והחרובים. הסמייכים. עצי השטה והתרות הריחניים. הטסיות על יפה ומואז חלכו. ונפלו מיני-ailנות אלה למאות אלפיים. והנה כיום זהה תרינו סוכנים כבר הצי-מיילון העצים.

אין לשער את גודל התועלת שבמיאות קארץ-ישראל איתן חורשות-הרצל הצעירות. ארץ-הקדש וביחוד נפת הגליל הייתה לפני די עשרה בכל מיני אילנות, שהוזה לשמשנו הברוכה התפתחו ונגדו-במדות-ענקים. יער-אפרים למשל. נדע לשם במעביתו ומכיו, ומשו-דרינו החסדים שוררו על אלוני הארץ הענפים ואלויה העבותה. אף המלחמות הנוראות והשלגונות הזרים החריבו והשמידו את גן-עדנו, ארצנו הפוריה נשמה ונפהכה לעוי-טפלת, ועתה מוכרים לנו לחתאמץ ממאדים גודלים ביותר כדי לעורר את בית-המלחאה ולהשיב לה את רוחה, לאחר שנתעלמה בלתי-קסמים. עתה הולך כל הערים החדשיניות ומהיה את הרובני האדמה ושממותיה, כמו בנים של תחתיות-המתים, ואotta הלהלוית שהם אספים ומקוים טרענת ומדשנת סכיב סכיב מדבירות-אבנים והופכת לשדות וגנים מבורכים. בלבד ואת נשקי מהעירות האלה גם עתיד כלכל ותעשיית, באשר בריכות הימים יספקו הללו חומר-עץ לשם בניין, רחיטים, תיבות לאר-זת תפוח-זוחב וכל מיני כלים

שנה שנה, בכוא עונת-החורף הטעבה עם נשמי-הברכה, הלאים ומויצאים רבבות שתיליס מتوز המשותלות שכירושלם, פתח-תקיה. עין-חרוד וכו' והם נפוצים בהר ובגיא, כדי לנחל ולהרבות יערות חדשים. ציפורות חלוצות מלאות מרץ, העוסקות במשותלות, זורעות את הזרע בתוך ארגזים ובמשך חדש רבים הן מטפחים ומרבות באחבת-אם את הנבטים הרכיים, העתידיים ביום מן הימים לאיהפנ' לאילנות אדרים, שופעי דיים ורענות על הרי יהודה כאן לפניכם הפטון ועיר-גביעולים מכל מיני עצים, שטוצאים מכל חלקי התבל, וארץ ישראל קולמת את בני האקליטים והארציות השונות ונוטעתם בקרבה לגן מפואר ורב-הונים..

יום כ' בתומו נקבע ביום-קדוש לתרומות-העצים, ליום-טוב שמח לאילנות ארץ-ישראל. בעצם היום, בעת אשר כל יהודי בארץ חגולה שואף ומחפש אחר פגית-ירק להшиб נפש, חייב להזכיר ולהפוך בירנו הלאומי החטה ועורג לצל ושרף-צמחיים. כל היהודי הנוטע עץ על שמו באדמות אבותינו קינה לו חלק בעולם-הבא הלאומי שלנו. שכן נתיעת עציים ממשות-להחות כברת-ארץ מארצנו החרבה, לנайл חלקת-אדמת-המולدة משטמונת שבא עליה כחטא. כי כל האילנות שנטעו בכל מקום שהוא בנבר עתידים לחיות ולשמה רק לבב זרים. ואולם הצמח הנורע בעצם ידינו בארצנו ההיסטורית הוא, קלי כל ספק, יהנה את נבדינו אחריםנו. וזה קופת-חפסון המובטחת לנו לעתיד לבוא..

אני מהליך ומשוטט בהר ובגיא ומחבון אל מחנות הענקים המוריקים, המגמלים ומפמלים אלפי נפשות חיים, ולמי אומר לי. אתה, רbone של עולם! מי הוא זה אשר ימס וימאן להקים לו שם עולם עיי מצבות פורחות כאלה תחת שמי נזהרים באלה?!

נַרְוָשִׁלָּם נַרְוָשִׁלָּם נַרְוָשִׁלָּם

אֶזְבֵּרָה

טחורי יום שבת בשעה עשר לפני
הצהרים תהיה בבתו של הטענה משה
לו טופחשויל אוכרת ליום מלאת
יא' חרש מיום פטירתו.

הרבנים משה מנשוף וא' עמיאל
ידשו בבתו אשר בברכת ממילא לפ'
ני בני ביתו וקהל סוקירו.

הַצְעִירָה

היום תופיע הוכרת א' (ב') הצער
כלי בטוויה של העצם זבמה חפשית
כל ענייני הנער בארץ ובגולה, וזה
תכחנה

א) להופעת הצער, ב) טענה והא'

קה — פרופסור ד"ר יוסף קלונדר. נ)

וכואת לא היה (שיר) אביגדור המאי

יה, ד) והנער איהו? ר. ברדרב. ה)

קניני חיים — תיאודור הרצל, ו) יער

יהי — הורה לביאטוב. ז) טעות יידי.

(שיר) אחריו פישקין. ח) נודדים. י.

רבייטוב. ט) ברכת הנקמתה. ר. ברוש

טיון. י) וטוב לי כך (שיר) יעקב רטמן.

יא) חמודיהם כל יויעלו — בונחיל.

יב) תרפ"א — תרפ"ו. יג) בת. ע. ג.

יד) מסביב לנער טו) טורעות.

בְּתִיאָתְדוֹן צִוּן

מכוצ' ש זו ובמשך השבוע הבא
תציג בראינע ציון דרומה מודרנית —

מורחת, בת 7 מערבות גדורות, בשם

שְׁבוּעִי עַיִן הַמִּזְרָח

וץרי הפלים הוה הצליחו לארביב

באופן נפלא תמנות טריהיבות ואמנר

תיות מהי, פריז הכי מודרנת והוללה,

ומאורעות סבוכים ומחרידים ער מאיד

טהוי הבודאים הכי קנאים וחביבים

שבמרבריות על גובל מצרים. המעבר

הפתאומי הוה מהי בירת העולם אל

בירות טזרים ועד לקצה המדבר — נוסד

על כל הזרחה הוו חזק וקסם מivid

במיינו.

קצת פון התכחנה:

אחד מבנות שרין הכי יפות והולאי

לוט מחליטת לשוט פז לחייה. אולם

ברוגע יאושה האחוריים מודרנן לקרה

תה אחר מבני ערבי, המגלה לה את

מושאה הערבי וטפילה עליה לעור יג'ו

בחשנת המטרת אשר לשמה נשלח מהה

מזכיר לפרקיו. תעודהו של הערבי

זהו השפה את אחת מבנות מנהיגיהם,

שנשאה לו ונם ילודה ילו בן נחמה.

הפריזיות הוללה, הדומה בוגל מוציא

אה הערבי לאשוח של הקצין — מוש

כתחו ומזהירותו במקומם עיניה לטשע

נו הקודם במדבר — אולם כאו ורד לבת

למראה אהובות הקצין וילדיו. והריה

מצילה את שלשות בחפקירה את עצה

מה לבודורי הבהאים.

מִבְּתָבְּ לְמִעְרְבָּת

טוביות ההתאזרות העולמית של

ערים עברים סניא יפו, מבקשת טמוני

לפרנס את הרוברים האלה:

בקשר עם הירעה שבאה ב"דא"

"היום" ג'לוון 235, בדבר שליחות טשל'

הה ארצישראליות לכנסיה. העולמית

של התאזרות של צ'רים עבר

רים — הנהו מתכבדים להעיר על

הטעות שנבלר בידיעה הזאת: בבחירות

המשלחת הזאת לא השתתפו כל הסני

פים. הסניא התל-אביבי עפ' ה' החל-

תת דאספה הכללית האחרונה שלוחה

שני ציריים לכנסיה שם: ה'ה א.

שַׁעַר הַכְּסָפִים

(ע"י ס.ט.א.)

לונדון ו. אבני.

ברא כל לי"ש

דולרים 4,865

פרנקים צרפתים 178.5

פרנקים שויצרים 25.12

פרנקים בלגיים 177

מרקם גרמנים 20.41

זלוטים פולניים 50

לירות איטלקיות 133

שילונים אוסטרוים 34.45

כתרים טשכטלבושים 164.5

ל'ים רומנים 1040

— בָּתִים וְחַנּוּיוֹת —

בורד יפו על יד קדרימה רחוב מ.א.ב.א.

ובתים בטסיארה

לְהַשְׁכֵּרָה

abitim טסיארים ונקיים

יש בחם אור ומים, וביניהם ישנים גם

כאלח המועלים לבית מלון או פנסיון.

לפנות אלה:

ש��יב אל נושא שיבוי.

במחסנו על יד קדרימה כל יום

388

במוצ' ש זה תהיה אספה כללית

של כל חברי השכונה בטוקס אספה

הקודמת שנערכה ל-12 יוני ונדרחה

מסכת הווער חברים במספר חרוש.

במוצ' שילוחם זילברטיאן.

הרוופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופאים המותחים למחלות שנות.

שבכית הרופאים: ד"ר הרמן ד"ר

ג'וזף, ד"ר מ. הלפטן, ד"ר ע. פרופר

ולדרש א. אלנגן עכשו מהראשון לילו

בבנין סלונים זילברטיאן.

בבבון הרופאים

הרופ

ליום הוכרז ר'ב"ד לנטירתו של ד"ר הרצל

יום פטירתה הרצל—כ' בתמוז—חל השנה ביום א'—8 לילוי

חלשכה הארץית של הקון הקיימת יומם ב', תמוז נקבע, לפי החלטת שלחה לכל סניפיה חורף בקשר עם הקונגרס, ליום פעללה רחבה וمسיפה למטובות הקהק"ל וההקלות הללו צרי-יום זוכרון של ד"ר הרצל, שחול בש-כות להתנסם על ידי כל ההסתודיות טיני לילוי.

ובין השאר נאמר בחרוז זה: "משנה לשנה הולך ורב ממנה מע-יריציו של המנהיג הנדוּל בלוי שוכן מחנה הבוניים. ידי כל הציונים הבודדים, הנמנים על

"היות ז'כ' בתמוז" חל השთא ביום א', מן הנהוֹז לעורך ביום השבת שלפניהם ככח מעודד ומחייה וקורא לפעללה. נחגנלה זכות ע"י הקהק"ל לחתם ליום הרצל צורה ותוכנו עלקשוּר שדר של קויפא בארץ ישראל.

"לא בארץ בלבד אנו מכבדים את כרכו, אלא בפועלות ומעשים לתחיית הארץ, אשר אותה ראה בחזון הנואלה אשר עליה הקريب את חייו. בתרומותיו ולקון הטימת, בנטיית שתילים על

אדמת הלאום לזרב נשמת הרצל, אנו שחדשים את הברית ומעוררים לתחייה את הסמל ארציהישראל הגנוו בוכרו טל הרצל.

"ולפיכך חובת-כבד הוא לכל גועמדים במערכות העבודה של הקהק"ל לדאוג לכך, שיום הזיכרון להרצל יוציאו צורתה. נאה וטוהר השתתפות מטשית של כל העם בעידת-חיה הארץ.

ב ת ב פג"

לעיריה לדורות מתחשי השכונות היללו את המסים שהם פטורים מהם לפחות החוזה, ואין לתחשיים שום חובה לשולם לעיריה את המסים האלה. וזה עס זה אנו מודיעם, שעודרי שבע השכונות אלהו בכל האזעדים הרושים כדי להגן על האינטלקטים של תושבי השכונות הללו, ולשם ברור השאיות הקשורות בתשלומי המסים על החברים לפניהו למשרד הוועד המאוחד של מרכוי המשחר בתל-אביב".

לגמר בנין צבורי

לפי שמודיעים נשנה מחלוקת העברות הצבוריות של הממשלה לנמור את בנין בית החולים היהודי שבתל-אביב. העבורה נעשית בכספי התמיכת המפלחתית הפיוורדה, שנינה לעיריית תל-אביב לשנת 1928 בשבי הדסה.

הכנסות הבטים בתל-אביב

לפי ידיעות שנמסרו בגלויו "ஸפריזיטשיה", עלתה הכנסת הבטים (שכר הרירה) של ת"א בسنة תרפ"ז 350,000 לירות. את שום של בתוי תל-אביב (8340) באotta השנה מעורכים בסך 3,840,000 לירות. שעור ההכנסה היה איפוא עשרה וחצי למאה פרמי ההשעעה. אמנים יש בה רירה חשובה לנבי החנמים הקדושים (טרפה"ה ותרפה"ו), בכ"ז אין כאן רירה לעומת הכנסת הבטים בארץות (בגרמניה, למשל, מנעה הכנסת הביטים 5-5 למאה מן התוון המשוקע בבניינו).

לאחר נבי החנאים השונות—תקנים, מסים וכו'—מנעה הרוח הנפי של בעה"ב בתל-אביב ל-6 למאה (בסוף תרפ"ז). אם יוכא בחשבון גם דמי המגרש ירד הרוח הנפי עד 4 למאה.

נסע

היום נסע לחו"ל מר יוסף רוקת.

בלט הריסון

להקת הבלט הריסון, שערכה האצנות מוצלחות בירושלים, ערכה השבעה בתל-אביב בגיןהו שתי האצנות ביום שלישי ויום רביעי. קהל תל-אביב מחהה בחתענות הרבה לבשנים אלו.

חטוף?

ספרדים, כי במושאי ושבת, בשעה אחת בלילה, נעצרה מכונית בפנת רחוב אלנבי—שינקין וצעריה שעבורה שם נחטפה ע"ז נהגי המכונית. ל科尔 קריות העירה, רדף אנטישם אדורי המכונית שברוחה דרך רחוב הכרמל, אולם לא העלויה לתפסה.

הידיעה נמסה למשטרה החופרת נרבין.

מוניפולין

שירות המכוניות של "המעבור וגולדי אביב" לקחה לה את המונופולן על העברת נוסעים בכל חלקי העיר ולבעה מתחויר נסעה לפיו רצונה ומבלוי לחטה. חשב עם דעתו התקה.

بعد הנטיעה ביטכניות "המעבור וגולדי אביב" מחייב הנסע לשלם במושאיישבת מחור כפול מהרגיל. מכאן לפקח לחם בעלי המונופולן הלהקה נ?

אספת "מרכז"

ביום ב' י"ד תמוז, נתקיימה במשרד ה"מרכז" (מועדן מרכז של האנשי דות החדריות לאשראי ולהסכו בא"י בע"מ) אספת כלילית יצאת מטהלן של מאיכת האנרכות הקואופרטיביות הנמנית על ה"מרכז" במספר 25 צידים שליחי 11 אנדרות.

אספתה דנה על המפעל של תעוזתיהפדרון (עם הנרלוות), לאחר שהי"מ בנדון זה עם הלואת והסכו בירושלים לירידת אספת כלילית של הקואופרטיביות כמפעל כלירצוברי—גנמר ללא חוצאות, כפי שתני

פרסם כבר בחודשת של הוועדה הכספית שע"י ה"מרכז".

אספתה החליטה ל/goto/a בלא דחיי תערותיהפדרון עם הנרלוות ככפעל כליל של הקואופרטיבים לקרים המאורגנים ב"מרכז", ומלה את ידי התנהלה להוציא באופן תוכה את התהילה הזה לבע. כן. הוטל על האנרכיה למסות לחשיך את המ"מ. בוגנו לקבילת עזרותיהפדרון של הלואת והסכו ירושלים לטור המפעל הכליל.

בכך האספה נטלנו הנהלה ומוסצת המרכז.

להנאה נבחרו הוה: גורה, ויצמן, זקס, רודין ושרשבסקי.

יפו ותל-אביב

עשרים בתמו

אמש, يوم מלאה ב"ד שנה למות הרצל, ערך הוועד המפקמי של הקה"מ גירושאל אספת־אזכורה עממית ב"בית העם".

בדור מנגני השפה עורך גם הוא אספת־זיכרון מוחדרת.

הנווער הריביזונייסטי "ברית טרומפלדור" סדר אתמול בתל-אביב

כניס ארצין.

המשבר בסוריה ותעשייה הארץ

בענפים שונים של התעשייה המטומית שנכשו את השוק הסורי מורגשה בעשי ירידת נדירה באקספורט לסוריה, כי מחתם המשבר השorder עכשו מתחת החומנות במרה נכרת.

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בון השכונות

הוערים של שכונות בתל-אביב (מרכז מטהרוי א', מרכז מטהרוי ב', דיז' מטהרל, מרכז מטהרוי חרש, שכונת צלוניב, רמת השרון ואהיל משה) פרטסמו הוועה לנצח בוה"ל :

"היון ובעתו הרשמי מיום 16.6.28 נתפסמה הצעת פקודה על בטלן החוויה של שבע השכונות עם העירייה, הננו להודיע בזה לכל תושבי שבע

השכונות שהצעה פקודה זאת אין לה עד תקף חוקי, וכן אין שום רשות

המשבר בסוריה ותעשייה הארץ

בענפים שונים של התעשייה המטומית שנכשו את השוק הסורי מורגשה בעשי ירידת נדירה באקספורט לסוריה, כי מחתם המשבר השorder עכשו

תחת החומנות במרה נכרת.

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בעניין הפתחת המכמ על החטאים הנלטאים, אלא שהוא מבליחה לשוב ולעין

בשאלת הגראת המכמ על תוכרת מוכנה מן החוץ.

בעל ביה"ד נוכחים מן המצב הזה, שאין לו מוצא אלא בעזירת בית-

החרושת לטרוריה.

בריתו של השוקולד והסוכריות

כפי שנודע לנו, השבה הממשלה בשילוח על האוצרות ליברניאם בתזר

כירט האחרון בשאלת המכמ. לדרורי התשובה, אין הממשלה מבליחה כלום

בָּעוֹלָם הַסְּפָרוֹת

התכוופה" ב"ד

כבר חולך ונדרפס ויופיע ביום ה' הלפדן ז"ל. מאה שנה של רובים כרך כ"ד של "התכוופה" בהוצאת פרישות — ד"ר ש. הורודצקי.

מגלה טריים של אחר העם — את שטיבל עם התוכן הזה:

חיה'לע (רומן) יעקב רבינובייז; מרווף. ש. רובנוב; עקריו רעוטיו של עשיר ורש נפגשו (סופר) ח. הווז. על פי מרת הרין (ציור) א. ג. מינץ; בילה שפינואה (לרגלי הוועת ספריו בעבי לבית רפואי) ד"ר ש. ברנולד; מנדי (למל-בייעו) צבי פריגנזרין; רשמי פחים — שופמן; חלווי הנלוות (רשימות מוכרי רונותי) — נחום סוקולוב. שלמה ובת רבלידובייז; ה. ד. נומברג — יעקב פיכני טון; רשימות מאות הפראופיסור אלכובינן (על הפראופיטור הלפר וד"ר שמחוני); בלהם (חויזון — מתתיהו שוחם; שיריהם: מ. טוהר, התמרים, י. למדן. מים שלנו (פואיטה לירית) שאול טשרניחובסקי; דוממים (טונלונים) — ש. הלקין. "חותמת" לדנטה (מוזרים) תרגום ז. ז'אכוטינסקי.

כרייטון לאפלטון — תרגום צבי דידי זנדרוק; הרלינה והטוליטיטה ברכרי ימי ישראל — ד"ר י. ל. סצנלאסון ז"ל. הספרות העברית בימי הבינים —

תַּהֲלֹכַת-הַאֲבֵל הַשְׁנָה אֶל כָּבָרוֹ שֶׁל הַרְצָל

ביום א' שעבר, כ' בתמוז, ביום והרומניה. השנה ה'ג' למותו של תיאודור הרצל מפאת התנועה היהודית בסביבת בית הקברות ביוסי-השנה למותו של הרצל, נערנה תהלווכת-אבל נהדרה אל קברו הנדרלה הנהלת הטראם את מסטר קרוי של המנהיג הציוני. הדפילהה לפני סברו של תיאודור הרצל ארוכה שעوت אחת. מלבה ציוני ווינתי, הצופים, הקברות היהודית. כמו כן גדרת בסביבה נוות הטראם העוברים בסביבת בית אגודות הפטודנטים וסתם מוקיריו של חמנוּח האגדול באו אל קברו של הרצל מאכוויות רבות מהו"ל, בעיקר רביזיון ניסטים והנעור שע"ש מרומפלדור רחובות ווינה, בשם מחזאים ליריחט מאונגריה, טשכומלובקיה את רגלי התשתדרות עטויים שחורים.

26.07.1929, page 5

אָפְרֹות לְהַרְצֵל

בִּירוּשָׁלָם :

בַּיּוֹם א', ב' בַּתְּמוֹן, יוֹם מֶלֶאָת בָּחָנָה לְמוֹתוֹ שֶׁדָּרֶר הַרְצֵל עֲוֹרֶםֶת הַסְּתָדָרוֹת הַסְּטוֹרָנוֹתִים חַנִּינָה אָוּרָה לְשָׁמוֹ. הַחֲנִינָה תַּתְקִים בְּרָאִינוּעַ "עָרָן", תְּמִילָה בָּשׂוֹר וְתְגָמָר בָּשׂוֹר. בַּתְּכִנָּה: נָאָום הַפְּרוֹפְּסָלִיזָמִונָה, שִׁיחָתָה מִקְהָלָת הַפּוּעָלִים וְהַסְּרָטָה "תּוֹלְדוֹת הַרְצֵל".

— בָּמָוֹצָה שֶׁבְּשָׁעָה 8 עִירָכָת הַסְּתָדָרוֹת הַצְּיוּנִים הַרְבִּיזָנוּסִיטִים בְּאוֹלָם "תְּלוּזִי הַמָּוֹתָה" אָסְפָתָה אָוּרָה לְפָלָאת 25 שָׁנָה לְמוֹת דָּרֶר הַרְצֵל ז"ה.

וְנָאָכוּ הַהָהָה בְּנֵי זִוְנְצָטוּן, שֶׁ יַיְבִּין וּבְצָעֵן יַדְרָלֶת:

— הַשְּׁבָת בְּשָׁעָה 10:30-11:15 פָּנָה צָעֵדָת הַמְּתָה רֹות "הַמִּשְׁמָר הַצּוּרָה" בְּבִיהָכָסֶס שֶׁל ר' יָהָנָן בָּנוֹ וּכְאֵי אָסְפָת אָוּרָה לְדָרֶר הַרְצֵל ז"ה. יְנָאָמוּ: הַהָה בְּדָא. יַדְרָלֶת אַוְתָּה-בְּדָעֵתִי וְעוֹרוֹן:

— מִשְׂרָדִי הַהָנָהָלה הַצְּיוּנִית. יְהִי סְגָרוּף בְּכָל תְּמִוּן.

— בְּאַגְּנָדָה "עַל הַמְּשָׁמָר" יַרְאָה הַרְבָּה יַעֲקֹב נַחֲמָה עַל דָּרֶר הַרְצֵל הַמְּנַהָּג בְּשָׁעָה 10 וְחַצִּי בְּבֵית הַיִּתְוּמִים הַסְּפָרָדי.

— הַשְּׁבָת בְּשָׁעָה 4 אַחָה צָעֵדָת בְּמַעַדְרוֹן בְּנֵי עֲקִיבָא הַרְצָאת הַגָּבָעָה גַּזְהָ גַּבְרָצָמָן עַל: "דָּרֶר הַרְצֵל, חַיָּו וּפְעוֹלָותִי".

— הַשְּׁבָת בְּשָׁעָה עֶשֶׂר וְהָצֵי עִירָכָת הַסְּתָדָרוֹת הַנְּעוּרָה הַתִּיכְוָנִי בְּדִירָת תְּתִ "מוֹרָחוֹת" הַרְצָאת ה' נָהָומָם יְרוּשָׁלָמי עַל: "הַרְצֵל".

— הַשְּׁבָת בְּשָׁעָה 9 תְּעֻרְךָ טְפָעָם חָנוּי הַנְּעוּרָה הַלְּאָוָוי בְּאוֹלָם בַּתְּהָסֶס תִּיכְוָנִי לְמַסְתָּחָר הַרְצָאת

הַדָּרֶר גָּוֹר אָרִיאָה; "וְתִרְצֵל לְפִי סְפָרִי תְּזָמִים".

בַּיּוֹם-כ' תְּמוּן בְּשָׁעָה 8 בְּעַרְדָּר יַעֲרָה נְשָׁפָא אָוּרָה כְּרָה לְדָרֶר הַרְצֵל, בַּתְּכִנָּה: נָאָום פְּתִיחָה הַרְצָאת ה' עַל הַבְּיָאוֹנָרְפִּיהָ שֶׁל הַרְצֵל, חַקְוָאָתָה קְטוּלָתָם מְהֻוּמָּתָן, נְגִינה, וּשְׁעָרָה.

בָּתְלָל-אָבִיב :

לְמֶלֶאָת בָּחָנָה לְפִטְירָתוֹ שֶׁל-חַדָּר הַרְצֵל ז"ה, הַחְלִימָת הַוְעָה הַמְּקוֹמוֹ שֶׁל הַקְּהָלָה בָּתְלָל-אָבִיב, לְסִדר פָּעָולָת הַסְּבָרָה מִקְוָה בֵּין הַצְּבָור הַוְיִידָּה חַבָּעָל אִישִׁוּתוֹ וּפְעוֹלָותָיו שֶׁל הַמְּנוֹת. בָּאוּמָרוֹת שְׁתַעֲרְכָנָה בְּשָׁבָת זוּ יַיְטָה תְּמוּן, בְּרוּב בַּתִּי הַכְּנָסִיּוֹת בָּעֵיר, יַרְצָו הַהָה דְּלָקְמָן:

מ. אַבְּיַדְשָׁאָול; הַרְבָּ מ. אַבְּיַנְדִּי (רְבָּלְסָקִי); י. אַדְלָר; ג. אַוְסְטְּרוּבְּסָקִי; הַרְבָּ אַלְיַשְׁפּוּבְּסָקִי; מ. אַסְּוּשָׁפִּיּוֹן; ג. אַפְּשָׁטִין; הַרְבָּ בָּנְ-יִשְׁׁיָּה; ש. בְּרוּכִיּוֹן; ג. גּוֹרְדָּאָרִיאָה; מ. גִּינְזְבָּרָגָן; י. וַיְלָנְצִיךְ; ג. וְלָפְסָוּן; הַרְבָּ יַעֲקּוּבְסָוּן; דָּרֶר לּוֹרִיאָ; א. לִיוָּאִי; מ. מַנְּיָה; ג. שּׁוֹחְטָמָן.

בַּיּוֹם א', ב' תְּמוּן תְּעֻרְךָ בְּבִיהָכָסֶס הַנְּדוּי אֶזְרָחָה עַזְרָחָה כָּל תַּלְמִידִי בְּיַד חַסְדָּן "תְּחַכְמָנוֹן". תְּלִילָה נָסָם יְחִילָלָה מְנָהָה, וַיְשִׁירָוּ שִׁירִים.

— הַשְּׁבָת בְּשָׁעָה 6 אַחָה צָעֵדָת בְּעַמְּנָג שְׁבָת שִׁיחָה עַל הַנוֹּשָׂא "הַרְצֵל וְחַלּוּמוֹ" — חַפּוֹתָה בְּשִׁיחָה ה' ש. טְשָׁוּנוּבִּיּוֹן.

— בְּמָוֹצָאי שְׁבָת, בְּשָׁעָה 8 וְחַצִּי תַּתְקִים בְּקִדְמָה לְוֹבָה הַצְּיוּנִי אָסְפָת אָוּרָה לְדָרֶר הַרְצֵל ז"ה.

תל-אביב ויפו

לקראת כ' בתמוז

הוועד הארץ של הקה"ק מודיע: ביום נ', ט' בתמוז, תופיע מטעם הוועד הארץ של הקה"ק חספה לכל שלושת העתונים היומיים בארץ.

ההוספה תכלול: קטיעים מובהרים מיוםנו של הרצל; הרצל והקרן הקימת; על יערות הרצל בא"י; עבודות הקרן הקימת בספרים; תМОנות וDOIORGMENT.

עירייה

נאחותה התייל ה', ג'. רוקה במלוי תפקיד ראש העירייה במקום ה' יוננו שיצא לטו".

החתואזרחות בחודש סיוון

במשך החודש סיון נעשו באמצעות ועד הקהלה ליפו ותל-אביב בשרות להתאזרחות 167 ראשי אבות. מהם: 60 בעלי מלאכה, 53 פועלים, 23 סוחרים, 12 פקידים, 8 קלאים, 6 בעלי אמנויות חופשית, 3 מתלמידים ו-2 מורים.

וערת החתואזרחות שע"י הקהלה מוכירה לכך למשמוד האחרון למתרחשים לפני הסעיף 5 (אליה שהתאזרחו בשנת 1922) חול ב-16 לאוגוסט הבא. אליה שיאחרו את המוער יצטרכו אחר-כך להגירה לפני הסעיף 7 — בתרור עולי הדרושים מהם הדרש או ישיבת לבע בארץ שנתיים מתוך שלוש שנים או יותר. לפניהו של עולם חוקת החתואזרחות ובוותה היצאי-רחיהם לפני הסעיף 5 הן יותר רחבות בכללי, וביחד לגבי אליה שאינן יודעים אף אחת מהשפות הראשיות. לשכת החתואזרחות שע"י הקהלה אינה מקבלת כל תשלום בעדר מסירת אינפודרמאציה.

מתנזה

חברת "ניטראם" שלחה לעיריית תל-אביב בתוו טנתה כמות של זבל כימי בשבייל כל השדרות והגינות הציבוריות.

תנועת הבניין בינוי

במשך חודש יוני נתנה המטהקה הטכנית של עיריית תל-אביב רישיונות לבניין 7 בתים חדשים בני קומה אחת המבוקלים 15 חדרים, ושטח הבניין של 528 מ"מ; 12 רישיונות להוספות לבניינים — 40 חדרים — 1259 מ"מ; 53 רישיונות שניים לבניינים בשטח כולל של 402 מטרים מרובעים.

בחברות "מנן"

הוועד הפועל של חברת "מנן" מודיע: בקשר עם הידיעות שהופיעו ב"רוואר היום" על שליחת ב"כ לפונגרס מנת חברת "מנן" הננו להו"ע שלא שלחנו ב"כ מיוחד אלא מברנו את הפועלה, בהתאם למטרות החברה להברי המשעצה הוועד הפועל של חברת "מנן" — המשתתפים בפיננסים הציוניים הטע".

הערת המערכת: את הידיעה הנ"ל שפרסמו שאבנו מפי בא-כחיה של' החברה "מנן".

נשף פרידה לכבוד הצעיר

התימני

באור ליום ט' אייר התקיים באולם "נעמן" בראשון-לツיוון נשף פרידה של הבימה. הזאנן: "בדור" — תמונה נ' ודר' הנולס — טרער א'. רקסלטם — קטע מהתנ"ך, חביבה של ביצים — ברוטונוב, מס-פורי גנסין דובינגן.

בסוף ההצגה הודיעו י"א תומו נערך על היציר הירוד של התימנים בארץ, ועל סבל היהודים בארץ תימן בזמנ החזורן. הנהם פנה אל הציג בדיביש שימסדור לב"כ העם העברי את הדרישות על ההדרות, והן: א) התישבות התימנים על הסרען; ב) הנוך ילדי התימנים בבתי ספר דתיים-לאומניים; ג) לשכות עבודה ניטרליות בכל הארץ, שתמנען כל טיני סכסוכים ותחלקנה את העבודה באופן צורקן; ד) פתיחת משורר עלייה בעדן חוף תימן; ה) עליות היהודים מתיימן לא"י ויישובם על הסרען, ולהכרייז גלווי כי היהודים התימנים הם חלק מהאומה הישראלית, ואינם שייכים לשום מפלגה, ומטרתם העיקרית בארץ אבות, היא, תורה ועובדת. בז' נס-תים הנשף שהסביר עונג ולכל המוסבים.

"הבימה" נפרדה מזאשווין

לציון

אור ליום ט' אייר התקיים באולם "נעמן" בראשון-לツיוון נשף פרידה של הבימה. הזאנן: "בדור" — תמונה נ' ודר' הנולס — טרער א'. רקסלטם — קטע מהתנ"ך, חביבה של ביצים — ברוטונוב, מס-פורי גנסין דובינגן.

בסוף ההצגה הודיעו י"א תומו נערך על היציר הירוד של התימנים בארץ, ועל סבל היהודים בארץ תימן בזמנ החזורן. הנהם פנה אל הציג בדיביש שימסדור לב"כ העם העברי את הדרישות על ההדרות, והן: א) התישבות התימנים על הסרען;

ב) הנוך ילדי התימנים בבתי ספר דתיים-לאומניים; ג) לשכות עבודה ניטרליות בכל הארץ, שתמנען כל טיני סכסוכים ותחלקנה את העבודה באופן צורקן; ד) פתיחת משורר עלייה בעדן חוף תימן; ה) עליות היהודים מתיימן לא"י ויישובם על הסרען, ולהכרייז גלווי כי היהודים התימנים הם חלק מהאומה הישראלית, ואינם שייכים לשום מפלגה, ומטרתם העיקרית בארץ אבות, היא, תורה ועובדת. בז' נס-תים הנשף שהסביר עונג ולכל המוסבים.

תורומת היבול לטעבות הקהק"ל

בבנ' שמן מעברים חברי המכובד מרדי שנה בשנה חלקה מיוחדת שיבולה מוקדש לקהק"ל.

בשבוע שעבר הייתה הקזיר והדריש שנעשו מתוון התנדבות ע"י כל חברי המכובד וילדי בית הספר.

הказיר עבר בחניינות ובתורומתו הוראות.

קונצרט ל"א

ביום השלישי יערך בבית העם קונצרט ל"א.

בג'וזו של הקומפוזיטר צבי קומפניץ, ובחתתה "

פזות האנסטט".

16.07.1930, page 1 דאר היום

ירמל

כ. בתמוץ

הוא עדין מנדולר שלנו, זוכרו הבהיר אינו מתטטש במשך הזמן. בירידות והעליות שלנו, בימי חרותה ורוחה בבעלות הירוט ומצוקה — תמיד, תמיד הננו תולים עינינו בו ולאור תורה הננו מכונים את צעדינו.

תורתו זכתה לכמה פרושים ולכמה הסברות. כי המנהיג הנדול לא היה קשור לעקרונות יבשומ ולהוציאות מותות. בלבו הרחב והפתוח להחתה אחד בתו הנדול לאחיו, ובעיניו העמוקות מלמל ותסם הצער הנדול של ענות עמו. זה היה היסוד לתורה. השאר פשוט ולבש צורות מפני הכרה המתוצאות.

דבר אחד היה ברור: הוא לא נרדת עזר מפניהם והוא לא השליך את חרבו מידו נם כשהניע לקייד של ברול.

קשה היה או התנאים, קשים פי מאה מכפי שהם עכשו: דלה וריקה הייתה או עמדתנו, דלה וריקה פי מאה מכפי שהיא עכשו — אולי הוא עבר בכל התנאים. במעטוף הנשר שלו היה מניע יום יום לעטקי שחפים, ויום יום היה נופל ארץ בכנפים מעוכבות ושבורות. אבל הוא לא נרתע אחר. רק הלב החולה נפל קרבן לתנאים המרים, אבל המרצד לא נחלש עד הרגע האחרון.

ונם לא האמונה בסוף הנצחון. אין לנו נוהנים לעשות נפשות לעציקינו, אבל מעשיהם צריכים לשמש סימן לדורות. בז'חוד נחוץ הדבר, שטנהיגנו ישמש לנו פטול ודוגמא בשעה חמורה זו.

השעה חמורה היא. נחשול של שנה זדונית ונכח עומד ומפריע עד עבודתנו. זה מכאייב. זה מעצייב. אבל אם זה עלול אף לרנעם אחד להחרידנו, ואם זה עלול להטיל בהלה על מישתו, בתוך המר הנח — אסור לנו בהחלט לשאת את שמו של הרצל על שפותינו! הוא, שנשא באמת את סבל העם בלבו, הוא יידע נ"ב את סוד הרכבת הראש לנחשוי לים, סוד הדיפלומטיה הבריאת.

הרצל סטול הוא — סטול לעובדה קשה ומתקדמת, סטול לעבודת "אף על פי בן" ו"למרות הכל". ובסטול זה נמשיך את עבודתנו קדימה.

Historical Jewish Press (JPress) of the NLI & TAU

דבר, 15.07.1930, page 4

הוֹפֶה

כ' בתרמ"ט

מהר ב-19 גאנַן טערב באָמְפִּיתִיאָטְרָן אָזְכָּה
להָרָצֵל. יָרָצָה הָה' ד' ז' קָוְפְּטָן.

בְּכִינּוֹת "הַמְּכָבִי"

תָּמֹול חֲתֻקִים כִּינּוֹת "הַמְּכָבִי" מִמְּחוֹן הַצְּפָן בַּחֲשָׁב
הַחֲפּוּת בְּתֵי הַסְּפָרָה, בַּתְּכִנָּה הַעֲשֵׂרָה שֶׁל תְּרִינְיָוִ
הַסְּפִירָה וּמִתְּחַתְּעַמְּלָות נְסִתִּימָה בַּתְּחִילָה שֶׁל הַמְּשַׁתְּחָ-
פִּים. לְפָנֵי חָלוֹת הַפְּרָסִים לְמַצְטִיוֹנִים נָאָם אָמְנוּשָׁ
קַיּוֹן, שַׁתְּחַת חָסּוֹתָן נְתִיקִים הַבְּנִים. הַזָּכֵיר אֶת כ' תְּמוֹן
הַקָּרְבָּן וּבָא וְאֶת הָרָצֵל אֲשֶׁר שָׁאָף לְדוֹר יְהוּדִי בְּרוֹא
וּבָנָה בָּנוֹ וּבָנֶשׁ וּלְאַיְחוֹד כֵּל חָלוֹקָה הָאוֹתָה, לְשֵׁם בְּנֵין
הַאֲדָרִי. זֶה גַּם מִתְּפִקְידִי "הַמְּכָבִי". הַבְּנִים לְרִנְגִּי הָר
סְכִירְמָל מִתְּחִיבָּה לְזֹכָר אֶת שְׁמוֹ שֶׁל אַלְיהָוָה הַגְּבִיאָ, סְמִיל
הַגְּאֹולָה בַּיְשָׁדָאָן. בְּתִנְאָים הַקְשִׁים, בְּחִם לִיתְן חָעֵם
בְּשֶׁמֶת זוֹ, חִיּוֹת דָּנוּעָר לְשִׁמְשׁ כֹּה מְעוֹדָה. לְאַחֲרֵי הַנְּאָוָם
תִּלְקַט אָוְסִישָׁקִין אֶת הַפְּרָסִים וְהַקָּחָל שֶׁר "תְּחֻזְקָנָה".
בַּעֲרָבָה היה קוֹנָצָרָט שֶׁל מִפְּחָלָת "הַמְּכָבִי" בַּנִּיאָוָה
מֶר פְּרִידְמָן לְבוֹבָּן.

מִבְּוִית הַמְּשִׁבְט

— שְׁנִי עֲרָכִים מַאֲגִינּוֹם שִׁירָו בְּמוֹס שֶׁל בְּנֵי
בְּפָרָס נְדוּנוֹ לְמַאֲסֵר חָודֵש כֵּל אֶחָד וּלְשָׁלֵם מְהֹרָה הַסּוּם.
— הַעֲרָבִי מַוחְמָד אָבוֹ בְּלוּל שָׁנְמַצָּאוֹ אֲצָלוֹ
שְׁתִּי פְּרוֹת גְּנוּבָה מִנְּגָה נְדוּן לְמַאֲסֵר 6 חֶרְשִׁים.

דבר, 22.07.1930, page 3

תרום "קרנו"

"מחוץ (נפטר כ' בתמזה תרט"ד) עד בלפור (נפטר באדר תר"ץ) ב"ז שנים של התאמצות עברית לאומית" — הtorsה, אם חפצת לראות את פרוי מאמר ציט בעל כף ירך — עיין בתמונה הוכרון ל'כ' בתמזה המתנוססת על שער החברה "קרנו" — יוז"ל ע"ז לשכת הקה"ק.

העיר עין וראה — כהרצל המציג בוה — את עמק יזרעאל על מושביו ובובותיו, מושבות השرون על מטעיהן, ערי ישראל הבנות על בנינהן ותעשייתן, האוניברסיטה על מוסדותיה השונות, מפרץ עכו, שכור נית, יערות וכו', מספרים מדויקים תמצא בחברות ובדוחים של חברן הקימת לישראל במשך שנים פער לתקה היישובית.

אולם אם תחוויל לדעת פרטם מפעלי רב ערך — היורם בשנת תר"ץ — סרא בראשיות ובמספרים דוגמניים בחברת שלפנינו:

במס'ה נספה השטה טענים חדשים:

בנין,	יער בלפור	114.411	ע"ז
במשמר העמק		63.109	"
בשיד		48.182	"
בקריית ענבים		11.380	"
בכפר ברוך		1.440	"
		283.476	"

במלים: מאותם שלשים ושלשה אלף ארבע מאות שבעים וששה ע"ז.

וברכת הטבע הייתה השטה על יערות הארץ ובו-פור. התנאים רצויים לנטייה. היווה בשעה, החום בטרתו, העירא והחריש כסדרם. האדרנים, הבושים, השטה ועוד המכשרים עטמאות באדמותנו — זאת הייתה תשובהנו "ליעדרת הקירה בשנת תר"ץ".

ואחריהם התרה החזק "פרי. הזוח בעמק השرون ונשפלה", "בימים ברשותנו 54.000 דונם פאדמה יקרה ערד זו ו-65 מהם נקבעו ליישובי פועלים".

"ובכיה חנן העכורה בעסם תקפה, בכל פנה שאותה פונה עופרים אנשים כהום היום ושקאים בעכודה: בחפרת בורות, בנזיעת שתילים, בהשקיית האדמה, בבניין צדופים". ואחריו — "ישוב פועלים ותיקים" ע"ש שטח של 600 דונם, ועל הנגעה הירקה — משפט הכה-שרה ולימוד לפועלות חקלאיות. והשללת נשבכת.

בחוּני התנועה הציונית ברוח עתה — "בשל הוו"ח של ועדת הקירה התחדדה שאלת הקה"ק במדוח סרובה פאר, והוא צריכה לעמור בכרכו הפעולה הציורנית". והכנסות הקה"ק מוכחות: בחצי הראשון לתר"ץ עלו לטכום של 121.236 ל"א"י לעומת 92.017 ל"א"י באותה תקופה, ובثانית אותה של א"י 4934 ל"א"י בטקומות 3548.

יריעות טשומות באות גם ממיערכות הנועל — בפולין, בגליציה המערבית, באמריקה, סורי בולגריה וכו'.

ולטרא הרברט יידון הלב — לא אברה תקוננו. זכרה נישאת על דל שפותה: מי יתן ויבינו עטקי התנועה לעשה כמעשה נרינבוים, שהעמיד את עצמו לרשوت הקה"ק "למען נעמידה בראש העבודה הציונית כולה" — כי אם פרקע והתיישבה לנו — עליה נעלח!

פתחת תשלות

ב. תMOV

יום ב' בתכומו עבר בזישבה באופן נכר יותר מדרשתה, בבקד סודרת תהלוכת כל תלמידי וגנריילדים לכישר הקהיל שטיירות נושא על מוט את קופסת קהיל עטופה בדור פרתים, לפניו הכישר נפגעה התהלהקה גשי הכהן המקומי של קהיל וחבריו הוועד; גננות והמנהל נאכו לפניו הייה על ערכו של דיקט.

בשעה 9 בערב התהילה האוצרה הרשכית לפניו הקופס שול התזמין שהיה מקישט בירק ופוחים, התאכפו כחטשת אלפים איש האוצרה נפתחה בשירת המקהלה המיאוחדת של חברי ועדת התרבות של "הפועל" וחברי "המכביה אבישלום". נאמו המורה המקומי מר עוזיאל והער בזריהודה טורה בגימנסיה בתא. ההזון ננדזון התפלל "אל מלא רחמים". בשירת "התקווה" נסתירה האוצרה שעשתה הפעם רושם עמוק עיי זה שהתאחדו זפעם ולקחו בה חלק כל תורמים המקומיים.

בעבודה

לפני זמן מה דרשה מנעצת פועלו פתחתתקוה מיהנהלת המועצת המקומית לאחו באמצעותם הנופים נגר חוכר העבודה השורד במושבה, בין שאר האמצעים הצעה מ. פ. פ"ת לסדר מפקדר פוללים יהודים ולא יהודים העובדים בחקלאות, בעבודות צבוריות ועוד, הוועד הפועל של המועצה המקומית קיבל בחיוב את עניין רטפקדר ומינה אחד מפקדיו להוציא את הרבר לפועל, יחד עם מ. פ. פ"ת. לפי הוראותה של זו לא הכנינו לתוך המפקדר את אותם תאוורים המשמשים אך ורק בעבודה עברית וקשרוריהם בכל העניינים אל המושבה, כמו כפר ננים ועוד. התוצאה הייתה ש. פ. פ"ת הודיעה אה"ב שלפי הפקדר שישים אותו העבודה היא לא יהודית או עיפוי גורסא אחרת 75 אחוז.

לעתם העניין שלח הוועד הפועל של המועצה המקומית תוכיר לאקרים וכו' מתבקשים הם להתחשב עם הצבא ולבכר פועל המושבה על אחרים, יש גם תקופה שיסורדו בקרוב אי אילו עבודות צבוריות בתחום המושבה גם הוועד החקלאי בנה לאקרים בדרישה "לחתאמץ בכל האפשר ולהעסיק מספר מפחים של פועלים עבריים במשקים".

בימים הקרובים יבא העניין לפניו ישיבת נלאה של המועצה המקומית.

התיישבותן חזרה

הקהיל רכשה על יד נבל המושבה 1244 דונם ארמה לוחתיישבות שתי קבוצות פועלים. זאת חברי ארנון "היובל" (לזכר יובל החמשים על יסוד פ"ת, שאו נוסד וארגן זהה) שעויי הסתדרות בני-בנימין והשנייה חברי הסתדרות הפלועלים "ארנון ברנה", ייט תקופה שקהיל תרכוש ביחסם הספרדים ארמה נוספת לוחתיישבות "הפועל רierzeh"

במכתב

חטוארים והחנונים מטאונגייט שטובלום הם ביחס פריזן ובפרט הנוני תפנופקטור וגלנטרי את הסבות העליות היא לפדי דבריות תנועת רבכוניות הרבת בין תל-אביב ופ"ת שהפתחה כאה הנסיעה הלוך ושוב עולה 20—30 מיל האגן נוטע העירא לכאן וכאן דבר כקטן וגנדי.

15.07.1930, page 4

טְרוּשָׁלַיִם

דָּבָרֶתֶןְדָּבָרְתִּי הַלְּאֹמֶן

תמול לפני הצהרים הוחנה בקונסוליה הצרפתית החגיגת החגיגת הלואומית של ה-14 ביולי. אולמי הקונסוליה הצרפתית היו מוקשטים לכבוד היום והקונסול הצרפתי הכללי הויסקאנט דומל וכל הפקידים הגרולים של הקונסוליה בתל-אביב המשמש קבלו את האורחים בכבוד רב. בשעה 9 במקור עדר הצהרים באו לבקר בקונסוליה נל הקונסולים שבירושלים, פקידי המושל הגבר הייב, ראשי הרות השונות וכו'.

מצד היהודים באו לבקר את הקונסול בשם הרבנות הראשית הלה"ג יעקב מאיר והרב נחמה, בשם וער העיר ליהודי ירושלים — ה"ה יוסף מירץ ואברהם אלמאן ח' כט"ב באו מנהלי ביתה"ס של חכ"ח ואחדים מנתוני צרת בירושלים.
קונצרט

הערב יערך בגן ריאנו "עדן" הקונצרט הראשון בירושלים של הוכר פר א. ורטינסקי ההתה להה' בשעה 9 בערב.

מנזרת תחשמל תראשונה

א. ברחוות ירושלים

אמש הורלקה ברוחוב יפו ליד בניין הראדר הפרכבי מנזרת תחשמל תראשונה.

בעל כרוזים קומוניסטיים

שלושים נתפסו בידי שער יפו עיר אחד שהדזוק בידו כרוז תעולת קומוניסטים. הצעיר נאסר עד לברור דין.

עונגש לגונב תיק

ערבי אחד חטף ארנק מיד' צוירה יהודית, אחות ב"הדרשה", בעברה במנזר הארמנים שכעד העתיקה, וינסה לברחתו. אולם הוא נתפס ונידון אתמול ע"ז שופט השלום לשלושה חדשים מאסר.

תאונה

מכונית פגעה אתמול בילדה יהודיה ופצעה אותה באופן קל.

תירירים טשכוסלובקים

קבוצת התירירים הצ'כוסלובקים בקרה אתמול באוניברסיטה ובבית לחם. שמענו של חברון מאנו לנפשו מפני ההרגנה הרבה שהיתה שם ביוזדים במאורעות אב החרונים. מחר תמשיך הקבוצה את דרכה לעמק ירושאל ולמושבות הנילך.

השבת אברהה

ביום החמש' 10 ביולי נאבד במכונית (בדרכו לפונטיפיורי) ארנק עם כסף ועם תעודות על שמו של צבי נבוון (פועל). בארנק נמצא כל רכשו של הנ"ל, וכי שמאו מתקבש להשיבו למערכת "צייר היום".

ב. בחתמו

היום, יום מותו ה-26 של ד"ר בנימין זאב הרץ ז"ל, תערך אספה אזכרה פומבית בחצר בית הספר "למל".

ינאם מר דוב צנלאסן.

לתשומת לב תושבי איי

לרגלי היכרים של טיפוס המעים מה ושם בארץנו פנתה הנהלת מכון פסטור לפניו זפן מה אל מוסדות רפואיים שונים ורופא הארץ בערים ובמקומות בהצעה לסדר ה רב בת השתרות מפני טיפוס המעים.

יחד עם זה הוריעה הנהלת מכון פסטור שעשי רטכון ותנתנוו בירושלם, תל אביב וחיפה כודרו תחנות להרכבת זוק של טיפוס המעים

שהובנו במכון פסטור מג'נ'יעם שעניהם של בצלוי טיפוס המעים ופרטיפוסים שאדרלו עפי"ר ממקרים של טיפוס המעים ופרטיפוסים בארץ.

המוסדר הראשון שנענח לארה' פסטור

היה הגימנסיה העברית "הרצליה" שרוואהה הנהלה בנימני הרביב למאות תלמידי הגימנסיה (הדבר הזה הוא חשוב מאד במבחן ההשתמרות).

כדי לזכורה, שיחר עם זה ציריך להזכיר משם היה טים בלתי מבושלים, מאכילת פירות וירקות בלתי מבושלים, כי הם עפ"י מכך הפצה רגען.

מכיוון שגם בני אדם שעבירה עליהם המתה אי שהם נושא הבצלים של טיפוס המעים יכולם להיות גם הם מקור רציני להפצת הנגע ע"ב כל אדם ציריך לרחוץ את הידיים ביהוד לפניו האכילה בטעינה טהורת (של סובליסט, קרבול או לייזל).

כדי לחתם לקהל מושג מתחות המתה, דרכו התפשטותה ואפנוי הזהירות מפני הוציאיה הנהלה מכון פסטור הוורת מעודה ע"ד טיפוס המעים.

בשם הנהלה מכון פסטור

השכלה והתרבות העברית במדינת ישראל

השכלה

ד'אר בנימין דאכ הרצל ז'י

כ" ב' בתמוז תרס"ד
עשרים ושבע שנים מיום המר ההוא

ב' יומן הרצל

מאת איש יהדות

...הוא הופיע לפטע על שם יהודות האפר רום, באחת השעות המבריעות ברביי זי'יט.

וז חיתה תקופה של יקיצה כלילית מתודמתה עטקה, אוטם קרני-אור יה הדיאשונת שהנקישו לחן דרך סוף סוף, מעבר חומות הגטו העבים, סיינרו את עיני היושבים בחשך אף נס המש וביבלו את מוחם פאה. ואנו טלחמה עזה פרצה בין האור והחשך, בין התדרש והישן, ובין התרבות ורבבות...

כה נפלג עמו לשני ורים : הראשון החלים לkapoa על שמריה לדרף באפ' ובחימה כל ניצוץ של-תחיה, מסר יהבו בידי העתיר והוחוק. בתקופה, שפעם יקום איש חי ורב מעלים וויליכה, בארכ פלא, לארץ משאת נפשו...

והזרם השני פרץ בכח את חומת ביבקכו ורבערות, התקומם בכל עז, נגר המצויות הקוררות.

פרק מעליו את הרגלי החיים הרטובים והשוחזר מן המשפטים הקדומים בהונשנים. ברם, בהדר

ב' מורה ומנהיג — רע ומר היה גורל. שלא יודעים הוא סטהמן המשלה הלאומית-היהודית,

נגיד באמנות אבותיו ואמויהם, בחשבו לשיטים קי' בוז לסקלו ולמריו... והאכובה לא אחרת לבוא,

די' הרגש מיד בתחום שנפתחה לרוגלו... נשאר עתה, תלוי על בל' מה, גלמוד מודרך ומשוקע מכל צד ו עבר. בעבר מבין שורות הגאים לא פסקו

קיימות האיבה ויריקת הבו... ובפסחו על הסטט' איט יהודיות והאפלות קראום אחיהם לשעבר

...בנוגדים! "מושודרים!"...

ובשעת מכובה כו' ותעה לא דרכ'

דרוש היה איש עליון למטען יכול למשות חלק אחד מהעם, מתחומות הנשיה הקפאנן וההתנוגות,

ולעצר, את תלקו השני מן החתובליות המתעתעת, יהיד כאחד להדריכם ולהובלים בדרך המתה

והפרש והדרור. לאשרו של עמו אן לא נגיד בו הטען גם דיפעם ושלח לו את האיש הרצל.

וכשאנו מעלים על שפתינו את השם המצל' צל הרצל, מיד תתייצב בעינו רותנו אותן הדרות,

יקופת הקומה, בעלת הראש האלייל' והעינים הש' חוראות המפיקות חכמה ותבונת,

מי היה הרצל? שאל נא כל ילד עברו ויזגד...

— בעמוד העם על פרשת דרכ'ם מבלו דעת

אנך לפנות, או גילה איש שהורה לעמו את הדרכ'.

בזומי קצרא, אגר אט בל' הצעירות שהבבבו במשדר דיזות, בל' עמו והפה בם מנשכחו הכבריה,

והפכו ללהבה גדולה שאחותה והקיפה את מובי עמו. רוא שינה בכח עצום, את ערכ'יו התיים-הגולניות נתמך והרמס את חומות הנוטו ואמנונות השוא. וועז את העולם מאדרישותו וייחסו כלפי אהיה. והרים

כוי לא נרתענו אהו!

...על נם, לפני כל היקום, את רעינו מדינה תהיידים...

...ואף על פי כן, אחר שעורר את התנועה רציניות הענקית, אחר כל הנצחות והכבדים שנעשו עד כה לאורך כל ההיסטוריה, אי אפשר עדריו לסתם את פעולתו. לטרות כ"ז שנות העדרו הפדרו טרם נשלם. באשਬ רוחו והשפומו עודנה היה, ומרחפת בקברנו, הוא משתמש עדריו כח פועל ככיריך ומונע עצום לאנשים ורבבות מאטיניו. יניריו מה שיגירדו המתבוגלים החדשניים, יאמרו מה שיאמרו המתבחנים ותוכננים למןיןם. אבל עיכידה היא שמו של הרצל משמש כוום סמל ואבוקה אשר לאורה מפלסת לח' הצעינות את מכללה ודרכת לגושים אידיאליה... בעור דוח דריים, כאשר יונשים העם את שאופתו במלואה וימש בידיו את אשר איןנו יוכל ביום להביעו נט בנים — או, בלי ספק, ישקו על הרצל כמו שפישיפים זה כמה על משה, השופטים והמכבים...

עשרים ושבע שנים כבר חלפו מאז נעלם מאיתנו אותו איש הפלאים... ריבות, ריבות מאר סופר אודוטיה, בכל שנה, בכל יום ושעה הווirs וחוורים על מנגנית היו הנפלאים... ימי שית

קכים זו עודנה שוכנה אלפים ורבבות לבבות יהודים — אין זאת בלתי אם לפנינו מקו לא'

אכזב, של התערורות, תקופה, ערד ונהממה...

כאשר הופיע אלינו פתאום כן נעלם. תורה פה מעין ואת ראת נזיבע העם-ארק פעם את

ביהדותינו — אצל אותו הנביא מהרי נלען.

דומני שיש גם איזו קרבה נפשית ומעשית בין שני הדמות הענקיות... והאנדריות הללו... זה וגם הוא הרסו את במות הכלב והפירו את מאומות השוא... וזה גם זה היו בעלי מעוף נשת הדרורים ברגזון-חלטוש, ומאמינים קדושים בנצחון הצדק...

מותו הרענן והטרגי על מטבח האידיאל הלאומי נחרת עמוק בלב. וכן כ' תמו רולד ונחפר מדי שנה בשנה ליום נעריא, يوم שכל

יהודי ויהודי גותן חשבו לנפשו מהו עשה לטובת עמי ומולדתנו. ביום זה לאור פועלותיו ומעשיו של אותו המהיג קמה הלה, לזכר האכובה והכשלונות הומניות, נצח ישראל, מחשל את רגונו ביותר עז לקרה תקומו ושהזרו תקלת...

כ' תמו, פנסנו הפעם בשעה גורלה בעת

שילוחי העם האל-לכגע דנים ומתחשים דרך למען

גיאת מן המזקה האימתה שהיהדות נתונה בה בכל תפוצותיה.

ביום זה איזו מבאים לפני הרצל את כל התלאות, הרציחות, האומות, והבגדיות נמרומים אח' וראשנו בגנות...

...בזומי קצרא, אגר אט בל' הצעירות שהבבבו במשדר דיזות, בל' עמו והפה בם מנשכחו הכבריה,

והפכו ללהבה גדולה שאחותה והקיפה את מובי עמו. רוא שינה בכח עצום, את ערכ'יו התיים-הגולניות

נתמך והרמס את חומות הנוטו ואמנונות השוא. וועז את העולם מאדרישותו וייחסו כלפי אהיה. והרים

03.07.1931, page 8, דאר היום

חדר הרצל

בבנין הלשכה הראשית של הקהק"ל בירוש"ל
ליב סודר עתה חדר העכובה של הרצל ז"ל, שבו
מושגים כמו רהייטים, ביןיהם השולחו שעלייו כתוב
הוזל את "טדרינת היהודים", תכשיטים ועוד,
אותית כבוד ודברי זכרון שונים مثل המנהיג הפל-
נוה. הפתיחה הרשמית של "חדר הרצל" התקיימה
בכ' בתמוז בשעה 4acha"צ, בנשיאותו של ה'ת.
שנורוק חבר הדירקטוריון של הקהק"ל. בפתיחת
ישתתפו גם הקול. קיש מטעם הסוכנות היהודית
זה' י. בונצבי מטעם הוועד הלאומי וכן באיזה
המוסדות הלאומיים בארץ.

הה' מיום כ' בתמוז יהיה "חדר הרצל" פתוח
למקדים לעתים קבועות, שעליוו תפרסם הוראה
בלוב.

בחברת "ירושלים" ל תורה וספרות

השבת יסודרו מטעם חברת "ירושלים" :

1. בשעה עשר, בבית הכרם : שער בגיןה
2. בעשר וחצי, בשכונת ב"ב, פרשת השבע,
3. בשתיים עשרה, בארגון "אבי דוד", בת"ת
רחובות, שער בתורה : פרשת בראשית ;
4. באחד וחצי, שם, שער בתלמוד : אסבת
ברכות ; 5. בשלש, שם, שער בספר המדע להרמ"ן
ב"ב ; 6. בשלש ושלשה רביעים, בבית הכרם :
שער בפסגת ראש השנה ; 7. באربع, בביהכנ"ס
גראל, בשכונת משכנות, הרצתן הרב מנחם לוי
על : הרצל בתור ראשון למדינאים עבריים ; 8.
באربع וחצי, בת"ת רוחמה, הרצתה מ. ש. גשווי
ע' : תורה ותרכות.

ב塾דריות "התכוּה-התיכיה"

השבת בשעה 10.30 לפניה"צ, תתקיים במו-
עדון塾דריות "התכוּה-התיכיה" הרצתנו של
הה' נחום על הנושא . "הנער העברי בפולניה
לורטיו".

במוש"ש תתקיים במו-עדון אספה כללית.

בארגון הנער הלומד

בשבת כ-4acha"צ בדיוס תתקיים במו-עדון
הנער הלומד בב"ס לבנות ג' ליד סולנו ציון
הרצתה הד"ר צ. א. כהן על הנושא : "שיטת הייש-
בות בארץ". הכנסה נס 55א חברים.
בליל שני בשעה 9 טויל ושיחת. השתתפות
החברים הכרחיות.

28.07.1932, page 3

כ' בתמזה בתל-אביב

התערורות גדולה הורגשה לקרה אספה האוכרה, שסודרה מטעם עירית ת"א. אולם ביתיהם נתמלא הערב עד אפס מקום, הקהל רצוויל של אלפיים אנשים מכל החוגים הקשיב בעניין לדבריו הנואמים, על הבמה בין שני דגלי ציוניות טzielים, היטה תלויה ממונת המנהיג וליד השלחן ישבו הנואמים, עסקנים ציוניים ותיקים ב"ב מופזות ואחרים.

ה" דיונגוף פתח את האוכרה בנאום ממושך, על פעולות הבילויים, והופעת הד"ר הרצל המנהיג ואיש המעשה.

הד"ר בונרשוב דבר על ההבדל שבין חוכבי ציון ובין הד"ר הרצל אשר שאף להעברת רוב העם העברי לא".ו.

הרבי הראשי בזצ'ין עוזיאל דבר על המסתורות היהודית בציונותו של הרצל.

לבסוף נאם מרד בזצ'ין יידידיה בהתלהבות גדולה על משיחותו של הרצל, אשר היה הראשון לעמוד קוממיות בפני האפיפיור ופני שונאי ישראל מהולל הפרטות ברוסיה, ונכח אותם ע"ו אישיותו המשיחית והנאה.

החו קורטינו שר בלויות המקהלה את המוד מוער "הצור תמים פועלו".

ובסוף התפלל תפלה "אל מלא גחמים" לזכרו של המנהיג המנוח.

בשירות "התפה" נסתיימה האוכרה.

הנת הסתדרות הציונית, ראהו דעתו של הרצל להזכיר בנידון זה, הוא חושב להעמיד בראש העם קבוע נכבדים בשם : "חברת היהודים". לפונגרס ה"ה זהה, אול' הפתרון היהודי לצתת פיכ'אך הסבור. כי אין ביום מנהיג הroxש לו אפילו העם במאה אהווים.

הרצל צייר את העם בקונגרס חשוי וסביר את אוגנדה ל"מכלט ליליה". אבל נחם את אבליו ציוון, המופיע שחרה את אוגנדה, בנאום הפסות ברהפעלה רבת : "סמסום זה תרני מודיען שמי יוצר תמיד ימי זכרון. הומן משכיה את שנים חשובים, ושומר לדורות עולם את מה שאמים שביהם.

הרצל פרפר ופרק נכל צד להציג את רעיון נ. רגשנב. עבד לנשום האידיאל בתמצית כוחר ציוו. אבל העובדה המתמירה מתוך התרגשות בקשר שנים רבות, תרש את בריאותו וחלנו כבחלת לב.

מ"ד שנים חי האיש. ומהן הקדיש את עשריו שנוטיו האחרונות כליל לעבודת עמו. בבחינתו נלהבים, בולט הוא ביותר במנוחתו. היתרה ובמר תינוקות-בטויה, במלחה אחת, ואפיו במבט אחד ורצצול אחד של פעטונה, הוא שם רсан בפי כפריעי הסדר".

כיוון שאנו עומדים ביום בערב קונגרס ציוני — השמנה עשר — כדי להזכיר מליים אחדות על יצירותו זאת. יש אמרים כי שלשלת הרוזסין של הקונגרס הוא : האנטישמיות ר' לידה את הרצל ; הרצל — את "מדינת היהודים" ; "מדינת היהודים" — את הציונות והציונות — את הקונגרס. סאלו יש ברית בין האנטישמיות ובין הציונות. באלו המצווה הוא פדות למצוקה. ומכאן דעתו בהגדרת מחות העם.

כיוון אין עוד תמורה, מקומו עדין לא נחכלה. כי אמונה אישית אינה עוברת בירור. אינה נקנית על ידי בחירה בריב דעתו. אינה מסכמת לרבים על ידי הכרה של אין ברורה.

וכותו שחייב לדופרוצפים : לאיש פועל בחיו ולצורך אידיאליות בדמיון העם, הרואה ב"גבורו" כל אשר בליבו. גדול כה גבור הרות ויבת. מכח גבור הרוח החיה. ציירו העוטה הוה, ביהר את העם במקצת מחלאת הגלות. עורר את ריש הכלבוד הלואכי. וקף את הקומה הכהופה והוק את השאיפה להיות לאמים אמיתיים.

זכרו נושא לשירות החיה, ושלא מדעתו — וזה הדבר יותר גדול שנותן לנו. אמרים : כי נשמרת כל מות עליה עלייה בזכרון יום השנה למות חדים. נשמת הרצל עלה ונזרחה בצרור חי העם, נפערלו הבהיר חעלת ופורה מדי שנה בישנה.

ל'בר הרצל

(ע"פ זכרו של פון ז'נגוון)

נאת אליז'א לבנון

מית. השתתף ותדרש את שם חסנו "צורת היהודים". חפר רפואה לטבה, קבע את המחלתו וורש לה תרופת. במובן ידוע לא רפה אחורי הקולניות, ולא החשיב אסיפות העם, אףלו לשם תעמולת. אין צורך לקרו אסיפות מיוחדות עם לחג הרולד". הסכם רבנים למשעי שליחי העם - תוכא מאלית.

ישראל זנגוביל ז"ל, שנמצא כאורה בקונגרס הראשון, מתאר את המנהיג בדברים אלו : "קי'atto הנחרה של הנשיא נדרת נגבוהה ביותר, בשעה שהוא קם ממקומו ונוצע באספה מבט עיני האש שלו. באספה הסוערת, מתוך נאים נלהבים, בולט הוא ביותר במנוחתו. היתרה ובמר תינוקות-בטויה, במלחה אחת, ואפיו במבט אחד ורצצול אחד של פעטונה, הוא שם רсан בפי כפריעי הסדר".

כיוון שאנו עומדים ביום בערב קונגרס ציוני — השמנה עשר — כדי להזכיר מליים אחדות על יצירותו זאת. יש אמרים כי שלשלת הרוזסין של הקונגרס הוא : האנטישמיות ר' לידה את הרצל ; הרצל — את "מדינת היהודים" ; "מדינת היהודים" — את הציונות והציונות — את הקונגרס. סאלו יש ברית בין האנטישמיות ובין הציונות. באלו המצווה הוא פדות למצוקה. ומכאן דעתו בהגדרת מחות העם. כתיקות הקסימה את הממן. ירד אל העם דבר אלו "בשבועים פנים", בכל שעה לפי צרכיה. נידול הפלא, עם ישראל קשה הערת, המלומד נסיבות נשתעבד לו מרצון גמור, נ燒ד. אהריו עניינים עצומים, אףלו למסום שתהום מפסיקין רוחו ובין רוחם.

הוא ידע כי כל הנולא לא תשוב מחר לציוון. נים תעבורנה, אבל שאף לקבוץ גליות שלם, זה שהחכים בארץ יהיו טובים. העשורים לא יחו את כספם על קרן הצבי, כי עסיקיהם יעשויים במדת מרובה הפעולים יעבדו שבעות ליום. וכובאן הדגל שלו עם שבעה כוכבים. הוא קיווה לפעול בערמות הדיפלומטיה האירופית היה הראשון לחתם צורה מודרנית לתנועה הלואר

את התכונות הבריאות של עם תרבותי אם יש לוימי זכרון, המוכרים את נפשות העבר זכרותיו להו, לשם התוית דוד לעתיד. שמי יוצר תמיד ימי זכרון. הומן משכיה את שנים חשובים, ושומר לדורות עולם את מה שאמים שביהם.

ימים התעוור חבת ציון בתקופה האחורונה, נחרשו לנו ימים כאלה. ואחד מהם כ"ב" בתומו יס פטירת המנהיג ד"ר הרצל ז"ל. הרבה כתוב והרבת נכתב עליו, נשתרל לסמן לנו קים אחדים לדמותו האצילה, ויעלה זכרונו לפניו היום, כאשר בכל תפוצות ישראל.

באיש הזה יש ניצוץ מאנשי הפלאות העומי, דבר לעם לעתים רחוקות, הבובשים דרך ביד הוכח, הסוללים מסילות חדשות. היה מלא עז וכח עלומים. התבוננו על מה שלפניו בעיניהם פקוחות, וכמעט תמיד ראה הכל בחונן. היה בעל דמיון כביר, מתכוונות המנהיג ביחסו עזיוון. היה גוזל הרוח והמעשה. תמיד יכול שקי בתויה העולם.

זהה מדינאי גאון ונלבב. הטביע את חותמו גם מתוך. הינו הלאומיים, הוציא את התנועה הלאומית לרשوت הרבנים, לעניין כל העולם. יעד את הציונות הפלונית. הפה את המושג "חו-נאות ציון" לציוויליזציה.

אישיותו הקסימה את הממן. ירד אל העם דבר אלו "בשבועים פנים", בכל שעה לפי צרכיה. נידול הפלא, עם ישראל קשה הערת, המלומד נסיבות נשתעבד לו מרצון גמור, נ焼ד. אהריו עניינים עצומים, אףלו למסום שתהום מפסיקין רוחו ובין רוחם.

הוא ידע כי כל הנולא לא תשוב מחר לציוון. נים תעבורנה, אבל שאף לקבוץ גליות שלם, זה שהחכים בארץ יהיו טובים. העשורים לא יחו את כספם על קרן הצבי, כי עסיקיהם יעשויים במדת מרובה הפעולים יעבדו שבעות ליום. וכובאן הדגל שלו עם שבעה כוכבים. הוא קיווה לפעול בערמות הדיפלומטיה האירופית היה הראשון לחתם צורה מודרנית לתנועה הלואר

11.07.1933, page 4

בֵּירְרוֹשָׁלַם

אָוֹרֶה לִיצָּחָק אַלְיָשָׂר ז"ל

אתמול נערכה בת"ת הספרדים אוכרה לטנווה מר יצחק אלישר. מר חנינה מורה, מנהל המוסר. נתן במעמד מורים ותלמידים הערכה מקיפה על אישיותו של חטנווה ועל עבודתו הציבורית, והבליט את האבהה והדולח שנגמרה במוות ביהוד הספרדיות.

שׂוֹרְפִּים פְּתָקָאות תְּפִילָה

שְׁבָכּוֹתֶל הַמּוֹעֲרָבִי

בסוף השבוע עבר התגנבו ערבים אחרים לרחובות הרכבת הרכבת הרכבת הרכבת ושרפו את פתקאות התפילה,

לה, ששמים בין אבני הרכבת.

המשטרה פתחה בחירה נמרצת נגר פצע זה אולם עד עתה לא נاصر איש.

לְקַרְאַת חַבְּזִירָות לְקֻנְגָּרָם

הערבי ב-7 בDIROT יעד הקלה ישיבה מלאה של ועדת הבחירה לפונגראט הי"ח על חפרק: חמ-

זרים الآחרוניים ליום הבחירה לפונגראט.

שׁוֹקְלֵי יְרוּשָׁלָם!

הכינו ושמרו את חזק המשמש כרטים

בחירות ליום שני 17 ביולי — יום הבחירה לפונגראט הי"ח.

בדקו את שכונותם אם נכנסו לרשומות הברחים. מי אשר שמו נשפט, יערער על כד בפני חבריות תועדה (בדירות יעד הקלה) מ-4 עד 7

אחת"צ.

על התנויים בסדרי השדוח בארץ.

לפניהם מים מספר נתקבלת ידועה בלשכת המשחר של תל-אביב ויפו — כי הממשלה מעיננת בהכנסת שינויים בתשלומי שכירות הטלטונים בארץ.

לפי הצעה רוצה הממשלה לנבות שמונה לא"י.

דמי שכירות שרחוק לשנה במטופים עשר לא"י.

אולם מי שיימתוך בטלפון בעיר לעלה אלפיים

פעם בשנה ישלם ארבע מא"י بعد כל שימוש-

לרגלי הצעה זו את התקיימה בירושלים בסיום

השבוע האחרון התייעצות משותפת של לשכות

הஸחר מטה-ביב. יפו, חלשה הלאומית העברית

ביפו, בחיפה וירושלים).

באיננה לשכות קומיסטר לאחר שדרנו בשאלת

השינויים, החליטו להפנש עם מנהל הדואר ולהציג

לו שימוש בשרכוש לא יותר מהמשת אלפים פעמי

בשנתה. ועל כל שימוש נוסף לשלם רק שני מא"י

ולא ארבעה.

מִפְעָלֵי הַקָּרְן הַקִּיְמָת לְכָיָה בְּתַמּוֹן

אוסף בספירים נגר קבלות ליער הרצל. מתנד-

בים ועסקני הפקה כל יכשו בתומים, משורדים ובתי

כסחר ויתבעו את תרומות כל יהודי לקרןakin

ליום פטירתו מנהיגנו ז"ל.

יוסי פרט בית ו' ב' בתומו ע"י קתלה

העופים.

בשור בתיאספר בירושלים בחדר הרצל מודה

דומית כבוד.

טיול

הסתדרות ציירות עבריות ערכות טiol עטמי

לחברון, כבר וחל. בית לחם, ברוכות שלמה, מטרא.

חיום כשבה 2 אה"צ.

אספה חברים

— הערב, בשעה 8.30 תתקיים במוועדיון

"הצהיר", בניו הסולל — אספה חברים כללית על

חפרק עניינים חשובים.

טבע

ביום הראשון, בשעה אחת עשרה לפני הצה-

רים, טבע בנהר מוניב שב עבר הירדן יוסף מיכאל

נאכاش מירושלים. בעת התרחזו בנהר חנ"ל.

הגופה הוצאה מהנהר והובאה לבית החוליות

המושלתי בירושלים.

מתבקש

"מר חנוך (חנוך) אופנהיים מלוז", בן 40

בערך, שנכנס לא"י ב-26.2.1925, מתבקש לסור אל

מחלקת העלייה של הסוכנות היהודית בירושלים או

להודיע את כתובתו.

03.07.1934, page 1
דאר היום

ב' תמלון בארץ

מטעם הסתדרות העובדים תלואומית
אזכורה פומבית על הנושא: יום הרצל.
הנואמים: יצחק יעקב, בונצ'יון
ירידיה; צרום נחמן, יצחק גוריון, עקי
בא ברוֹן.

ח' פ' ח

— היום, ב' א' אח' צ, תערך באמ' פיתיאטרון, אזכורה פומבית לר' תיאור
דור הרצל. ינאם מאר יצחק גריינבוים.

פתח תקווה

היום בשעה 8.30 בערב על מנרש
"מכבי אבשלום", יערך נשף אבל לוזבר
ר' דר הרצל. הפותח הרב הראשי צ'ז.
הנואמים: בונצ'יון ירידיה ור' סלע.
טקהלה ותומורת "מכבי אבשלום".

ירושלים

האוורה לר' הרצל תערך היום
אחר הצהרים מטעם המוסדות הלואומים
בחצר המוסדות הלואומים ברחביה,
תציגם על ידי חברת הפיליטים והטלוי^{נו}
נווע "פוקס" בשבייל פילם מהי ארץ
ישראל. ינאמג בונצ'יון בשם הסוכנות
הייהדיות והרב אוסטרובסקי בשם הוועד
הלואומי.

היום, כ' בתמוז, יהיה חדר הרצל
בלשכה הראשית של הקהק"ל פתוח
בшибיל מבקרים מ-11 בבוקר עד 4.30
א' אח' צ.

תל-אביב

בשעה 2 אח' צ, תערך בבית העם

דבר, 16.07.1935, page 1

לקראת ב', בתמן

נימוק פאנטראזה (טנאי "רב")
הראשון לסת אם "הוּא חֲצֵלָה" ו"רַבְּךָ
נָאָלִים" — חוצקת המבוקש גניער —
בחכמה נזלהו 60 פ"ג במקום 110
פ"ג, מחרוז חמלא.

ב' 111] ח' ר' ג' מ' אל' מבחר דברות,
טלקטיטים מתוך ספרה הפלוראה הנחלת של
סתיו ח'צ'ל ספינת לאויר; פונדק של
אנילין; בהדר הילדיים ח'ריך; פרקים
ספריתם העממיים ("אלטניאלאנד"); נאי
פום קונגנרטיס; פאנדים גדרוי זיבובן;
קטעים מתוך "ספחו הומרים"; אנהה
אל הנם היהודין; ח'צ'ל לדוד — מה
ב. צינלאן, 176 עטאות.

ג' ר' ג' א' אל'ם — פרקי חיון
בפרנסתו של מ. ג' לילינבלטם — תכיאל
את ספרהות: על תחנת ישראל; כל
שי' ח'באי אליל; בעמיה הציונית;
עיזן בעשיה; אוצרות; צוואר הרך; פש
נת אלישע בלאבוביה; מל'ל' גמשנתה
— מה א. ברזנטא, 188 עטאות.

למודים ומודדים, לנוֹר אלבנש;
טלקטיטים לתקיד (ט'ל'י) דאיתון אם
אבות הצעירות לוויחמי התקאנטה העבר
ר'ה, ויהונת בוח תורהם בשתייה כהן
ס'ות, כנוגע במתחמת ל'קדרה בז'
תורה.

להשיג נטש שבע ימים ככו כי
פי "רב".

22.07.1935, page 8

תחנות האוטובוסים.

מطبعות מוויפות

אתמול. באה לבן האופתויקאי בת"א
אשה בשנות העמידה לשלה סכום ככף.
בין הנסע שטסנה לקופאי היה כספי
נדול של מطبعות בננות מאה מיל', אשר
ה קופאי הרגיש בהן, שכן מוויפות.

לאחר בריקת קפדיות נתאתה
השערת הקופאי, וב"כ המשטרה הוטמע
סיד לבנק, האשה נאמורה והקצין רזבּן
שטיין נש במרץ לנחל את החקירה.

שוב נחפכו גנבות קורדיות

לאחר הכתמים שכרכוב נאולח הדרי
שתי נשים קורדיות ושלחו את ידן
בגניבתה. הן נחפכו בשעת מעשה ע"ז
דירוש הבית גנטסרו למשטרה.

שםו נכנס בטעות

הסתדרות המוריה תא"י מבקש לפרסה,
שםו של הר' יצחק גדור ארי נכנס בטעות
לרשימת "המוריה" לבחרות לكونגרס
הייט.

תל-אביב

ב' תמו של העובד הלאומי
השנה הרגש יותר מבענים הקוד
מות רשותו של ב' בתמו — יום הש
בתון של הפועל הלאומי.

מאו הבוקר טילו ברחובות העיר
פועלים ופועלות ביחסים לכושים בניו
גן, בכמה בניינים, בתיה חדרת ומש-
דרים שבהם עובדים הברל הסתר. העוב-
דים הלאומיים נפסקה העכודה. פה
ושם נראו נס. דגליים לאומיים עטופים
שחור.

בשעה 2 אחר"צ נסעו רכבים מהני-
נת הנחת אבן הפינה לבתים הטעותים
של חברי הסת' העובדים הלאומיים,
ב"מצפה מנורה" שע"י בנרבך.

מוסדות חזה"ר ובית"ר קושטו
באופן מיוחד לכבוד ב' בתמו.

בשירות "המעבור"

אתמול נכנסו לעכורה בשירות האו-
טובוסים של "המעבור" גבירות בחל-
בושת מוחדרת, לטרקטור כרטיסים לח

19.07.1935, page 10, דאר היום

כ' תמוז יום שבתון

הסתדרות העובדים הכללית בארץ
ישראל פירסמה את הודעה זו:
„כ' תמוז יום השבתון לעובד

לאומי

„בהתאם לעיקרונית של הסתדרות העובדים הלאומי, שנקבעו בועידת הי' טז שלה (פסח תרצ"ד) וחותמו ואושרו בועידה השנייה ובמושצת הארץ שלאי ריה (ניסן ואייר תרצ"ה), חוגג העובד הלאומי בכל ערי הארץ ובמושבותיה את יום כ' בתמוז, يوم הרצל, כיום השבתון שלו.

בניגוד לשטאלל, השובט ביום האחד בכאי, יום „הפרוליטרין הבין לאומי“, פונה העובד הלאומי צורף ליום האינטראציוניל, לhortot המלחמה המעמדית המפּר לגות את עם ישראל לשני מחנות אויבים וסימיקה את הפירוד באומה; העובד הלאומי חוגג את יום כ' בתמוז, יום הרצל, ועיי כך הוא מפגין את שאיפתו לאחדות האומה, איחוד כל המפעדות והשכבות שבת — העובד לנוכח העבדה, איש המקי צרע החפשי ובעל המלאכה, לשעת המטרת המשותפת — תקומת המולדת.

השנה יחוג העובד הלאומי את יום כ' בתmolל בחגיגיות יתרת העובד הלאומי שמתגנוו גדול, הוכפל והושלש ממשך אש' נטה וחצי השנה האחרונות יחוג את כ' בת' מז' בת'א, בירושלים, בחיפה, במושבות, שבהן מרוכז האזכור שלו, באסיפות בנשפים חגיגיים, בהם תובלט נאמנותו להרצל ולרעיון השלום הפנימי בישוב".

12.07.1936, page 6

בִּרְשָׁלִימּ

כ' — כ"א בתמונ

היום, יומם, א' יומם המרט של הקון-
תקיימת לכבוד כ"א בתמונ. היום מהת-
חיל המפעל הנדוול מבית לבית, מפעל
כ' וכ"א בתמונ, שיימשך כל השבוע,
לונר הרצל וביאליק. יתקדשו הימים
האלת השנה במועד חדש, כאוכרת עם
לעדי המלות שננדעו ונשרפו

אסיפות וזרצאות

היום ב-4 בחלק הסטודנטים, בהשת-
תתפות ב"ב האיגוד, לשם קביעת
דרבי הטענולאה של הארגון ב-30 ימי ת"ו
צורת הארץ. בירת הנאמנים למען תוכנות הארץ,
שליד האיגוד בירושלים, נינשא לפעולה
ספודרת בטכניות דלקות ממשקים עבי-
רים, בעגלות מיוודות לך. יופיעו
הרוכלים הללו בעגלוותיהם. בשכונות
כרם אברהם, נאלה, מפור ברוך, יהוד
מה, המלך נ'ORG' ורחביה. האיגוד מבי-
קוש מוצבורי הצרכניים, לנקות את הייש-
נות העבריות מאת הרוכלים המוכרים
ירשות אך ו록 שתוצאות עברית.

בנייה חהינוך

ההရשות של תלמידים ותלמידות לש-
נת תרצ"ז חיפתה להיות ב-4 בירית
הטופר ותימשך בכל יום עד 6 עד
(חוץ מימות שני ושבת). חובת התדר-
שהalla גם על כל התלמידים טהשי-
נום שעברו. ספרות הטופר תהייה פתר-
חת לתלמידים גם באחדשי החופש-ביבים
א' ור' מ-4 עד 5 ט' 15 בחודש זה ואי-
לך. תערוכת עכודות התלמידים תיפג-
טחר (יום ב') ב-4.

ב"הpowell"

הפעולות בסניף "הpowell" מתחדשות
החל ביום א' שבוע זה.
השעורים לחברים: ביום א', ור'
ט' עד 6 החעתולות, ביום ז' מ-5 עד
6 בירור טעופא.

השעורים לילדיים: ניל 8—11 ביום
ב' ו/or מ-4 עד 5, ניל 12—15 ביום
ב' ו/or מ-5 עד 6.
השעורים לפיננס פונגן ביום ז' מ-3 עד
5, ביום ו' מ-2.30 עד 4.30.

מערכת השעונות בשבת: בירור מעופף
לחברים והעתולות על מכשירים מ-11
עד 12; 12; 12; החעתולות הנועל העופר מ-12
עד 2; התעמלות לחברים מ-2 עד 3:30.

באנדרת המתנדטים והטענאים

בזיטם של כמה מותיקי חברי
האגודה ההדרשה שוב הפעולות. פער
לה ביהود סקציית המודדים. נתקיימה
אסיפה כללית של חברי הפעולות ונבחר
ועדר ומני, אישר הויטל עליו לעבד שא-
לון ולסדר הרשותה חדשה של כל חברי
רי הפעולות. הטעב בשוק העבודה
פמודין את חברי להיענות. בתיוחדר
לקראת הווער להתלבך סביב הארגון
שהוקם מהראש.

חברי הווער עונבים לדורשים בכל יום
א' ו/or ביום חמ"ב, בשעות 5—6.30 אח"ע
בדירתם פ. פ. ים.

ההရשות תתחיל ביום א' 12 ל. ג.

שוב הפעולות

ב-20 טקיי הרעלה ע"ז אכילת דים
הבאנו ל"הדרשה". אחרים במצב קשה.

שוב התקפה על נתן יעקב

אטש ב-9 הנטלה שוב נוה-יעקב.
זריות רבות הוטר, ונקרו הצעה
ברמאלה וטירואלים. הצעה חגי עיבור
קסמן מה וחשיב אש; חליות היהדות נמר-
שכה וממן רב עד שהניסה את הערבים.
גנוקו לא רקענות לילות את המתנתקים.
ליד עשרות

נוסף לנתק את הטלפון. האפירים
הרנישו בדבר והניסו את המתנתקים.

עוד יריות על רמת רחל

בליל שבת ב-9 ירו מהוואדי שמצד
בוחלחים על רמת רחל. היריות באו
בבית אחת, ממוקמות אחדים וטמרה
לא גROL. כן כאנן לבות הנדוול ולכית
חילדותם. נאפרירים ענו והניסו את המת-
נתקים. לפני בן היה איתות דבר בסביבה.

שלום הפעזעים

במצבם של יוסף סכח ויוסף ישרא-
אלוב לא חל כל שינוי. אין דאגה לחירות
ם.

במצבו של יעקב קאפרמן יש הטבה
קלת, אך עודנו רציני.

נחש נט בידי נערום

אצל נער ערבי, בן 14, מכפר סטוק
לירושלים, נמצא 20 כדורו רובה. הוא
עטף אתמול לתקירת והשופט העביר
דין-לבית המשפט המחווי.

התנהנות מורה של בית חולים

יש לציין את התנהנות המורה של
בית החולים "בקודר חולים" בימי מג'י
ב-ההרעלות בירושלים.

לאחר שבית החולים "הדרשה" היה

מלא ובאמצע הלילה הובאו טורעים
הראשים במצב קשה פנו לבית חולים
זה שיקבל חולחה אחד. בית החולים
דרש שיבטח כתשלום ורק או יקבלו.
הטורעל היה עני ביותר ובאמצע הלילה
לא היה לו כל יכולת לסדר את התש-
לים, ולטירות מצבו הקשה לא נתנקל
לבית החולים.

"הדרשה" הוכרחה להעמיד בטטרון
שלח טהה נוספת, כדי להגיש עורה
לאיש.

כך נגה בית החולים "בקודר חולים"
בשעה ששלה רבעים במספר טרי-
תינו עומדות דיקות לנמר, בשעה
שהוא סופר צבורי הפונה לפה הרחוב
שיטמוך בו.

אותות מלבת חבש נביה"ת "הדרשה"

טלחת חבש עם טלחותה ביררו ביום
ו' בוקר בבית החולים "הדרשה" אצל
אתותה השוכנת שם.

05.08.1938, page 7

אוכרה שבוטלה אחרי 33 שנה על ספק דין של ר"מ.

ז"ק בשאלתך - אם אין התנגדות מצד דין ישראל להזורה בזאת, הרב ז"ק ענה בכתב למיניסטריוו, שעל פי דין ישראל מقبول לעורך הזורה רק בשנה הראשונה לפטירתה ולא לאחר-ריה. על ספק דין מוחר זה טירב המיניסטריוו לחת את הרשיון וכך נפסקה המסורת שנמשכת זה 33 שנים בריגת. גדולה ההתמרה בביבה לטביה על התנגדותו המפליא של רב בישראל דוווקא בזמן שגדולתו של הרצל ניכרת ומאושרת באופן כל כך ברור.

מריינה כותבים לנו: זה 33 שנים שנוהגים לעורך אוכרה להרצל ז"ל ביום פטירתו, כ' בחמות, בבית הכנסת הגדול. גם השנה נעשו הכנות לאוכרה וגבאי בית הכנסת נתנו את הסכמתם לכך בראון. הרב ד"ר נורוק היה מוכן לנואם את נאום האוכרה. ואולם, כיוון שלפי חוקי קי המדינה יש לקבל רשיון מעת השלטונות לכל אסיפה וחגיגה פומבית, לפיכך פנו בבקשת רשיון למיניסטריוון. השלטונות הטעימו לכך, אלא שלדווחה דמייתא פנו להרב ר"מ

דבר, 20.07.1938, page 1

ב'וּם הַרְצָל וּבִיאָלוֹק

פתח המשורר שאול מישרנוובסקי, בדברים קצריים עמל על אישיותו האצילה של ח. ג. ביאליק אשר בכל איזר נשיקות אלהו טרחה נדול יותר. כן תרגל בעוניינו והשיבותה מרובה.قبل את הסופרים העברים ד"ר א. קפינקה וג. שופמן שנבחרו באוכרה, כן הוביל — ועהל הנוכחים כיבד את זכרם בקידי מorth — את שרבותם הזומות, האתרכות בהשך דבורי שפרק את מעכיה יהודת בתפוצות והתעכב על מצבנו. בארץ בהרניiso את הצורך הדוחף באיחזר כל חלקי האומה לשים הנימכת המטרה הנכנית. ספט.

חנן רוביינה. קראה כתע ט"מ, מגילת האש". הסיפור בראש פרא קטע ט"ס, "פֶּגְזֵי" ודר' חיים הרוי קרא שניים מטבחיו המנוה לבני עמי ולדור פרושמן, שהלמ עמר ביאליק על ברשות לבתו בדורבי חייאן.

בהקראותיו של חבר "הביתה" (ש. פינקל ("דבר") ו"אתרי טותי") נגעלה האוצרת.

היום בין אהה"ע תיערך אוכרה על כבוד ביאליק. "בית ביאליק" פתוח בפה שך כל שעות היום למקורים.

טוספֿ "דבר" לשבת זו — פוקדש לזכרו של ח. ג. ביאליק.

הערב ב-8.30. בbijouterie העם בתא אביו נושא אוכרה לזכרם של ד"ג. בנימין זאב הרצל ותיס נחמן ביאליק, בתכניות: דבריו פתיחה על ידי ד"ג. רוקח הרצתה ד"ר אליעזר רוגר; נגינה החזירה מורה הארץישראלית (סימפונית-אבל לפסטרו ליקאטאלין); פתיחת ג'אנטנט מאש בטחוון; "התקופה"; הבינימת הפשית.

זגיני התנועה וראשי היישוב נקבעו אמר מול באספת האוכרה. שבת הועלו וברם ופעל היהם של ד"ר ת. הרצל זה. ג. ביאליק.

אולם בית הסוכנות היה מלא ורבים צבעו על הבנימה מבלוי יכולת למצעה מקום נאולס. הבית היה מואר תאורה חנויות. סביבה חזות הבניין ובפרטות מתו נוספו הכתובות: "אם תרצו אין זאת אנדרה" (הרצל), ו"בלוי קרקט אין מיטשות למתהיתנו" (ביאליק).

נסע הוכרון נחת בשירות טהלהת "שם", בניווזה של מ. למפל. י. גריינר בוים נאם על הרצל ופעל היו, לאחר ניגנת חשלישית: ארלייס, שוקן, סטואץ' ובסקוי, הרץ ד"ר י. קופמן על ביאליק. הנשף נסתוים בכנינות סטואץ' ובסקוי ובשירות המטהלה.

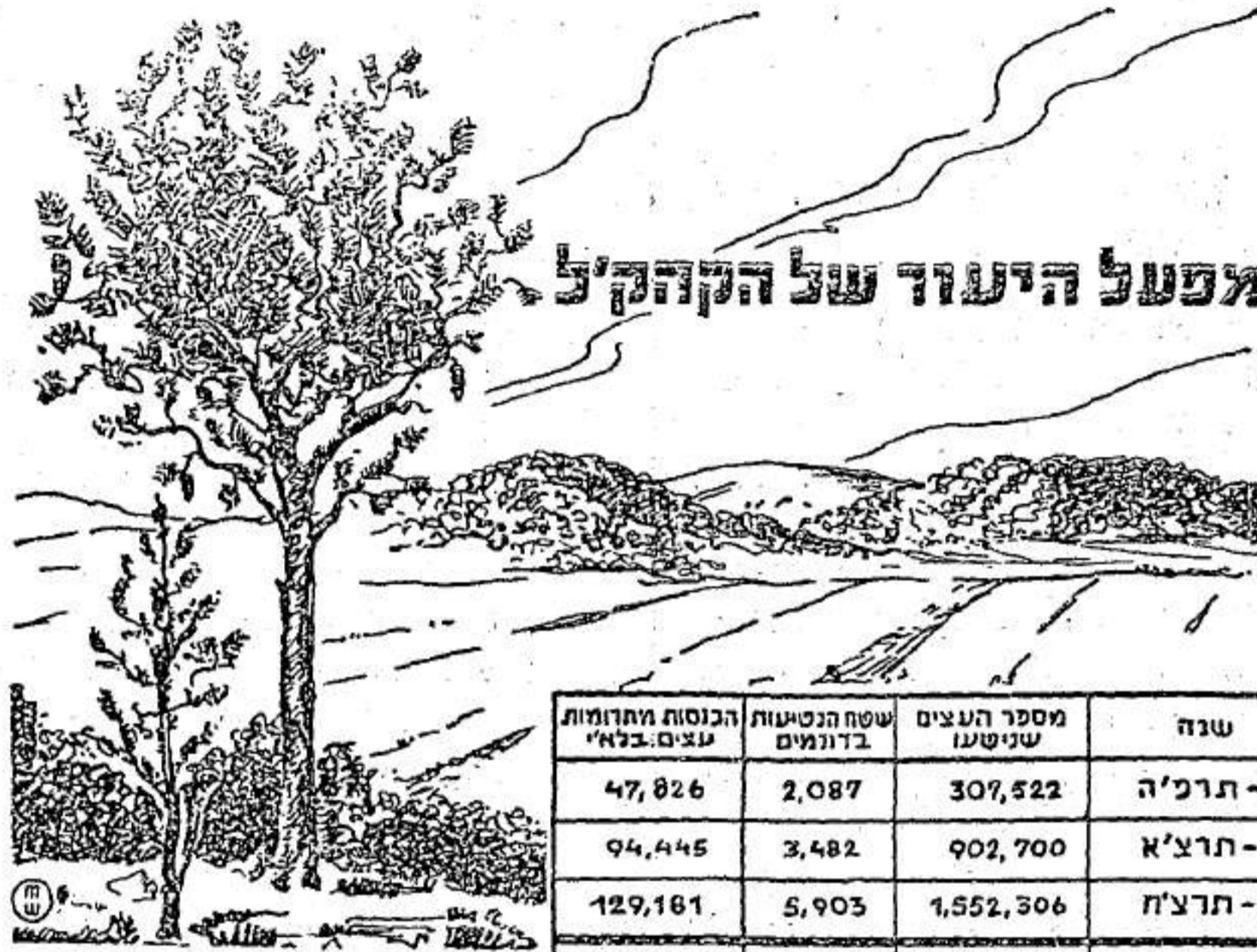
ברל'ין, 17 (פט"א). נציגות יהודית נרמנית פירסמה כרזה ליום כ' בתמוז. כרזה נאמנה:

"הננו צפאים להחלהה בעלת חשיבות היסטורית על עתידה של ארץ ישראל. הננו צפאים להחלהה בתקופת זו, כשביהדות באידופה התיכוניות עובחת לנוראה לה, לפיך מצפה הנציגות יהודית כי יהודיה ערמיה על קהילותיהם יתנו את יום הזכרון של ד"ר תיאודור הרצל ביצוריה מתאימה וראויה לאיש זה אשר הורה לעמו טוהר חoon ואהבה רכਮ את הרוך לתקומתו ותחיותו".

משצתת הסופרים העברים, חבריו, "הביתה", "אחל", "המאנט", עספנים מורים, עתונאים וקהל יודקיין, מבריזו זופקירו של ד"ג. ג. ביאליק התכוננו אםש בbijouterie לאוכרה עם מלאת ארבע שנים לפטרתו.

לונד דראזן ופיאלאך — פ' — פ'א בתרמו

אפסטן הדשוד של הקהילת

בות: השבחת האקלים והקרקע, שפור הנוף, יצירת סביבה נוחה למקומות הבראה זמרגווע, בטחון גבולות קרא-קעוטינגן, ואחרון אחרון — גטיעת היערות והטיפול בהן משמשים מקור עבודה ומחייה לפועלים מרובים המוצאים את הכשרתם והחקלאית בישובים שבקרבת הערים.

מלבד יום הסרט המסורתי בכ' — כ"א בתמוז יערך בכל הארץ אוסף תרומות מבית לבית לפני חלושים מיוחדים. הציבור מתבקש להענות בעין יפה לעסקני הקהיל ולתרום בידי נדיבה ליורם הארץ.

היום כ' תמוז ש"ג, נמלאו שלושים וארבע שנים לפטירת הרצל ומהר (כ"ב תמוז) ארבע שנים לפטירת ביר אליק, ימי זכרון אלה לשוני המאורות הגדולים של תחייתנו מוקדשים שנה שנייה למפעל יעור של הקהיל. להחיית הארץ ארצנו השוממים בנטייה יעדות לזכר הרצל וביאליק.

ביערות הקהיל נמצאים כבר 2.455.000 עץ על שטח של 10.600 دونם ב-24 נקודות שעל אדמות הברכה, שפעל היור מביא לארץ הולכת וגדלה ועם גידול היישוב מורחב יותר ויותר הצורך החינוני בהרי חבת היור מכמה וכמה בחינות חשוב

ישראלים

אסיפות, שיעורים, הרצאות

- ב"ישורון": קבלת שבת — 6.35; שחיתות — 8; מנחה גוזלה — 12.45; מנחה רגילה — 5, ערבית במווצאי שבת — 7.10. שחרית ביוםות החול: מנין א — 6.15, מנין ב — 7; מנחה וערבית — 6.35.
- ב"שירות ישראל": מחר ב-5.30 אחרי הצהרים יראו הרב מיל זק"ש ושות פושינסקי.
- ב"אלומה": שחרית בשבת — 8. אחרי החפילה שיעור בתלמוד ירושלמי עליידי ז"ר ב"ט לוין; ב-5 מנחה ושיעור בפרק אבות על ידי ד"ר ח. קלר).
- ב"חכמוני": מחר ב-10 בבוקר שיעור בספר העיקרים; ב-3 שיעור במסכת סוכה על ידי הרב י. אורח.
- ב"על המשמר": מחר ב-11 בבוקר שיעור בפרשת השבוע — הרב א. פרדס; ב-30.6. — משה דוויך — השלום — שלט האומה.
- ב"ישראל הצער": מחר ב-7 בבוקר — שיעור בפרשת השבוע — א. שפירא; ב-15.1. שיור עור בתלמוד — הרב י. גולדשטיין; ב-9 שיעור בפרק אבות — הרב מ. ציוני.
- בבית הכנסת "אגודת אחים" של אנשי אמריקה: הערב בין קבלת שבת לمعריב: הרב חנן טורצין — נפילת המרכז הפוליטי והמרכז הרוחני בשעת החורבן.
- בבית העם (אריסון): מחר ב-30.10. בברKER: ד"ר א. ביין — הרצל; פ. מלצר —バイאליק.
- באירגון העובדים הציוני הכלליים: מחר ב-5 אחרי הצהרים אסיפה אזכורה להרצל וביאליק, ז"ל.

מפעל כ-ב-א בתמוז

וסף הכספי המסורתى ליעור הארץ יתחיל ביום א. כ"ב בתמוז, על ידי עסcker ני הקהך"ל, שיבקרו בכל בית יהודى.

יום הסרט מסורת

של הקהך"ל בכ"כ"א בתמוז יעד במווצאי שבת וביום א. הציבור מתבקש לענד את הסרט לזכר המנהיג והמורה הגדולים.

מיל לתרבות

לABI השיתוף ברוח ותרבות כל בני העם שווים — על כן רק מיל אחד ליום לדל ולעשיר!

בהפועל המזרחי

הערבי, ב-9 — מסיבת חברים והרצאת הוחש. פושינסקי; מחר ב-3 אחרי הצהרים — הפג'ר שהראשונה של החוג לפילוסופיה עברית; ב-4.30 — מסיבת חברות מוקדשת לזכרם של הרצל וביאליק, ז"ל, בהשתתפותו של הח' א. צורף, במוצאי שבת, ב-15.8, הרצאת הווע' מרדי לבנון, עורך דין על הנושא: "לאום ומשפט". בקרוב יפתח שיעור חדש לUberit למתחנלים בהבט הلت הח' יוסף דובייצקי.

השבת אבודה

לייהודי עני נאבד ביום שני בעיר העתיקה ארנק ובו סך 3.500 לא"י, בערך, שקל ועוד חעודות אחרות. המוצא הישר מתקש להחזירן לזרע הקהילה או לתחנת המשטרה בעיר העתיקה.

07.07.1939, page 1 הצפה

לחות'יא מידי טענות

בכמה מקומות מפיצים ברוחבות גלויות וסרטים עם תמונות הרצל וקהל תושב בטעות שזה נערך בידי הכהן". הוועד הארץ של הכהן מודיע זה שבימי כ-כ"א בתמוז הוא מסדר בכל הארץ את הפצת הסרט המסורתי (בליל תמנת הרצל) ותלושים ליעור הארץ, ואין להקה כל כל גייעה להפצת הגלויות וסרטים הנ"ל.

דבר, 25.07.1940, page 4

למעלה מ-3 מיליון עצים נטעו ע"י הקרן" מפעל הייעור לזכר הרצל וביאליק כ'—כ"א בתמונה

ימי הוכרזון להרצל וביאליק סוקדשין
תחת את ידי גטפעל הייעור של הקה"ק,
אשר ברובת רביה בו לאראז ולמושביה.
טבלן יום הסרט המפוזרini כב' תמו
נערך אוסף תרגומות מבית לכת לפי
תלויים מיזוחדים. הצבוד מתבקש להע-
נות בעין יצח לעסקני הקה"ק ולתרום
ביד גדרות ליעור הארץ.
שנה שנה למפעלי הייעור יש להקה"ק,
להחייאת הרוי ארצנו השוממים בנטיעות
יערות לזכרם.
יערות זרין הקימות ישראל מוניהם עלי-
שו 3.006.000 עצים, המכטחים שטח
כול של 12.780 דונם כ-31 נקודות
על ארמתה בעונת הנטיעת האחרונה
(ת"ש) ניטעו 167 אלף עצים.

מפעלי השקל בארץ ובחוץ-

זו ולמעט הגיעו לשיא של אשתקה, לעשר שנים אף בעיר, למראות העובדה שבעת ובעונה אחת עם מפעל השקל התחנהלה שם גם המגבית המאוחדת לمعוז קרוון הייסוד. גם השנה יגיע אוזן השוקלים בתרך האוכלוסייה היהודית בדרום-אפריקה לעשרים.

בקאנאדה היקם ועוד מרוצי לענייני השקל בהשתתפותם של כל הזרמים הציוניים, המנהל פוליה אינטנסיבית להפקת השקל.

בריטניה מתנהל מפעל השקל כסדר, על אף תנאי המלחמה. עד עתה כבר סולק שם תמורה 6.000 שקל, ויש ל��ות שהתוצאות בשנה זו לא תהיינה פחותות מthoseות חרץ' ח'.

ביוון וסלאביה ניגשו הציונים, כמו בכל השנים הקודמות, גם השנה לארגן באופן שיטתי את הפעולה לمعוז השקל בכל הנזードות, בהן קיימים יישוב יהודי, והמפעל מתנהל תודח צלה מרובה. גם בכמה ארצות אירופאיות וכן בארגנטינה מתנהל מפעל השקל מחד מרץ ופעילות רבה.

על אף החנאים הקשים והמפעלים המרובים, בהם עמוסות הסתדריות הציוניות בארץ, שהעובדות הציוניות אפשרית בהן, מנהל מפעל השקל בשנה זו ברוב הארץות באופן, הנוטן תקוות לתוצאות לא גראעות.

בארץ-ישראל, אף כי לא כל יהודים ניגשו עד כה ברכיניות הדרושה למפעל השקל, יש בכל זאת ל��ות להעלאה ניכרת בהשוואה לתוצאות שנת תרצ"ה. השנה הלא-קונגרסאית לאחרונה, את ההשבחה הזאת יש ליחס, בעיקר להחלטת הוועד הפועל של הסדרות העובדים והועד הפועל הסדרות "הפועל המזרחי" בדבר הסקלה חובה של חבריהם.

בארכיאות הבריטית כבר סילקה הסדרות "הדרסה" בלבד תמורה 75.000 שקל (בשנת תרצ"ח הגיע מספר השוקלים בארץ-הברית מכל הזרמים ל-82.000). מפעל השקל בקרב החוגים, שאיןם חברי רשומים בהסתדרויות הציוניות השונות, מתנהל החל מיום כ' בתמוז ועד לתוכם השנה. בדרום אפריקה הצליחה הפעולה בשנה

ב. הכהן

הנדרת אלכוהט

בין כ' לכ"ט בתמוז

שים מלומדה, ז'בוטינסקי הפיח אותה כrhoח-ה חיים בעצמות היבשות של מיליוןיהם. אין זה עוד עניין לוי-כהים, לסרות, לפולופoli הרים. ביום השαιפה הממלכתית פועלת בה מוני העם כאילו היא נפשם ומואדם. בכל העמים, כך גם בעם ישראל, נתעורר יצר הקיום העצמאי בהמוד'נים — לא בטור "騰נית פוליטית" בלבד, אלא בטור דרך החיים הייחידה, בטור דבר שאין לו לא תמורה ולא אלטרנטיבתה; בדבר היולי וטבי עי, שאין מפלט ממנו אלא — באב-דון כללי.

התמורה זאת, מקבוצה קטנה לשאייה עממית, מתכנית או תיאור ריה לנפש ההמוניים, היא היא המשם מלאת את המרחק בין תשעת הימים — בין כ' תמוז לכ"ט תמוז.

אולם ז'בוטינסקי נתן לנו עוד הרבה יותר מזה. הוא לא רק עורך בעם את התאבור הבריא של אומה ככל האומות, הוא נתן לה גם את החומר היولي, שאפשר להשחיז ולרכז אותו לממשיר חד וכבירי המחזק, כדי להגשים את השאייה בפועל ולהציג את המטרה הלאומית: הוא נתן לישראל דור חדש, גוזע חדש. " מגוב רקבון ועפר" הוא הרים את הדור והניחה אותו לרגלי שרה האומה: עשה בו לטוב בעיניך: ואם תרצה לגاؤל את עמד — אל נא תגידי שוב, שהדור לא היה מוכן שר לכך!...

כך אמר — ונסתלק.

ארצל נתן את הרעיון. ז'בוטינסקי חינך את האומה וננתן לה את המכשירים לגאותה.

עכשו תלוי הכל — הכל, הכל — רק ברצוננה של האומה עצמה. התדע להשתמש בכוחות שהולד ז'בוטינסקי?

זה ה问题是 מהרחתת באויר בין כ' תמוז לבין כ"ט תמוז.

ותאריך כ' תמוז קיים בעם ישן ראל זה שלשים ושבע שנים. רוב הקודאים ודיי גדו מילדותם בהכרת התאריך הזה, והוא שגור אצלם כמו תשעה באב. הוא הפך למועד לאומי, מועד לאבל ולעידה, לחשבון הנפש ולתקיפות ההחלטה.

לעומתו נראית כ"ט בתמוז כדבר צעיר והדש. ביום שחור זה גזל הגורר מאתנו את מורה-הדרד, ונדמה היה לנו — ממש בשם שנדמה היה ליהודים באותו כ' תמוז מלפני שלושים ושבע שנים — שנשארכנו גלים מודים ותויהם במדבר, ואין נביא ומנהיג. אולם דוקא בזוכרנו אותו את תקיפותנו ובתחנו, הוכרחנו לעזרך את השבון הנפש, להתאווש, לפקוח את עינינו ולמצוא את הדרך בעצמנו. והתאריך כ"ט בתמוז הוא עדין פצע טרי, שותת דם בלבנו, ולא מועדף לאומי קבוע. בהכרתם של הילדים הגדלים עתה בבתינו יאה כ"ט בתמוז חרות באותו אופן בשם שכ' תמוז היה חרות בלבנו אנו מראשית הכרתנו כאנשים וכעברים.

תשעה ימים מפרידים בין שני המועדים, ושלשים ושבע שנים מפערידות בין שני המאורעות. תשעה ימים אלה קודש יהיו להישול הנדר הממלכתי. מיוצר המדיניות העברית, מחבר ה"יודנשטאט", ועד ליוצר הגדי-יהודים העברים, ראש בית"ר, גדל המחנה של נודרי הנדר הממלכתי והפיך מקבוצות קבוצות של אנשי-רוח וסטודנטים והווים לנחשול המובי. שהציף את כל הערים והעיירות של מרכזי הגולה. מתכנית דיפלומטית — הרמת הדגל הראשונה של הרעיון כשלעצמו — הפקה הציונית הממלכתית במשך שלשים ושבע שנים להחלטה-הברזל של רבבות ומאוות אלפי הנער העברי: "למות או לבבוש את ההר!" השאייה הממלכתיות שהיתה בימי הרצל מצוות אנ-

ירידי האוניברסיטה מromeניה מבקרים באוניברסיטה

למעלה ממאה איש, מהם רבים מיידיש האוניברסיטה ברומניה ועסקנית מירושלים, תל-אביב ו חיפה, הקיימים בארץ, היו אתמוד אורה של האוניברסיטה העברית בבירתם בה, שנערך מטעם אגודה שוחרי האוניברסיטה בארץ ישראל.

לאחר שטאורחים סיירו בבנייני האוניברסיטה והמרכז הרפואי סודרה לבן בודם מסיבה על כוס תה בבניין רואנבלוט באוניברסיטה. השופט העליון מר. גוד פרומקין, נשיא אגודת שוחרי האוניברסיטה בארץ ישראל, שישב בראש המסיבה, קידם בברכה את האורחים.

בתחילת דבריו העלה את זכרם של ד"ר הרצל זה. נ. ביאליק, ז"ל, לרגל יום כ' בתמוז, ועמד על הקשר הנפשי המינוח, שהיה בין ח. נ. ביאליק ואגודה שוחרי האוניברסיטה בארץ ישראל, ששימש כנסיאה. בהמשך דבריו עמד כב' השופט על העבודה המדעית החשובה הנעשית באוניברסיטה וציין את התפעלים המוטלים על השוחרים ביחס למושך. בשם האורחים השיב מ. ווייסמן. הודה על קבלת הפנים ועל הטויר והבייע בשמו ובשם חבריו את התרומות הרבות מהראות עיניהם.

במסיבה השתתפו הפרופ' רקטור, פרופ' א. ה. פרנקל, דיקאן הפקולטה למדעי הרוח, פרופ' ל. א. מאיר, והmozikir הבס פי מר. מ. שניאורסון. כן השתתפו בבית קיור חבריו ועוד אגודות שוחרי האוניברסיטה בתל אביב ומועצת שוחרי האוניברסיטה בירושלים.

את פני האורחים בבואם להר האזופים קיבלו חברי הוועד המקומי של אגודה שוחרי האוניברסיטה.

נתקבשנו להבחיש

את היידעה, שתפרנסתה בכחוצה" (ו'ג') בתמזה), על המנוח יצחק פרסקו – כאילו המיר פעם את דתו. המנוח חי כל דץ כיהודי נאמן ונפטר כיהודי. נקבר בבית הקברות של העדה הספרדית בירושלים.

14.07.1941, page 4 המשקיף

בַּתְּרוּעָה

בְּבִיתְרֹא"י א"י

מסדרי כ' תמוז בבית"ר
על כל מפקדי הקננים ומחנות הגיוס
של בית"ר לעורך מחר, כ' תמוז מסדר
רים. מוקדשים לזכרו של תאודור הרץ
צל"ל.

מחר פтиחת בית הספר המרכז
למדריכי בית"ר ראשון לציון
מחר ביום השלישי (ה-15 ביולי ש.
ג.) בשעה 18 תתקיים במועדון של
מחנה גיוס לבית"ר ראשון לציון פתייה
חת בית הספר המרכז למדריכים. באין
כח מוסדות הצ"ח מזומנים.
נציבות בית"ר בארץ-ישראל

בַּתְּלָאָבִיב

כ' תמוז במועדון סניף

הצ"ח בתל-אביב

מחר, يوم ג', כ' בתמוז תש"א
(15 ביולי 1941), בשעה 6.30 (שש
וחצי) לפנות ערב, תיערך במועדון
הצ"ח בת"א, נ"ב 63, אספת אבל
לזכרו של ד"ר בנימין זאב הרצל.
ינאמו:

- 1) יוסף ויניצקי
- 2) אינג'ג' מ. כבירי
- 3) ד"ר מ. לוריה
- 4) זלמן לבינברג.

(האספה תתקיים ביום ג' ולא ביום
ב', בשעה 6.30 ולא ב-8.45 — כפי
שפורט בטיעות בಗליון يوم אתמול).

הצ"ח בתל-אביב

בשעה 6.30 לפנות ערב, במועדון
סניף;

על סדר היום: שאלות דחויפות
וחשובות;

על חברי הוועד — ההשתתפות
חובה.

בְּרֶמֶת-גָּן

ביום ג' 15.7 בשעה 8.30 בערב תחת
קיים במועדון התנועה אספת חברים,
מקדשת לכ' תמוז — יום מותו של
מנהיג הציונות המדינית הד"ר הרצל.

מסיבה חגיגית לחברו

הוועד העליון

ביום רביעי שעבר התכנס ברמת-גן
הוועד העליון של הצ"ח לישיבה לדון
על העניינים העיקריים העומדים על
הפרק:

בערב התקיימה בקפה "מעיין" ארוחת
ערב חגיגית בהשתתפות נשיא המועז
זה המקומית א. קרייניצי, חברי המועז
זה מר איזנשטיין, ולצפס, מר ש. ה. לוי
ואחרים.

מר קרייניצי הביא ליעד העליון את
ברכת המועצה המקומית וספר על זכי
רונוטיו על התפתחות התנועה הלאר
מית ברמת גן.

קהל הנוכחים קיבל בתשואות דברי
דבורי מר קרייניצי.

הד"ר אלטמן ברך בשם המרכז את
הא' קרייניצי, נשיא המועצה. "האלון
בצורך האזרחי בזמן שאזרחים אחרים
הם מלאי פחד והיסוסים ונשאר מר
קרייניצי תמיד איתן. כמו כן הביא את
ברכתו לסניף הצה"ר במקום.

באמו עוד מר ג. ליפשיץ וד"ר פון
ויזל.

הד"ר ג. אליהו סיים את המסיבה
הנאת שהשאירה רושם רב על כל הנוי
כהים.

15.07.1942, page 2

עם „הביבה“ ב„עיר החילום“

העם, במדים ובכל מדין, לוחמי ההווית ומגינים בעורף, שומריו הימיות ובוינו מולדת, אשר נפל חללים במלומה זו עד כה...».

יש להסביר, כי חפקודה לחילום כהום ההזנה: „לצאת מיד את מהרוי המהנה של החילום“ — אף כי עליוה כלכך אף על פי כן ירד אתחה ונרגע והיה בה מן המהון והטהור. ודבריו החילום עצם, ברוך ה苍די כולם כהה טען זו דרשות לנו לפחנות אחת בחודש...” — מלבד רבים יצאו,

ט. ס., ובכלל פיקוד מעצמן הייצאו אל מעבר לתחום.

בחתפונו האנשיים בחשבות ערבי, פלו נגה פלונגה עבר המהנה שלמה, לתקיפתה ולדאנוטיה, אשר היה להבוחן גם את טירודינו מכבר — את בחרוי המשקיפים זחלוצי החילום וכל הנගדים אליהם מן הכלבר והעיר. אלו וודעים אותם במלחתם בתנאים הקשים לחיל העברי. אלו מאוזנים לתלונותיהם ותבאי עותיהם. עבר זה הפיען, ללא יודעים, בטה שען הנדול שלם: למחרות הכל — צבא נא, מאורגן. הרובאי ולואמי יונק מהי הארץ וחעם.

וכאן אולי המקסם לערחה פלה בעין אחד העומד זה כבר לויכפה בקבב החילומים והקרוביים אליהם: אובי ג' „שער שיעים“ החילומים. את החיל העברי גם אותו עבר, בכונסה להגומי חצצנה, אמרה חילום: „כל כך עזוב ברים נתה, אלת בלאו חבי, ומדוע צרייך היה לך ביא אליינו עכשו. הצנה זו דוקא?“ קולות טען זה עולום לא פעם מדברי חילום ומכתבייהם. אך אני הסתכלתי בה בחילום מרכזיות וקשבה כל שעת ההזנה. ראייתה בקומה ממקורי מה לשוכן אל המהנה והוא בנישאת مكانו משחו בעל ערך. באיתי את חבי רוחיה והבריות, החילומים והחילומים, והם יוצאים מכאן ולא אבוכת. אמנם, בכובידראש התפזרו האנשיים, לא מתו בדרחת הדעת והתרדרות משעשעת. אך ניכר היה בהם, כי נושאים הם מכאן משחו שכחו רצינית, משחו שנחוץ להם מאר. שעלה לרך מעת את חי החולין ולחקד את הקשר שלהם אל שלשלת הדורות.

לא, לא קל והטברת דוקא הוא הטוב לבירור רצונו של החיל העברי, גם אם במדים הוא, וגם אם נתן הוא במרבר אי נאבק במנהמו עם הימים ננים של חי עבא. — הרי נשיאר וישראל ביטולו אותו בחאה עברי בשתייה. ורק המכחד והמנפה יינתן לו, גם אם אם עזיב „היה ת, שעשוע“. פוף סוף חי עאב,

„הביבה“ הצינה את „חיתורי הנazi חי“ ב„עיר החילום“. הצנה שஸורה עי' הוועד לטען החיל היהודי, בהשי תחפות החילום עצם, לריגל התאזרי כום לכ"א בחמותו היה זה בעבר מתחות ועצבוב, בין שני ימים של צפיה וחרדה. ואף ההזנה עצמה חלא אינה עליוה כלכך אף על פי כן ירד אתחה טרגע וחיה בה מן המהון והטהור. ודבריו החילום, שאמורתה ברות הפסך: „הזנה טען זו דרשות לנו לפחנות אחת בחודש...” — מלבד רבים יצאו,

עמנם, בכור האס העברית אינו חדש עמנן, ורובינו המכקה את החורבן הרעירה והכבר את חלבבות. אך הערב, ובכ"א, היה לבכיה ממשמעות אחרית, אקטואלית, גם אישית יותר. ישכח „אם המשיח“ בלבד קדומים שלה ודיברה אל חומות מתחן מזיאות חייהם: — אישי הלך גמל חמת, אותו לא עיכבו לא אהבתו הנדרלה אליו, אף לא תותלו לראות את היוצר אשר ינעל. ואני עצרתי את עני ממכבי ובידי הוגשתי לו את כל זינו בצעתו למלחתה. וללא חילך לא נפרדתי טמג, כי אם תלוק הלכתי אותו להלחתם בעד חרונותיהם ובעד ביתם המקדש — ». או עטד הנכיא הנושא בלבו את האטא פרישתו מן הלוחותם והחוורה בסול: — מכפר רחוק אני, מהניל, והלכת אדמתי יקרה עניי מכל. — טלהמתה הוקה נלי הפטוי בנפשי,عشתונומי. התרזצזו בקרבי, כי מעבר מזה קרא לי העט לצאת בצעאותיו ומעבר מזה. קראה לי אדמתי לעברה ולשומרה, והיה ציל תרש ברברים, מוחש ומובן.

כ"י באילס רחצתה, במחנה א. ט. ס. תחת בירת השמים, הוו מבוגנים אותו ערבית ובחורים וכחורות עברים בטריהם. ישבו צפאים טורים טורים על אדמות החול, או עמדו נשענים אל צריפי המהנה מסביב. וראו לציין בפיו: לחילום, בלקצינום, סנדרו מפומות יש, בה על ספליים וכיסאות. „החילום שלנו יודעים גם להוות נגטאל טנים בשעת הצורך“ — ענתה חילום בפקחת שובבות: על השאלה למקורה ח„חפויה“.

אליו ניתן לשוכה רגע על מה ולמה עקרו כל אלה מארכתם והיהם, אפשר היה לומר: „THONTE MRHOV!“. על כל פנים — מתוך מפתיע וחודש בשבייל העין האנושית, השוטט, בכונסה למנהה רוכב אלינו עברי. החילום השומרה בפרש הדובכים שאלת מהוו הצענו בעברית, הפלין, שהסדרים כתה דברים לפני ההזנה, חנדיר את העיר כ„חדר כרת נשמות לשני בחורי האימה“, — ובטעמך זה אנו מצדפים בקרור, שה ובתודה את נשמותיהם של בני

16.07.1943, page 6

מפעל לבניין אולם הנגר ע"מ צ'ז'ב'

ביום כ' בתמוז — יום פטירתו של מוקדש לבניין המכיל פרטיים על חכ'-
הדר הרצל ז"ל יתחיל בכל הארץ בית הבניין, העבודות שנעשו סיכומיים
המפעל לבניין אולם הנגר בע"מ צ'ז'ב' כספיים וכו'.

עסכנאים רבים ובריות הביעו את
נכונותם לסייע בהעברת מפעל חשוב
זה מתבקשים להתקשר עם קרן תל
חי בתל אביב או בסביבה השוכנים
באرض.

תרומות למטרת המפעל אפשר להכ-
נס: לקרן תל חי, למוסדות התנועה
הלאומית, לבנק "אוצר עממי" בתל
אביב, "הלוואה וחסכון" ירושלים, קר-
דיט עממי" בחיפה, ולרשوت חברי
נשים המפעל הופיע עלון מצויר

ולישוי לפטירת זאב ז'בוטינסקי, על
שם נקראות המצדקה (ביום כ"ט בת-
מוז 1 באוגוסט 1943).

על תחילת הפעולה המעשית יוכרז
בנסיבות שתקיימנה בחפות ובהש-
ת תפוח. חברי נשיאות המפעל האדונים
ישראל רוזוב, פרופ' ד"ר יוסף קלוז-
נר, ד"ר אריה אלטמן, ד"ר משה כהן
ומר אברהם קרייניצי.
לקראת המפעל הופיע עלון מצויר

22.07.1943, page 4, המשקיף

בהתנוועה

עצרת כ' בתמוז במניפי העילן לרגל סכונות טכניות הללו שנויות בשנות המרצים בר"ג.

ביום 22.7 י"ט תמוז, בשעה 8.30 תחת קיינה הרצאות דלקמן: חיפה, א. שוסטק בבית ביתר ב. נתניה: בקמן, גוריון צור; באולט ביתר.

רמת-גן: ש. שיכמן; א. אקסלרוד. בהעילן.

ראשל"צ; ד. יוטן בהעילן.

חדרה: י. ילין ש. שמואלי בהעילן.

פתח תקוה: י. ש. פקר; מלמדוביין בהעילן.

רחובות: ב. גפטין בהעילן.

צפת: ש. יונגמן בבית הכנסת בית צ' 24.7, כ"א בתמוז, בשעה 10 לפנה"צ.

ירושלים: י. גוריון. אקסלרוד באולט ביתר.

גהירה, מ. ריזין, בהעילן במו"ש 24.7 בשעה 8.30.

ההצהרות בים המלח ובחולון נדחו לשבוע הבא.

דואלים

עצרת כ' בתמוז לחבריו הצהיר והעילן

השבת בשעה 11 במועדון הצהיר (ביתר, רח' התבשימים) עצרת כ' בתמוז לחבריו הצהיר והעילן.

תל אביב

עצרת זברון להרצל

על הנושא: "הרצל מנהיג נצחי בישראל".

הנואמים: ד"ר וו. פונזוייזל, א. שוסטק.

הפותחה: ע"ד י. בן-Amotz.

בחילק האמנות: הקהלה של קו ביתר ח"א.

ההטלה בשעה 9.

כritisטים ב-30 מא"י — לכיסוי הולן צאות — להציג בכל מוסדות הצ"ח בת"א. ומשעה 4acha"צ בקופה הernal גוע.

יוצאי רומניה ע"י הצ"ח

מתבקשים להתכנס היום יום חמ"י שי בשעה 7 בערב במשדי קרת"ח

לשם התיעצות דוחפה.

בתניה

מפעל ה"אגרת"

מפעל ה"אגרת" בננתניה מתנהל בכל המרצ' ע"י הממוניים למפעל בכל

בתי החינוך וע"י חברי התנועה המפיצים את האגרת בין תושבי

העיר, חברי התנועה הלאומית ואדי הדיה.

אתה ה"אגרת" אפשר לרכוש בננתניה, במשדי התנועה הלאומית בננתניה,

בית חרובי.

עצרת כ' תמוז

עצרת כ' תמוז תתקיים היום, ביום ה', בשעה 8.30 בערב במועדון ביתר-בנתניה ע"י הסתדרות העובדים

הלאומית, במקומות.

נאמו: ד"ר ב. ב. בקמן, י. גוריון,

ה. צור.

09.07.1944, page 3 הצפה

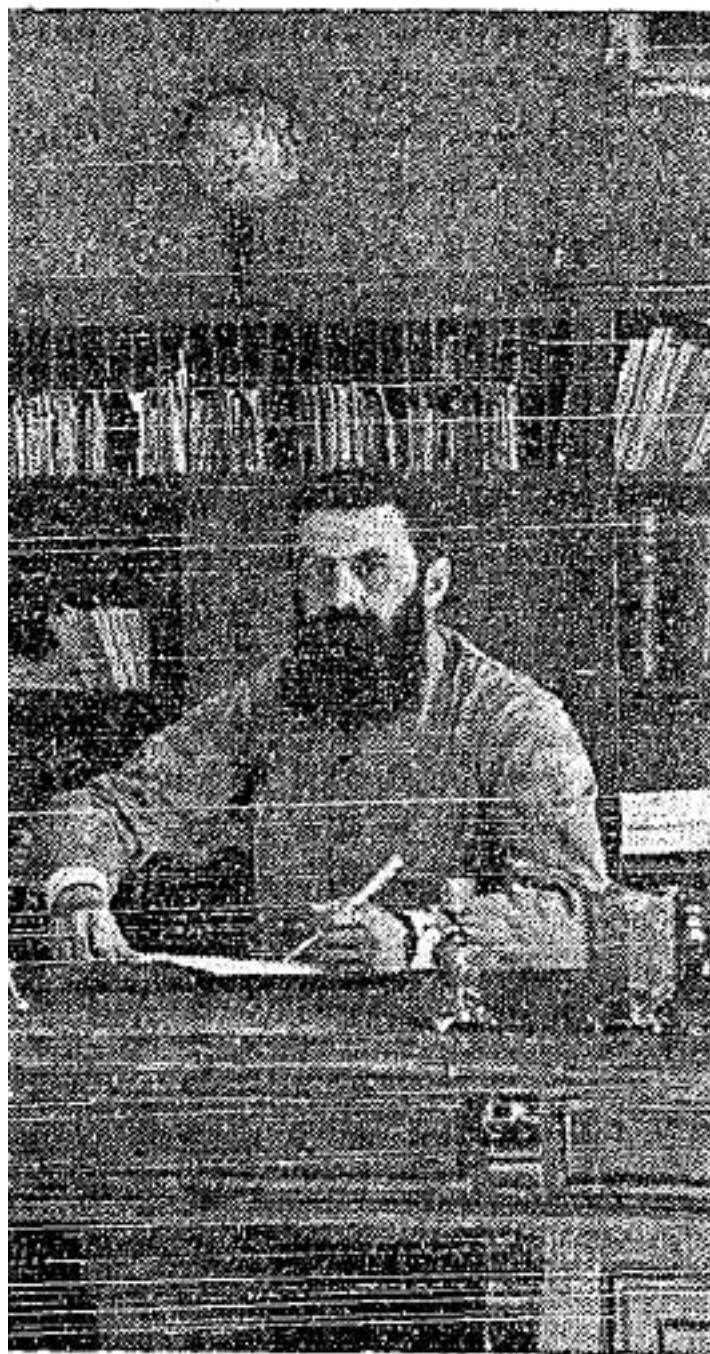
עצרות עם בבל הארץ לזכרם של הרצל וביאליק

מושבות

פתח תקוה: בכ"א בתמזה בהשתתפות ראש העירייה ה' ספיר וד"ר קופרמן. רחובות: כ' בתמזה בהשתתפות ה' גורודיסקי וד"ר אהרון בארט. חד"ר: כ' בתמזה בהשתתפות יוז"ר המועצה ה' מאירסון וגדליה ז'קוביצקי. בניימינה: בכ"א בתמזה בהשתתפות א. אורינובסקי. הרצליה: כ' בתמזה בהשתתפות נשיא המועצה ה' מיכאלי וה' יצחק גרינבוים. ראשון לציון: כ' בתמזה בהשתתפות יוז"ר המועצה ה' זרוי. בבל-חביב וד"ר אורטמאן. בית חנן: י"ז בתמזה בהשתתפות א. ג. פרתיהו. כפר סבא: כ"ב בתמזה בהשתתפות ראש המועצה ה' קירכנר וא. לוינסון. רעננה: כ"ב בתמזה בהשתתפות ראש המועצה ה' אוסטרובסקי וד"ר קופרמן. גדרה: כ' בתמזה בהשתתפות נחום לוין. בית יצחק: כ"ב בתמזה בהשתתפות ד"ר ח. ברידין. רמת-השרון: כ' בתמזה בהשתתפות א. אורינובסקי. מג' דיאל: כ"ד בתמזה בהשתתפות ד"ר ג. קופמאן. רמת-הדר: כ"ג בתמזה — ד"ר ח. ברידין. שדה-זוארבורג: כ"ד בתמזה — ד"ר ח. ברידין. חולון: כ' בתמזה — משה קלינגמאן. בת-ים: כ"א בתמזה — ג. גרינבאום. באר-יעקב: כ"ב בתמזה — שח' לבן. עקרון: י"ט בתמזה — מנחם רודנייצקי. גבעתיים: י"ט בתמזה — ב"צ יידידיה. נחלת יצחק: כ"ב בתמזה — ב"צ יידידיה. בני ברק: כ' בתמזה — ד"ר ח. ליפשיץ. גת-דרמן: כ"ד בתמזה — שמואל הר.

על המשמר, 10.07.1944, page 4

הרצל בוחדר-עובדות

לראל חגיגות כי בחתמו

הערב —

העברת טכנית יהודית מוחדר-הרצל
בבית-הක hil, לפי תוכנית של מרתה
הופמן, בהשתתפות חזמורת שירות
השידור ומקהלה חווית הלימוד;

מהר —

מפעל העצים של הקתק"ל:
כל יימצא יהורי בלי סימנאות
הרצליביאליק בריש בגדו

על המשמר, 07.07.1944, page 8

הכינוס הציוני

בכ' تمוז

ירושלים ימ', יום ה. — בכנס הציוני לזכרו ת. הרצל שיתקיים ביום ב', א/or לכ' בחמשו (10.7.44) בשעה 4.45 אתה"צ באספינתיאטרון של האוניברסיטה ישתתפו צيري ששת הקונגרסים הראשונים שהרצל היה נשיאם, אנשים טמקורביו של הרצל, נציגי המוסדות הלאומיים, המפלגות, העיריות והמועצות המקומיות, ההתיישבות העובדת וכו'.

يואמו: ד. בָּנְגָרִיּוֹן, י. גַּרְיָנוּבִּים, ש. פִּינְקֶל („הביבטַה“) יִקְרָא מְדֻבְּרֵי הרצל. התומות הארץישראלית תנגן את האוד כרטורה לאורטוריה „שמנון“ להנול, את אראשיהabel מוחן הסימפוגיה „אייזאיקה“ מבטהובן והפואיטה הסימפונית „עַמָּק“ מאת עברין.

הטקס יהיה פתוח גם לקהל הרחב. כרטיסים (במחיד: 100, 150, 200 טריי) — במשוד כהנא, ירושלים, על-יד קולנוע „ציוון“.

אזכורה לביאליק

תל-אביב ימ' יומ' ה. — אוכרה לביאליק תיירן בבית-ביבאליק ביום ה' הש' נה העשרי למותה, כ"א Tamot, תש"ז, 12. לח. ג', בחמש אחריהצהרים. ינאמו ויקראו מיצירות בייאליק: י. פיבמן, ד. שמונוביץ וא. ברש. (אחרי האזכורה יעבר הקהל בחזרה העבודה של המנוח ובחדרי האוכיון והמונייאן וייצא בש אל הקבר שבבית-הקבורות היישן. שם ישא התzon ש. ראיין את תפילה-האזכורה מיום כ"א חמוץ ואלין, אורחן המדר זיאן והארכיון ויהיה פתוח בכל יום למבקרים.

דבר, 23.06.1944, page 6

זְנוּס הַר צָבָא

מודיעים מהנהלה: העזינה של רוליג יומם
השנה הארבעים למותו של היוזר הרץ
אל תקיעים ביטויים ירים בתפקיד כירושלים.
באספה מאטרכן של האוניברסיטה, העברית
על הר הזופים, לינוס ציוני, בהשתתפות
ציוני התנסה הצעינה והישוב.
בזאת כי בתפקיד תתקיימנה בכל הארץ
ךן אספה-עם לזכור של הרצל וספּר
על כל פולקון והסתדרות הצעינה בחיפה
אות נדרשו טגוראנית ע"י המהלה לעז
רוֹר נִכְיָה אֶסְפֵּה-עַם במקומיהם.
עזה ציונית באחדת העם —
מהו?

(מכתב למערכת)

בעתונת-גנוף, אונגהשה בענמה נוטפת
לבחירות לאספת הנבחרים בשם "עליה
ציונית מאחרת העם". מה סיבה של רשי
מה זו? ד"ר ארלנגר, יוזם הרשימה
שהופיע באספה המכבי בירושלים, הצ
חיר בסופבי, שתוכננה מודחת עם התקב
נית של הרבייזוניסטים, שאחר מנציגיהם
דיבר לפניו בוילוח באספה חניל. אולם
הם חברי האסaddrות הציונית אבל עמד
שם הברורה היא. שהם שואפים לגוש
לאומי יחד עם המפלגות הימניות בכל
הרבייזוניסטים בפרט.

מהרבי זיון

"סיכון"

בגילון השביעי, בעוק צפדי נושא
קה בערך 500 מיליון שנה, כתבי קורת
טולסקי נך סותבים אצלו ידיעה
הידיעה בשנוגר... אמר בנסיכם בתל
אביב: שימת עם קלם שארים בתמל
זות הספרות קריומחות, בධאות.

בגינס עולי דומברוביצה

זהה השבת ב-10. לפניה צ' מסדר
מתאחדות עלי-פלנית בתיא (לילן
בלום 15).

03.07.1944, page 4

יום הרצל

ההכנות לקריאת יום הרצל נגמרות והוללות.

הכינוס הציוני שהוברו ע"י הנהלה הציונית, יתקיים באספהלאטロン של האוניברסיטה העברית בירושלים, ביום י"ט בתמוז (10.7.44) אחדת"צ. סדר הכנות כולל נאום מים של חברי הנהלה הציונית, הקאנון מתוך דברי הרצל ופרק נגינה, בביוזעה של החזורה הארץ ישראלית. לכינוס הוועדו נציגי התנועה הציונית ומוסדות היישוב המרכזיות והמקומיות.

ביום כי בתומו ובמשך כל השבוע מיום י"ז עד כ"ה בחמוץ עזמנות להתקיימים אסיפות טה המוקדשות למפעלו של הרצל.

„אם תרצו אין זו אגדה“

השנה יהיה „חדר הרצל“ בבית הקון הקיים בירושלים פתוח לבקרים כל יום (בשעות 1—9 ו-18—3) רק ביום א' ו/or י' ו/or חמוץ; ואילו ביום ב', ס' ביולי, יהיה החדר סגור בפני מבקרים לרגל ערבו. זאת מהנדסים בסידור המתknים לשיזור מהדר הרצל.

אותו יום, ב-25.8 בשעה 17.00, התקיים בהדר הרצל „ביקור של התאחדות עם זכר המן היג“, לפי מכנית בתוכה ע"י מרתת הופמן וששתודר, מן החדר עצמו, בהשתתפות של רשות התצמורת של שירות השידור ומתקלת חווית-הליימוד, בכיווץ מ. ברונזאפט.

אותו ערב, זו הפעם הראשונה自从 פְּרָזִּיךְ המלחמה, תולדק שיב על בית הקון הקימת בירושלים סיסמת־האורות „אם תרצו אין זו אגדה“.

03.07.1944, page 4

משוואת ס. סמת המדרינה -

"הוכשר" גם הרצל

תכינה רובה של הסוכנות לקרהת יומם-הרצל.

כנסות יתקיים באספה הלאומית העברית ובין השאר יושמו בו נאומים של חברי הנהלת הסוכנות ויווקראו דברי הרצל בליווי פרקי נגינה, בביצועה של התזמורת הארץ-ישראלית. ביום כ' בתמזה ובמשך כל השבוע מ"ז עד כ"ה בתמזה מסדרת הסוכנות אסיפות עם מוקדשות למפעלו של הרצל.

הציונים הטוגנוטיים שהתנקטו במשך שנים רבות לתורתו של הרצל וגם לא זכרו נזכרו עתה בהרצל לאחר שחוירו לכיסמת המדינה היהודית. מכיוון שה"hocshera" המדינה, שוב בוטלה השתקה סביב אישיותו של מהולל הציונות הדינית ולטיכר הארכיזה הנטידת הצרפתית הישנה על "יום הרצל". הוצאו כריזים מיוחדים לרגל היום זהות וכן יסדר כנסים בי"ט בתמזה. ה-

הצהפה, 27.06.1945, page 3

תֵּל-אָבִיב

ב„הפועל המזרחי“

הערב ב-16 (לא כמו שכתוב בהזמנות) בבית הפורען המזרחי, אחד העם 80 ישיבת ועד עובדי העירייה.

למדריכי כל תנועות הנבער

הדתiot

היום ב-18 תתקיים שייח' לכל מדריכי תנועות הנוער הרתיות על „כעיות ההורכה“. המרצה — מר ח. א. אנוך, הפגישה תת-קיים במועדון בוגרי בתיה הספר הרתיים, ביום ביל"ו, בשדרות רוטשילד.

لسניפי בני עקיבא במחוז תל"א

היום סגירת מרכז הסניפים במחוז תל-אביב. הפגישה תדוע על: מחנות הקיץ (הע"ד בודה), טיפול בכחות ח'. חוגים לישיבה ולחברות הנוער, לקרה ג' אלול יום סטירת מרן הרב זצ"ל.

הפגישה תפוח בחדר הנהלה הארץית בשעה 5 אחרי הצהרים.

בארגון „תבונה“

הערב ב-18.3.46 באולם הארגון, שעוריו של הר' ד"ר ש. גרינברג בישועתו, אחורי השيء עור מסיבה ליד שלוחנות ערוכים, לסיום ספר ישועה

בהתאחדות חניכי היישובות

הערב ב-18, בביית המוסר מרכזו בעלי מלא כה 16 בכיתת הכנסת „גאלת ישראל“ הכי נס החדש של חניכי היישובות לפני ימי בין המצרים. שייח' מוסריה ורזה הרב זוב זוכובסקי. אחורי חפלת ערבית דין וחשבון מפעולות ההתאחדות.

היום, ועידת ה„ברית“

הערב ב-18 תפוח באולם „אהל שם“ בתל אביב הוועידה הארץית של ברית הציונים הכלליים.

סימור באוניברסיטה, בכ' בתמוז

ביום א' ב' בתמוז תזא רכבת מיווחת של מסיירים באוניברסיטה העברית מטעם אגדות שוחררי האוניברסיטה בתל אביב. ההרשמה במשרד האגדה (יווהה הלוי 27, טל. 3734) לפי הפרטים שנמודעת אשר בלוחות המודעות העירוניות.

דרוש ספר תורה

לשכונה חדשה בסביבת תל אביב, הרוצה לזכות במצויה יואיל לפנות למשורר המרכז הארצי של המזרחי בתל אביב, רחוב אחד העם 48, טלפון 2744.

„הביבלה“ לימי הרצל—ביאליק

cohathalit lenoga. mosorati bi-habimah" le-kosh את זכר ימי הרצל—ביאליק ע"י הצגות מיוחדות ודברי הסברה מתאימים, תערוכה השנה שלש הצגות מועד בתל אביב ובירור שלמים, כולם:

ביום א' (1.7) — כ' בתמוז — בתל אביב, הצגת האומה הואה"ת מאה א. אשמן וזרבי

פתיחה ע"י ד"ר איזידור שליט — (מכיריו

הפרטי של הרצל) והד"ר אלכסנדר גולד-

שטיין.

ביום ב' (2.7) — כ"א בתמוז — הצגת

„הרבוק“. לאנסקי בתרגומו של ביאליק וזרבי,

רי פתיחה ע"י ה' שלמה שפאנ.

ביום ד' (3.7) — בירושלים, הצגת „היהו-

די הוצחן“. דברי פתיחה על הרצל וביאליק ע"י מר לייב יפה.

תיאטרון ומוסיקה

— באהל: „עיר המחר“ הערב ב-18.3.46

באולם „אהל“ הצגת בכורה מאה י. ג. ג

פריסטלי בתרגומו של נתן אלתרמן ההציג

— משה הלוי, המוסיקה — ורדיות שלונס-

קי, הציר — ז. גולדשטיין בנתניה.

— ג. פוניבש מטובי הכנרים של החזמרות

הארדי, עורך הערב ב-18.3.46 רסיטל מיצירות

טארטיני, ג. ס. באך, מוצרט, דבורה אק,

רביסי וראול — באולם „אהל“, בית אר-

לווזרוב. ליד הפסנתר: מיכאל טאובה,

הכנסה לטובת קרן הסטיפנדיות לلومדי

מוסיקה שעלה יד גמנזיו-ערבי.

— „אהל“ מבקש להודיע למעוניינים להרי

רשם, בסטודיה, כי לרגל הסבוב בהתיישבות

העובדות המחליל ביום א' וליולי — עליהם

להזדרז להרשם עוד שבוע. ביום ד' 28

ביזוני בשעות 7—5acha'z ba-atlano“ (היר-

קו 99). פרם ירוע אם ההרשמה תמשן

גם לאחר הסבוב.

בתי מרכחת תורניים הלילה

„שינקין“, שינקין 28; „עליה“, העליה 23.

„הביבלה“ בראשון לציון

הערב ב-18.3.46 פוריה באולם „נעמן“.

08.07.1945, page 3

תל-אביב

בנזרחי בתל אביב

היום ב' א' א' ח' ישיבת הוועד הפוועל.
ב' א' ג' ישיבת מועצת הסניף. על הפרק
עריניים חשובים. החברים, מתקשים לדיוק,
ב' ה' פועל המזרחיי

ישיבת ועד ארגון הפקידים. שהיתה צורכה
להתקיים היום, נדחתה.

באיגוד סופרים דתיים בית'א
הרב ב' א' באולס ספרית "רמב"ם", יבנה
ו', ישיבת תועה.

מטיבון-זכרון

ליום עליית ביל"ש

במוצ"ש, י"ט בחמשון, הסבו בבית הקהק"ל
בונ' ביל"ו מטל אביב והסבינה הקרובה יהוד
עם חברי הנהלה של "ידע עם" והוועד
הארצ'י של הקון הקימת, וכרכו את יום עליית
הబילויים. א. קמפניי — יו"ר הוועד הארץ-
של הקהק"ל העירך במלים נרגשות את חזאי
בות יום וכרכן ביל"ו. ד"ר ב. בן יהודה
הרצתה על חנוכה ביל"ו ודר' יו"ט לוינסקי
— על שיורי אין בפי העם לפניו תקופת
ביל"ו ואחריה. הבן הראשון לביבלי"ים
בגורה, מר אמנון הורביצ, סיוף מוכרכנו. בין
הדרצתה להדרצתה התגעטים זמירות מר יריב
מורתי. האספה שלחה ברמה חמאת לשדר
הబילויים בראשון לטzion מר מנשה מאירוי
בין למלאות לו 88 שנה ולנמר מזרבי אורה
— שנמצא בין המסובים — שבום זה מלאו
לו 88 שנה. הוודו לחברה העברית לא"זע"ע
עמ"ע על שיזמה את סדר המסיבה ולולוועד
הארצ'י של הקהק"ל שערכה אומהה והביעו
משמעות כי ימשיכו בפרק גם בשנים הבאות
ושאת يوم עליית ביל"ו יוסיפו לימי וכרכן
הרצל-bialik והוא יהוד ש ל' ש' ימי
וכרכן רצופים י"ט — כ"א בתמונה.

17.07.1946, page 4

4,000 עצים ביערות קק"ל

זכרם של הרצל וביאליק יעמוד לנו
לקיימים את מפעל הייעור להחיה שטמות
ארצנו גם בימי מצור וחרום אלה.

מרכז הכשרה חדש באנגליה
לונדון, 16 (סט"א). הסתדרות "הה-
לוין" הבריטי פתח אתמול מרכז הכשרה
חדש בבווארהם שלחופ סאסקס. לחווה
15 אקרים והוא נקראת "קיבוץ שמריהו"
על שם המאייר שמריהו זאגראמן שנרגב
בפערלה צבאית חשובה בימי הקרבנות כי
אל-עלמיין. 50 חיללים משוחרים עומדים
להתקבל בקרוב לחווות הכשרה זו שחבריה
עסקים בעבודות חקלאיות שונות גם בכפר
רי הסביבה. כימים הקרים תועמד לר-
שות הקיבוץ סירה בת 25 טונה שתאפשר
הכשרה ימית. ג'ו לוי נשיא ידורי "החלוץ"
בריטניה, הודיע כי 800 חלוצים גמרו כבר
את הכשרתם באנגליה והם מוכנים אף
שורת עלייה לארץ ישראל.

עם סיום עונת הגטיעות של שנת ח'ש"ז
הגיע מספר העצים הנטוועים ביערות הקרן
הקיימת לאربעה מיליון וهم מכיסים שטח
של 17,600 דונם מאורמזה — מודעה ה-
לשכה הראשית של הקרן הקיימת לקראת
כ' בתמוז, היום המוקדש מאוז פטירת
הרצל למפעל הייעור שנקרא בשמו של
הרצל.

בימי המלחמה צומצמה נטיעת יערות
חדשניים מחמת מחסור בידיים עובדות. אולם
לקראת השנים הקרובות הכינה הקרן ה-
קיימת תכנית נרחבת לייעור מזרוני ההרים,
הרין ירושלים, הרין אפרים, הרין נזרת, הרין
נפתלי, הרין הגלבוע והרין צפת. בוגוש ה-
יערות של מעלה-ההמשה — קריית ענבים,
למשל, שהעצים הנטוועים בו הגיעו לחצי
מיילון, עומדים להכפיל את מספרם בש-
נים הקרובות. שטחים חדשים הוקצו לייעור
בסביבות ביריה וקדש נפתלי. וירוחב בימי
דה ניכרת שטח הייעור בהרי אפרים, ליד
עין-השופט ורמת השופט.

למי הרצל-ז'בוטינסקי תש"ו בארץ

הנואמים: קפטן ירמיהו הלפרין ומר ב. ויינשטיין. הפתח: מר קריניצי, ראש מועצת רמת-גן.

בחיפה: — עצרת-זכרון לז'בוטינסקי, ביום הראשון, כ"ט בתמוז, 28 ביולי 1946, בשעה 9 בערב בדיקון, באולם «המכבי» הנואם: ד"ר ש. יוניצמן. «אל מלא רחמים» — החזן מר יהודה מנדל.

בחדרה: — עצרת זכרון לז'בוטינסקי, ביום הראשון, כ"ט בתמוז, 28 ביולי 1946, בשעה 9 בערב. הנואם: מר ב. וויינשטיין.

בנס-צינה: — עצרת הרצל-ז'בוטינסקיKi מטעם ועד המושבה המקומית, ביום הראשון, כ"ט בתמוז, 28 ביולי 1946, בשעה 9 בערב, בחצר «בית פרודס». הנואם: מר יצחק ילין (חבר מרכז הצה"ר בארץ); הפתח: ג. בוקסר (יו"ר ועד המועצה); יושב-ראש העצרת: מר רפאל פלום.

בצפת: — עצרת-זכרון לז'בוטינסקי, ביום הראשון, כ"ט בתמוז, 28 ביולי 1946, בשעה 9 בערב, בחצר מלון «הרצליה». הנואם: ד"ר יעקב הרוזן.

בהרצליה: — עצרת-זכרון לז'בוטינסקי, ביום השלישי, ב' באב תש"ו, 30 ביולי 1946, בשעה 9 בערב, במועדון האזרחים. הנואם: ד"ר ש. יוניצמן.

לילות שימורים בבית"ר
בליל התקדש יומיהנckerון לזאב ז'בוטינסקי כ"ח תמוז — 27 ביולי) ייערכו «לילות שימורים» בקני בית"ר בארץ. בתל אביב ייערך ליל השימורים בחצר «מצודת זאב», בהשתתפות ב"כ המוסדות המרכזיים של התנועה.

החיללים המשוחזרים
 מגויסי התנועה הלאומית מתבקשים להשתתף במסדר האבל וליל השימורים, שייערכו בקני בית"ר ביום כ"ט תמוז ליום מותו של ראש בית"ר זיל. בפרטם לפנות בקני בית"ר במקומם ובמחלקה לענייני-הצבא שע"י שלטונו בית"ר (מצודת זאב).

בימי כ'—כ"ט בתמוז נערכים ע"י התנועה הלאומית (וביזמתה ע"י מוסדות מוניציפליים) «ימי הרצל וז'בוטינסקי» בארץ ישראל, לפי התכנית הבאה:

בתל-אביב הייתה עצרת כ' תמוז מטעם ה.ע.ל. ב"ט בתמוז, בחצר «מצודת זאב». הנואם: ש. שיכמן.

בירושלים נערכה עצרת-הרצל מטעם הצה"ר, ביום השבת, כ"א בתמוז, באולם «אדיסון». הנואם: ד"ר א. אלטמן. הפתח ג. המאירי.

בנתניה: — עצרת הרצל-ז'בוטינסקי, מטעם המועצה המקומית, ביום השלישי, כ"ז בתמוז, 23 ביולי 1946, באספה איטרטון של «גן-המלך», בשעה 8.30 בערב. הנואם: ב. וינשטיין והסופר נ. גרינבלט; הפתח: מר מ. שקד, סגן ראש מועצת נתניה.

בנהריה: — עצרת הרצל-ז'בוטינסקי, ביום השלישי, כ"ז בתמוז, 23 ביולי 1946, בשעה 9 בערב; בגינת פלטוב. הנואם: ד"ר ג. קרסקי.

בעפולה: — עצרת הרצל-ז'בוטינסקי, ביום חמישי, כ"ו בתמוז, 25 ביולי 1946, בבית הכנסת הגדול, בשעה 9 בערב, הנואם: ד"ר יעקב הרוזן.

בתל-אביב: — עצרת-זכרון לז'בוטינסקי בليل-שבת, כ"ז בתמוז, 26 ביולי 1946, בשעה 9 בערב, באולם «גן-דרינה»; הנואמים: ד"ר א. אלטמן, ד"ר ש. יוניצמן, ג. פקר; חלק האמנות: להקת קן בית"ר תל אביב.

בירושלים: — עצרת-זכרון לז'בוטינסקי, ביום השבת, כ"ח בתמוז, 27 ביולי 1946, בשעה 10.30. לפני הצהרים; באולם קולנוע «אדיסון»; הנואמים: פרופ. ד"ר ג. קלוזנר, ומר ח. ש. הלו. חלק האמנות — הלהקה של קן בית"ר ירושלים.

ברמת גן: — עצרת זכרון לז'בוטינסקי מטעם המועצה המקומית ביום השבת, כ"ח בתמוז, 27 ביולי 1946, בשעה 5.30, אחרי הצעדים, באספה איטרטון של «גן-הנצחון».

19.07.1946, page 8

תמונת הרצל-פסוליה..

גם תמונתו של הרצל נהייתה פסולה תחת שלטונו המנדט. אתמול לפני ה策ורים עברו שוטרים בריטיים בירושלים מלאח מודעות אחד למשנהו ותלשו מודעות מטעם הוועה"פ של הסתדרות העובדים הלאומית ליום כ' בתמוז.

במקומות אחדים השאירו את המודעות, אולם גורו מתוכן את תמונתו של הרצל. כל הסבר לא ניתן למעשה זה. המודעות הן חוקיות בהחלט ושולם עליהן המט העירוני.

פרופ. דר. י. קלוייזנר

לאחר שנים

בוגרונו, עוד נקלט מכוון ומלהומות על שהלכנו בדרכיהם הבלתי-נכונות של העדפת "המפעל והבינוי" (שהוא תי-שוב כשהוא עצמו) על החוץ והיעוד ז'בוטינסקי.

כי חוץ מהrechtן ובורדראו לא היה אדם מישראל, שהרגיש צכל נמיינפשו את הטראנציגית העומקה של עם גולה ונרדף ושהכיר, שאין פנאי להחות כדי לגואל עט גודל רבית, שאף היא תוכל לקלוט, לכל הפתוחות, את בני מילוּת היהודים, שר אין מקום להם באירופה ובארצות-הסדם שבאסיה ואפריקה, אלא מידי בח-עצצוע ללא ירושלים ובלא הארץ שוב כולם. האשמדאי הוריד את של מה המליך מעיל כסא-המלוכה יושב על הכסה בעיניהם. הם השליטים על היבשות הלאומיות, הם השליטים על רוב-הגւוער שהם השליטים על הי-על כל-לעגון לה, האפרינטנדנט המנור, וכי לא דמה ז'בוטינסקי במשך שתים עשרה שנותיו האחווניות לשלהמה מה מorder מעיל כסא-המלוכה?

הרעיון לא יכול בו עוד... וכי לא אירע כך גם לרעיון נתנו הגدولים ביותר והגביגים ביותר של ז'בוטינסקי?

שוטטו בחוצות-ירושלים וברוחם בות-תל-אביב והקשיבו לנאים של "מנהייגנו" – כולם לא תרגישו את אמירותו של הפטגון העתיק: «אם שנים אמרים דבר אחד איינו אחד?» – כן, אבל לא «מדינה עברית» – כי, כדי להצליח את שמו נמצאת ביד בני-אדם, שהש-פפותיו שלו, של ז'בוטינסקי, זרות ומוראות לדם, ואפילו נראות מונרכות בעיניהם. הם השליטים על היבשות הלאומיות, הם השליטים על רוב-הגւוער שהם השליטים על הי-על כל-לעגון לה, האפרינטנדנט המנור, וכי לא דמה ז'בוטינסקי במשך שתים עשרה שנותיו האחווניות לשלהמה מה מorder מעיל כסא-המלוכה?

לפני שש שנים נפטר ז'בוטינסקי לפתע-פתאום בניו-יורק. אם فعلת הכרתו ברוגים האחוריים לחייו, ודאי תלך מן העולם בהרגשה מראה. יותר מארבעים שנה כתבת, נאם, אפעל ואיר-גן, ואבק ונלחם – ומה מוצאתו של מפעלי-הרים כוער וקשה זה?

הרעיון הנגדל, שתקדיש לו את כל היין, שבשבילו וויתר על קאריריה מוחרמת של סופר וערץ ברוטה, הג'-שםתו נמצאת ביד בני-אדם, שהש-פפותיו שלו, של ז'בוטינסקי, זרות ומוראות לדם, ואפילו נראות מונרכות בעיניהם. הם השליטים על היבשות הלאומיות, הם השליטים על רוב-הגւוער שהם השליטים על הי-על כל-לעגון לה, האפרינטנדנט המנור, וכי לא דמה ז'בוטינסקי במשך שתים עשרה שנותיו האחווניות לשלהמה מה מorder מעיל כסא-המלוכה?

לא הוא טעה כשדרש משנת 1915 ואילך, שהציונות תהא על צדה של אנגליה ובעליות-בריתה במלחמות-העולם הראשונה; לא הוא טעה, שהיה בעד לגון יהודי, לא הוא טעה, שז'ודר-על דורך-פוליטיות הווותר בית והפשרנית, שתוכנן לאיבוד המטרת העיקרית של הציונות; לא הוא טעה כשהעיר על סכנת-הפרעות קודם שבאו; לא הוא טעה כשדרש, שלא יהיו ועשיהם היהודים בארץ "יהודיה הכות" כיהודים בימי-הביבנים; לא הוא טעה כשהטע מטריקו משטר קולוביאטורי ר' בארץ למשן זמן קבוע, לא הוא טעה כשהקדמים את ההדרתו של התה' זון הציוני ל"קים-לט' של בניין"; ולטוף, לא הוא טעה בכל-החינוך הציוונית הברורה והשלמה שלו.

ואף-על-פיין לא ניתן לו להשתתף בפוליטיקה הציונית, בתחרות-ההון ובגש망-התכנית. ולא עתה, אלא שאפילו לשבת ארץ ולהילחם בהוכחה לא וביתן לו. כמותם ומניינם דיבר קיבוץ היהודי בארץ-ישראל. לארץ-משאות-נפשו אמרו היה לו להיכנס – ומה בארץ נבריה, הרחק-הרחוק מכל מה שהיה יקר לו מן החיים – – –

עbero רק שש שנים – וכל מה שהו, כל מה שדרש, כל מה שהטיפ הולך ונעשה קניין-חרבים, ואפי-שר לומר: כמעט קניין-הכלל.

מי כוים איינו מדבר על מדינת יהודית? מי איינו רואה כוים, שאנו על-עצמנו בכחوت-עצמנו? מי איינו מבין כוים, שנבחר מות מחוים ל-«יהודי-החותמת» במלחת היחסני-ריה? וממי איינו מכיר, שבאין תכנית מדינית ברורה אף העובה הכלכלית המוצלחת ביותר לא תביא אובי-תנו אל המטרה הציונית?

לכוארה הייתה נשמו של ז'בוטינסקי צדקה לשמות במרומים: הוא ביצחן רעיון הגודל ניצח. הש Kapoor תיו ה-«ציונות» ואלכט וגעשו אף בחולמת של "המתוונים". הירושם, אם רק הציונות להם עיקר ולא אידי-אלים ורים לציוויליזציית העצמות. ואולם ככלום השמה של מה? ככלום בכלל יש מקום לשמה? – פילוסוף אחד אמר: "כל דעין גור-לכאנ-

דומה, שז'בוטינסקי אינו יכול להתייחס כיום אפילו בפתחם: "הלאי אותו עבו ואת תורתו, שמלו".

אבל שש שנים אין זמן ארוך ב-רעיון גדול ורם. עד שנים תק' הצלחה, וחרורו כאחד.

ורק כשתכרת אמיתותה של השקפת זו על הציונות תזהודה לכל השכבות שבאהמה ותשתלט גם על בוגריה-הצייניות ועל כל העומדים בראשה, – אז רק אז יוזהיד שמו של ז'בוטינסקי באותו זהר-אלמות, שזכה לו המשוררים הגודלים של האומות המשועבדות והגרדפות, שיצאו מעבדות לחירות עלי-ידי, יאד-דייל לאומי גדול של אונשייחוון גדולים.

ירושלים – תלפיות, כ-בתמונה תש"ג.

לי. באמת כשהרעיון הפאראדוקס-לי נעשה "דברangan", דבר, שי' דשו בו רבים, הוא מת לא רק מפני שועטה "הושענו חבותה", אלא מפני שהוא מתקעם ומסתיף עד שיאזר – וממי מודה אפילו כוים ישלמתה וביעיר בתכנית המפוארת, שער-ז'בוטינסקי ב-שירת המברור" של – ב-ზ'ודת-המחלמתה של עם-ישראל?ומי שם לב כוים לרגעון המדיניים, הכלכליים ותרבותיים המקוריים ש-הם מפוזרים בספריו המיחודיים אמא-פימאמורי, שבדפסו כמעט בכל ל-שנות-ארופפה?ומי מוכן אפילו כי יום לשתח' בהגשמה של תוכנית-הפעולה המדינית את תלמידיו ואת ההורכים בדריכיו של ז'בוטינסקי בש-עת-חירותם זו, שלא היה כמותה לצ-יוניות, כדי למצוות את הדרך תנ-כונה אל הגואלה ואל פתחית?

בהתדרות העובדים הלאומית

ה-פְּדוּעַ לְעָדָה

פרעלִי אַמְּדוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֶרְגּוֹן הַעֲבָדִים
הצִוְּוֹתִים הַכְּלָלִים. מִטְעָם הַסְּתָדָרוֹת
הַעֲבָדִים הַלְּאָוֹתִים שְׁתַתְּפָחָה שִׁיכָּר
מִקְּנָה הַפּוּעַל הַמְּתוֹהָדִי — הַפְּדוּרָה, פּוֹרָ
עַלְיָה אַגְּדוֹת יִשְׂרָאֵל — הַפִּישְׁרָשִׁין.
בְּאַסְטָה נָאָת נְקוֹנוֹת כָּל הַבָּعִזָּת הַאֲקָרְ
טוֹאָלוֹת בַּתְּחִשָּׁת הַיְּתּוֹלְמִים בִּירוּ
שְׁלִים.

וְעַדְתָּכְ בְּתְמֹוֹן
בְּרַתָּהָם לְהַחְלָתָה הוּא הַפּוּעַל מוֹבָן
תְּהָעֵדְיִי הַמּוֹכִיחָות וְעַדְתָּכְ בְּתְמֹוֹן בְּ
דְּרַכְבָּה חֲבָרִים: אַ. קוֹזְנוֹצִיק, בְּרוֹגָר,
(תְּא'), אַרְלְזָהָב (רְגָג). הַמְּעֵדָה, נְתַכְּנוֹ
סָה לְיִשְׁבָתָה הַרְאָשׁוֹנָה וְעַיבָתָה תְּלִינִית
מִקְפָּתָה שְׁלֵחָנִיות בְּכָ' תְּמוֹוֹן — שְׁבַתְוֹן
הַעֲבָדָ הַלְּאָוֹם. הַוְעָדָה בְּשִׁיטָה פְּעוֹרָ
אֶה אֶם וְעַדְתָּמָה תְּתַנוּתָה שְׁנַבְתָּה, גַּם
הַיָּא לְשֵׁם הַעֲבָרָת תְּגִיגָות יִמְיִי הַרְצָלָ
וּבְטוֹטִינְסִיק, כְּ-בְּטָטָמָן, תְּמַנוֹן, תְּמַצְיאָ
בְּיִמְיִם הַקְּרוּבִים חֹזֶר מִפּוֹרֶט לְסִנְפִּים
עַם הַאֲרָאָתָה לְמִתְאָמוֹת לְתְכִנָּתָה שְׁלֵ
תְּגִיגָות אֶלָּה.

קרָן לְבִיטָה הַפּוּעַל בְּנֵי
עַם הַגְּבָרָת עַבְדוֹת הַבְּנוֹיָה בָּאָרֶץ
הַתְּעִירָה בְּכָל תְּרִיפָתָה שְׁאָלָת בְּ
שְׂתָה הַפּוּעַל הַבּוֹנָן. בְּשְׁטָה זוֹ הַפּוּעַל
הַבּוֹנָן הַזָּא הַמְּקוֹפָה בְּיוֹתֶר מִתְּרַדְּ הַפּוּ
עַלְים בְּעַנְפֵי הַעֲמֹדָה הַשׁוֹנוֹנִים. הַזָּא
תְּמִידָ נְתַחַן לְתְנִילָות וְתְפָרֻעָות יַעֲבֹדָ
חוֹרָב אֶינְהָ קְבוּרָה...» קָרָן הַבִּיטָה
לְפּוּעַלְיִי הַבּוֹנָן שְׁהַוקְמָה עַיִן הַוְעָדָה
פְּעוֹלָה נְתַקְלָת בְּקַשְׁיִם רַבִּים בְּגַבִּיתָ
מִסְ-הַבִּיטָה אַצְלָלָבִים מִקְבָּלָן הַבּוֹנָן
יִזְכֵּר טָרֵט בְּשָׁלָה אַצְלָם הַהְבָרָה שְׁרֵ
בִּיטָה וְזֹהָא לְתַוְעַלְתָה הַפּוּעַל וְהַקְּבָלָן
גַּם יְהָדָה. הַגְּהָלָת הַקְּחָן הַתְּכִנָּת הַשְּׁ
בְּיַעַן לְדִין עַל הַגְּבָרָת הַפְּעוֹלָה בֵּין
הַקְּבָלָנִים וְתַרְבָתָה הַקְּמָה.

קוֹפֶת תְּגָמְולִים לְעֲבָדִי מִוסְדּוֹת
הַתְּגָעוֹת, הַתְּגָעָה בְּכָל הַמִּזְמָרָה
הַתְּגָעָה מִזְמָרָה בְּכָל הַמִּזְמָרָה
קוֹפֶת הַתְּגָמְולִים הַאֲרָצִית שְׁלֵחָנִים
מִסְדּוֹת הַתְּגָעָה חַמְלָתָה הַזְּמִינִית שְׁלֵ
הַקְּרָן בְּהַכְּבָדָה הַתְּגָעָה רְחוֹבְרָגָן, דָּנָ
מִלְמְדוֹבִין וּבּוֹדְגִינָה, דְּנַצְבָּאָה חַחָר
לְאָסְדוֹת אַלְעֲזָבָדִים זָבוֹן הַזְּדָאוֹת מִדְ
פָּרָטָות עַל תְּקִמָתָה הַקְּופָת.
יבְּחוֹן «הַעֲבָדָ הַלְּאָוֹם»
לְאַחֲרַ מִסְמָכִים רַבִּים צּוֹמָהָת מִעֲרָכָה
«הַעֲבָדָ הַלְּאָוֹם» לְקַבֵּל רְשִׁוֹן להוֹצֵ
אֶת תִּירְחָן לְאַחֲרַ שְׁפָדָ כָּתָה תְּוֹפִיעָה
עַתָּן בְּבָמָה פְּנִימִית. הַהְלָקָה מִהְגָּלִין
הַבָּא צִיפְנָן הַעֲטָוָן בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּמְמָתָ
בְּכָל בְּתֵי מִסְתָּרָה לְסִפְרִים וּבְקִוּסִים
לְעַמְנוּנִים.

פְּגִישָׁת מִזְכִּירָות הַוְעָה-פְּעַם
הַגְּהָלָת הַצָּהָר הַוְעָה-פְּעַם
בְּפְגִישָׁה שְׁתִיתָה בֵּין מִזְכִּירָות הַוְעָדָ
הַפּוּעַל לְבֵין תְּהִלָּת הַצָּהָר נִזְדְּנוֹ
הַשְּׁאָלוֹת דְּלַתְלָן: קְלִיָּת עַרְלִים וְחַיִּ
לִים מִשְׁוֹחָדִים, תְּקַשֵּׁר עַם גְּרָלָה
הַקּוֹנְגָּרָס הַצִּוְּנָוי, כִּי תְמָה, בֵּין «מִצְוָ
דָתָ זָבָבָי» וּכְרוּ.

מִשְׁיָבָות הַוְעָדָ הַפּוּעַל
הַיִּשְׁיבָת הַאֲתָלוֹנָה שְׁלֵמִיאָת וְעַדְ
הַפּוּעַל תְּוִקְדָּשָׁה בְּרוֹבָה לְדִיוֹן עַל קְלִיָּ
תְּתֵחַיִלִים הַמְּשׁוֹחָרִים. בְּכָ' מִזְכִּירָ
רֹות הַתְּיִילִים הַמְּשׁוֹחָרִים, תְּרִבָּה הַ
תְּנוּעָה, דָ' רְפִישָׁר וּבּוֹדְגִינָא, שְׁ
תוֹזְמָנוֹ לְיִשְׁיבָת זֹאת, גּוֹלָלו בְּפָנָי כְּ
רַעַד הַפּוּעַל אֶת מִצְבָּם שְׁלֵמִיאָת
שְׁחוֹזָרִים הַבִּיטהָה לְאַחֲרַ שְׁנָתָ שְׁרוֹתָם
בְּצָבָא. הַוְעָדָה עַל פְּגִישָׁה מִרְחָבָת שְׁלֵ
מִסְדּוֹת הַתְּנוּעָה לְשֵׁם תְּקִון מִצְבָּן
הַחַיִל הַמְּשׁוֹחָרִד.

ישִׁיבָת מִזְכִּירָות הַוְעָדָ הַפּוּעַל
הַיִּשְׁיבָת הַשְּׁבּוּעָת שְׁלֵמִיאָת
וְעַד הַפּוּעַל תְּקִיָּם הַיּוֹם בְּשָׁעה 4

הַלְּאָלוֹת הַכְּלָלִיות, אֲמִתָּהָם שְׁ
מִאֲבָקָשָׁת לְשִׁמְעוֹת עַל אַמְּרוֹם שְׁ
מִתְּנַהָּל בֵּין מִרְבּוֹן לְשִׁמְטוֹת אֲסִכְנוֹת
לְבֵין מִתְּאַחֲרוֹת בְּעַלְיִ התְּעִשָּׂה עַל
הַקְּלָטָן לְשִׁמְטוֹת עַמְּדָה בְּשִׁתְוֹף עַמְּ
נוֹתָנוֹ הַעֲפָהָלָן, נִגְשָׁל בְּאַשְׁכָּחָ מִזְכִּירָות
הַאֲזָעִדָּה הַגְּרָלָה, עַמְּדָה בְּדִירָה
אֲבָנִיאָל מִנְהָל מִתְּלָקָת הַעֲבָדָה שְׁלֵ
בְּעַלְיִ התְּעִשָּׂה. אֲבָנִיאָל מִנְהָל
זְמִינָה זְוִיָּה וְבְאַתְּ לִידְךָ בְּטָה עַמְּדָתָן
הַשְּׁלִילִיאָת לְלִשְׁמָהָת הַנְּגִילָה שְׁבָחָן אַיִן
מִזְמָהָת הַעֲמָדָה תְּמִתְּהָרָתָה תְּעִמְדָים הַלְּאָוֹי
תְּזַמְּנָה, כִּי בְּמִקְלָם לְהִזְמָה לְשִׁכְוֹת כְּלָלִיות
הַנְּזַמְּנָה מִשְׁשָׁמָות לְשִׁכְתָּה עַזְרָה לְבִיטָה-בְּרָנָה.

מִתְּלָקָת הַעֲמָדָה נְדָרָה לֹא לְעַשְׂוֹת
כָּל צָעֵל מִזְגָּעָן בְּמִזְמָדִים, אֲזָעִד אֲזָעִד
תְּנוּ. דְּשָׁלָבָן אֲבָנִיאָל גִּילָחָה בְּבָנָה אַיִל
צְוָתִינָה, וְהַבְּטִיחָה לְשִׁמְדוֹר עַל זְכוּר
תְּעִמְלָעָה הַכְּלָלָה לְעַד לְסִתְדּוֹתָן כָּל
פְּלִילָשָׁת הַכְּלָלִיות?

בְּמִזְדָּמָות זוֹ נִזְדְּנוֹ גַּם שְׁאָלוֹת הַ
וְעַדְתָּה שְׁוֹבִית לְקַלְיָת הַחְילִיל וְמוֹ

עַצְתָּה הַבְּטָחָה הַאַזְוֹרִית הַמִּשְׁלָתִית.

יוּעַץ מִשְׁפְּטִי:

תקופָת הַמִּזְמָדָה מִמְשָׁק של מלָחָ

מִזְמָדָה: מִשְׁעָם, וְגַדְהָדִים, מִמְלָ

מִזְמָדָה, וְהַבְּיָאָה אֶתְכָם בְּמִמְדִים, לֹא
קָאָטִים, חָלָקִי דְעָתָה, סְרִיצִיאָלִים, בְּנִזְמָנִים, שְׁנִיָּ

וְהַמִּזְמָדָה, וְהַמִּעְבָּדָה, וְהַבְּרִיבָּרִים
שְׁפָזִים, אֲלִינוֹ בְּבָקְשָׁת עֹזָה וְעַצְחָה
מִשְׁפְּטִים, בְּמִקְרִים, שְׁוֹנִים אֲשֶׁר אִיּוֹם
יְשִׁילָם, סְבָטָוכִי, עַבְוֹדָה, וְיַלְמָדָה, מִקְ

צְוָעָא: מִזְמָדָה, בְּזִמְמָרָה, לְזִמְמָרָה, לְזִמְמָרָה
הַקָּרָן לְסִכְמָוִי עַמְּדָה לְלִימָוד מִקְ

צְוָעָעָלָא, לְעָלָא, תְּאַלְעָלָא, תְּאַלְעָלָה, תְּאַלְעָלָה
בְּנִתְנִיהָה תְּמִילָה תְּמִילָה, תְּמִילָה, תְּמִילָה
מִלְע

07.07.1947, page 4, המשקיף

חמשה מיליון עצים ביערות הרצל

קרוב לחמשה מיליון עצים נטוועים בי-
ערות החקלאי על שטח של 21,000 דונם
— מודיעיה הלשכה הראשית של הקרן ה-
קיימת בסכמתה, לקרהת כי בתמונות, את מפעל
היעור הנושא את שמו של תיאודור הרצל.
ראשיתו של המפעל נועזה בשנים שלפני
מלחמת העולם הראשונה. אך הנטיעות
הראשונות אבדו ברובן ורק חורשות ה-
זיתים בחולדה ובבנישמן נשמרו מאותה
התקופה. מפעל היעור התחל בקנה מידה
גדול לפני 25 שנה, ומאז נוספו נטיעות חד-
שות מדי שנה במשך שנים.

העיר הגדול ביותר בין יערות החקלאי
נטווע בכפר החורש (600 אלף עצים) ; ב-
קרית-ענבים ומעלה-החמשה נטוועים כחצי
מיליון עצים, בגניגר 400,000 עצים וב-
meshmar-ha-umek ובשער העמקים כרבע מיליון
יון בכלל אחד. בשנים האחרונות נעשית
עבודת יעור גדולה בהרי הגליל וכן בערי
בות הנקב, בהתאם לתכננית מחושבת למ-
니עת סchap הקרן ליד עוזצי הנהלים.

דבר, 11.07.1947, page 4

בָּנָא - מִתְבָּא

תيبة הראשונית. ד"ר בנימין זאב הרצל היה הן שלוש התייבות המובילות לחיות העם? נתיבת החיים האידלאית הסתירה אל התייבות השכנית. מתייבת עדרוד ימי הוכרו כ' וכ"א את י"ט בתמוז. יצאו כשאלהיהם התהווים ולפניהם המשמר יום צליות הבילויים.

אנשי בילוי התגוררו וייצאו להכיר את הקרקע. אחרון הבילויים, רבי פונזם פאלזוביץ, כתוב באחד מספריו: "כשהתלטנו לעלוות ארצת לא רק הארץ משכה אותה רצינו לשנות את ארון חיינו גלגוליהם, להיות עם צוֹבֵד את אדי מתו". אנשי בילוי יצאו לעבד את ארץ הארץ. בראש וראשונה התעוררת בתם ההתייבה השלישית: התיאם תרבות הארץ נטה, והופיע בכל הוויה מתיו ותשלים את החומר. שדרבים לפניו שותה: חידושה של תרבות ישראל.

בילוי — הרצל — בייאליק — כנגד אדרת — פרידמן — עס הספר.

שלוש התייבות המובילות אל המערה האחת והיתידה; עם ישראל בארכיש ראל.

יהי לנו מאורע לעמוד האש שלן לפניו ויאיר לנו את הדרך לעדי עת.

יצחק סלע

מה הן שלוש התייבות המובילות לחיות העם? נתיבת החיים האידלאית הסתירה אל התייבות השכנית. מתייבת עדרוד ימי הוכרו כ' וכ"א את י"ט בתמוז. יצאו כשאלהיהם התהווים ולפניהם המשמר יום צליות הבילויים.

אנשי בילוי התגוררו וייצאו להכיר את הקרקע. אחרון הבילויים, רבי פונזם פאלזוביץ, כתוב באחד מספריו:

"כשהתלטנו לעלוות ארצת לא רק הארץ משכה אותה רצינו לשנות את ארון חיינו גלגוליהם, להיות עם צוֹבֵד את אדי מתו". אנשי בילוי יצאו לעבד את ארץ הארץ. בראש וראשונה התעוררת בתם הה骇בה השלישית: התיאם תרבות הארץ נטה, והופיע בכל הוויה מתיו ותשלים את החומר. שדרבים לפניו שותה: חידושה של

תרבות ישראל.

בילוי — הרצל — בייאליק — כנגד

שלוש התייבות המובילות אל המערה

האחד והיתידה; עם ישראל בארכיש ראל.

יהי לנו מאורע לעמוד האש שלן לפניו ויאיר לנו את הדרך לעדי עת.

מה הן שלוש התייבות המובילות לחיות העם? נתיבת החיים האידלאית הסתירה אל התייבות השכנית. מתייבת עדרוד ימי הוכרו כ' וכ"א את י"ט בתמוז. יצאו כשאלהיהם התהווים ולפניהם המשמר יום צליות הבילויים.

לא יכול דרא' והם נתקלו בלבות אטומים. הגאות הקחתה כל רגש וכל שאפה למתהדות.

כ' בתמוז

עמדו ארבע עשרה שנה מיום עליתם הבילויים, ובזום אחד המrotchס נס. הרצל הריע: עם ישראל מתהנערת! "ארק-ישראל" היא מדורתנו הבלתי נשכח. שם זה בל' בר עולול לטפס לעמנו קול קריאה פועז עז לבבות".

היהודים שידכו בכח, ישינו את פדר נחם. אנר רוזים לחוות סוף סוף-canabis הפעים על אדמתנו".

כ"א בתמוז

המושול שקרם לת. ג. בייאליק שאל את שאלתו חנקבת: "למי אני עצל? ישראל הוא עם לוועט, זונח את העיקר זביב בטפל. ותתרחש הנס: חומיע משורר הליל אום ומכות ביטוי העז והראשוני, החרדי פערני הונאי ויעזע את העם: "דורי אחרון לשבעוד וראשו לגוולה!"

חברה "ידע עט" ומועצת המורים היהודים ברוסיה הצארית, יצאו שניים ליד החק"ל החקלאי לצרף לשני עשר בתוריים וכחוות אום לדורך. הם ימי הוכרו כ' וכ"א את י"ט בתמוז. יצאו כשאלהיהם התהווים ולפניהם המשמר יום צליות הבילויים.

שלוחת תאריכים — שלוש והיבוט. אין אלו מאטניים באטסנויות. וראי שלא תאריכים גורמים למאהדרות. אלא הטארא רשות פטביעים את חותם על תאריכים, אולם קשת לו לאדם, והוא הוא ראייזנאל ביורה, למשתחרר מפליאת סטוכות הפלר שיות שברברי הימים. לא יטלא, איטוא, כי גם אנו דורשים את התאריכים חסמור כים שבחרש תמת. ביחס חפת עלו הבילויים לאין זר נפטר הרצל וכי אבו נפטר בייאליק.

מה עין עליה לימי פטרית גדרוי האור מה? מה הם הקוים המשוחחים והמשליכים בעשלות תאריכים?

כ"ט בתמוז

העם מעונת וזרות, נר ישראל מהלך ורוחות כשרה מתחוללות ומקשות לכ' בוגר, אך אין יכולות לו, ותתרחש הנס. בשנות תרס"ב, שנת הפרעות והרדיפות על

06.07.1947, page 4 המשקיף

הערב – פתיחה הכנוס העולמי למדעי היהדות

הערב בשעה 8.30 יערך טקס הכנס לסטטיסטיקה וdemografie באוניברסיטת העולמי למדעי היהדות באולם מרכזי של גיניביה יגיעו לארכ' ביום ג', כ' בתמזה בית רוזנבלום על הר הצופים. (8.7.47) כדי להשתחרר בכינוס העולמי דברי פתיחה וברכות ישאו: ד"ר י. ל. למדעי היהדות הנערף מטעם האוניברסיטה מאגנס, נשיא האוניברסיטה העברית. סיר העברית.

*

מהר בשעה 11' לפנה"צ תערך פתיחה רسمית של התعروכות המתקיימות בקשר לכנסים העולמי למדעי היהדות באולם הוועד הלאומי, מר יעקב לשצינסקי. לאחר דברי הפתיחה ירצה פרופ' נ. ה. הטענות של בית הספרים הלאומי והאוריינטיאלי. התعروכות הנו:

א) הספר המדעי העברי בין שתי מלחמות העולמי; ב) מסמכים בהיסטוריה ישראליות הלשון. על הנושא: "תחיית הלשון האוניברסיטה. טורטשינר, י"ר המכון למדעי היהדות של ומדע הלשון".

ЛИת: ג) אוטוגרפם ופורטרטים של גDOI דלותות האלים תנעלגה ב-8.25. המוחמים מתבקשים להיות במקומותיהם בשעה 8.15. ישראל (אוסף אברהם שבדרון); ד) מסמכים מארכיוון הרצל; ה) תערוכת דיינרמות ד"ר ליואו בק, לשעבר הרבה הראשי של בדמוגרפיה של עם ישראל מתקיים בבית יידיות גרמניה, ופרופ' ל. העරש, פרופסור רוזנבלום, אלם ו.

07.07.1947, page 5 על המשמר

פרש רופין

מטעם ועד הקהילה העברית ועד הור הכרמל יחולקו גם השווה שלושה פרסים ע"ש רופין, אחד לספרות יפה, אחד למוציא לאורם ואחד למדעי הטכנייה. אפשר להגשים ספרים שייצאו בשנים תש"ה-תש"ז, או כתבייד. את הספרים (כתבייד) יש להגשים ב-4 טפסים, עד לסוף אב (15.8.), לוועדת פרס רופין, רח' ירושלים 6, חיפה.

רעש מכוניות מפְרִיעַ

דיירי הבתים הסמוכים ל"מרכז התעשייה", הנבנה בקצת רח' הרצל, מת' אוננים על רעש מכונת בבית-חרושת שב"מרכזו" עד כויה הפרעה לשינה בלילה. בעגין זה הוגשה תלונה לעירייה. הריריים מבקשים להפסיק את עבודת המכונת בלילה.

טבריה חשילט בדין

כחמד חסן באלאף, בן 30, מצרי עשיר, שבמכוניתו הפטית נמצאו 2 מיכלי בנזין שהכילו 110 חפיסות חאשייש — הווא לבית-הורי המכוחז בתיפה. הנאי שם בא לבוש פיו'אמת משי, כי האסי רים שבוחו מבית-הסוחר גנבו אותו חליpto.

לקראת כ-כ"א בתמזה

מהר ומחратים חופץ תווית הרצל — ביאליק, מוקדשת לנטיית עצים לזכרם על ארמת הלאום. בהפצת תווית זו יש תחפו גם עסקנים ועסקניות בוגרים. ועוד תקה"ל בתיפה מבקש מכל עסקן הקהקל לסור מיד ממשור הקהקל בעניין השחתפות במפעל זה.

בזועדת התרבות שליד מ. פ. ח
שבת נופש ויעון — השבוע בשער העמקים. הרשמה ופרטים עד יומם ה' ערב בזועדות התרבות.

כרטיסים לנשף "המטאטה" בליל-שבת באמפיתיאטרון — בהנחת חבריה הטעדרות ב"ביתנו" מ-4 עד 8 אחה"צ, ובמחירים רגילים ממשרד גינצברוג.

למנזרו "משמר"

בגלל מחלוקת שני מחלקים-עxon בהזורה הכרמל תחתר חלוקת העחרונים באורן רימס: נחלה, גאולה ומצפה. עם המינויים הסליחה.

בית-הספר המקודש לבנות
ההרשה לכינתה אי' (מחוזו שני) לשנת הלימודים תש"ח במשכת. תוכנית הלימודים: השכלה כללית ועברית, בכשרה מקצועית ערונית ומעשית בענידות בנין, בטון, בטון מזמין, טפסנות וברזילנות.

במבחן למוזיקה

היום בחינה בכיתות המורים פטין, איירוי

טיזול ליום שצט

לחלי-עמל, עין-חרוד וחלילוסף, פרי-טים בטלפון מס' 2758.

ערב צייקוכמי

הערב ב-8 בחורשת מרגווע' בהר הכרמל, — קונצרט תקליטים.

תורנות בתים מרכחת

"הרצליה", רח' הרצליה 1.

הצהה, 20.07.1948, page 4

לקראת כ' בתמוז

כ' בתמוז השנה יוחג במחנות צבא ההגנה ליש"ר אל כ"י יום המדינה". ביום זה יצוין חקשור האמין שבין תzon הרצל על מדינת היהודים לבין התגש מותו במדינת ישראל.

המחלקות השונות של מחרט (מחלקות התרבות של צבא ההגנה לישראל) מכנות תכנית מקיפה של הסברה ותגיוגות בכל הבסיסים והעמדות. יוזם גלויון מיוחד של "במבחן", ו"החומה", חומר הסברה ינתן גם בלוועזית בשביב הצעולי החדשין. כדי לשווות ל"יום" מיוחד זה אופי עממי רחב — רצוי שגם הגופים היישוביים והצייבוריים השו"נים יתכו נציגות-האג מיעדות.

ד"ר י. באדר

מדינתה רשות

נוצר לפתרו בעיות לאינספור ולכך היו דrostים לנו אישים רבים... ואחרי שכבר נתגבר על הקשיים הגודלים ביזה, ישרצו בינו "מצילי העם". אולם העם ידוע יידע אף לחפש את ידידו האמתית: בין אלה אשר בתוך התנועה הציונית לא חשבו על סיפוק האינטלקטים האישיים שלהם, ובין אלה אשר סבלו ונלחמו בעד הציונות בזמניהם כשבعد פעולות נאלו ורכשו לא כיבודים אלא עלבונות בלבד, כאשר בעד העבודה לא נהנו מכל יתרונות, אלא היה צריך להקריב קרבנות.

למלים אלו אין לי מה להוסיף. הנה רעיון כללי שיש לו יחס לביעות הימים. מי מתאים הרישומים הנ"ל? מי בימינו אנו עבר מכתליים כאלה, ניצח קשיים כאלה, עמד בנסיבות כאלה, ועומד בפני תפקדים כאלה ניסוחו של תאודור הרצל לעיל?

ואיא לו היה הרצל זוכה לראות את מלחמת השחרור, לו היה מביט על הנסיך נוט הקשיים והארוכים של המחרמת העברית בארץנו, לו היה מסתכל ברוח הגבורה, הסבלנות והעקשנות, שורעה בלבות הנער — בתקופת בהינות הארכאה של החילים האלמוניים שלנו, בדרך המאבק. הרואי לשם — היה בטוח שודקה משורות אלו יבואו האנשים שיבטחו לעם כולם את עתידם בארץ.

מובן מאליו שדברי הרצל אלו אינם מתכוונים לבנייה מבנה המגנון במפלגות פוליטיות. גם בזמן הרצל היה ברור, שעובודה פוליטית, בעובודה במגנון המדיניות, דורשת עבודה מתמדת של בני אדם רבים ושאי אפשר לסמוד בה. על ה"חובבים" בלבד. אך הרצל היה מוכן ומומן להלחם בלי הפסק נגד כל בני אדם אשר בתפקיד צבורי אינם רואים אלא תירוץ כדי להתפרק.

בעם שהמפלגות הפליטיות שלו, ובאחד המפלגות השולטות, אין אלא קבור צות אינטלקטים, השומרות על קיומן של ה"מסגרת" והצמרת, דרושא עצה מהפכה צבורית, שתנתן את אימון החברות לקבוצות שגדלו ביסורים, ושהם נצפים מפני הסכנות של הגורמים האגואיסטיים, המחפשים בתפקיד צבורי אך ורק פרנסת נוחה.

ג.

הרצל ידע שהגנים והאמת בעצם אין להם כוח לביצוע הרעיון הציוני, הם אינם מספיקים לעורר את המונחים לקרבות ולמאץ העליון הדורושים לתנועה הציונית בדרך להגשמה מטרתה. ולכן דרש הרצל ב"מדינה יהודים":

בפנומי אל התבונה והשכל הנני נותן לעצמי דין וחשבון כי השכל בלבד לא יספיק. אסירים וותיקים אינם עוד ביט ברצון את בית-כלא. נראה אם גדל לנו כבר הנעור שאנו זוקקים לו, אותו הנעור אשר ימושך אחריו את הדור היישן, ישאו על זריזותיו האמרי צות ויהפוך את הנימוקים ההגוניים לאש התתלהבות.

ואיא זמן רב חיכה העם לנוצר הרואי לתקות תאודור הרצל. אך בטעוני שהנעור הלוחם המהכני יתנו לעם גם את ההנאה הפליטית אשר הרצל ניסה לשוא לבנות בימי ואשר יורשו הבלתי מתאיים אפילו לא ניסו ליצור.

שידורים באידיש בפולין

הוועד המרכזי של היהודי פולין מזכיר כי ברדיות ורשה משדרים 4 פעמי שבוע בבלשון אידיש: ביום ראשון, שלישי חמישי ושבת. השדרות מתקיימות ב-12.10. (זמן ארץישראלי) בלילה בגל 48,25.

א.

פעם בשנה, ביום כ' בתמזה, רואים העתונאים העבריים חובה לכתוב על אבי הציונות המודרנית. ודאי, השנה לא קשה למצוא את תוכן המאמר. די לקשר את הקמת מדינת ישראל עם "מדינת היהודים" של הרצל, להוציא מהקשר זהה כמה רעיונות ולהוסיף קצת רגש ומספר מלצות והנה המאמר. אולם אשכלי: בימים אלה לחוג את המועד באופן אחר: בימים אלה חזר אני על כתבי המורה הגדול, עוד פעם ועוד הפעם, והריני תר אחורי הרעות הנידחים אשר עין קוראים עברה עליהם קודם בלי תגובה מיוחדת ושקיבו פתאות מובן אקטואלי מאד. כי זהו ההבדל בין כתבי סופר, איש מן השוק, לבין כתבי גאון ונביא: יצירות סופר סתם היו רק בתחוםו שהן התחווו לה, ואילו בכתביו נביא ימצא לו כל דור ודור מובן חדש ורענן, תשובה לביעותיו הוא. ואם יש למי שהוא ספיקות בגודל רוחו של תאודור הרצל, — הרי בקרו את ספרי הרצל יראה את סימני גאננותו, כי גם היום ימצא בהם לא רק חומר להבנת עבר הציונות אלא גם מורה-דרך לכל בעיות היום והעתיד שבפנינו.

הפעם חיפשתי לי תשובה לבעה: מהו אופי הנהגת המדינה הדורשה לעם בשעה שעומד בפניו התפקיד הכפול החשוב ביותר: לא רק להגן על מדינת ישראל הצעירה אלא גם להרחב אותה באופן פיזי ומוסרי ל"מדינה יהודים" שתוכל לקבל את כל דורי ציון, להשלים את האבוק-אציה, ולשים קץ ל"צרות היהודים" ולא אנטישמיות בכלל.

ב.

תריסר שנים לפני שהוזא לאור הספר הריאליסטי והמר של מיכלס, "סוציאליזם של מהות המפלגות בדמוקרטיה המודרנית", ידע הרצל להסביר בקיצור את אשר מיכלס לא ידע לבאר אלא בספר עבה וקשה להבנה. הרצל הבין היטב את ההבדל בין מדינאי מקצועני לבין הלוחם המתמיד, בין מקריב הקרבנות לשם המטרה המדינה, לבין מטרת הרעיון המדינה כשהוא נתון במצר, בין נאמני העם השואפים לבתוונו הנצחי בארץ ובדינתו לבין השתדלנים המקובלים השואפים להבטחת רמת חיים הם.

לכן שמה הרצל בחלוקת של המפלגה אשר לא תביא לחבריה אלא יגון וסלוב וקרבות מתמידים:

אין זו צרה שהשואפים והמדינה המקדומים מתרחקים מהתוונתנו. אין מה לזכות, אין מה להרוויח בהכרזות על האמנויות הפליטיות. אנחנו זוקרים רק לבני-אדם המוכנים להקריב קרבנות. ואחרי שהוא ניגש לעניין בצורה קלה, פליטוניסטי כזו, הוא ממשיך ברצינות: תקופה מבחן דרושא בשבייל כל אלה שפעם יוטל עליהם לנחל את ענייני הצבור היהודי. ויען כי תקופה מבחן זו תמשך זמן רב, שארכו אינו ידוע מראש, היא תספק לנו בני-אדם בעלי אופי חזק עד מאד. כאשר נגיע למטרה

על המשמר, 25.07.1948, page 1

אזכורה דראשונה להרצל לאחר הקמת האדינוה

ירושלым, יום ו. — בפעם
הראשונה מאז פטירתו של בנימין
זאב הרצל לפני 44 שנה יתיחיד
היישוב השנה עם זכרונו כשבוזון
חיינו — מדינת ישראל עצמאית —
הפק למציאות.

ביום ג' כי בתמוז תש"ח (27.9.48)
בשעה 12 בצהרים תיערך אזכורה חגיגית
גית ב"חדר הרצל" שבבית הקון הסימט
ליישראל בירושלים, ובה ישתתפו נציגי
המוסדות הלאומיים, באיכות מרכזית
ישראל, ומונומנים אחרים.

בן'א בחרוז זהה / מאת יעקב עמייה

יצאו מתנדבים לעורת העם.
אכן, רב, רב מאד, היה מקום
של שיריバイליק האקטואליים,
שירים אשר נכתבו לשעוזם, בחירות
גוך העט לצוונות, לתחיית מדינית,
ומצבי הדרות ובני הטפחות"
חיבים גם חייבים להכיר ולזכור
"מי יריה האבן הראשה".

שייריバイליק האקטואליים,
ה"זודמנוטיים" נועדה למס מל'
בתחילה אריפותיים. הרגשנו
זאת בימי השואה והחורבן, אשר
מצאננו בדורנו, בימים הנוראים
הם פנינו לא אחת אל שירי הזעם.

**ונרול מהו מסביב
ונרא מסביב חתמו
ואפס מפלטן;
וכי נשׂיע בחשך וכינחפֶל —
און מי תשמעו**

ועתה, בימים הגדולים, אשר
קצרה אולי לשון הדור מלבטאט,
פונים אנו אל "ברכת עם", התמי
מה והפתיתית, ויחד עם המשורר
אנו שרירים בשיר שהיה להמנון
החלוצים:

**אל-תאמרו; קטנו — הטרם מתפוננו
פני אביר יעקב הולכים בקרוב;
טימי זרוכבל ידענו לא-כוננו
פעל אידרים גמזהו נקב.**

אכן, זו כוחה של שירה אקטוא
לית גדולה, היא נכתבת לשעה
ומשפייה לדורות. וכל דור ודור
ביה יביע אומר.

אך אל יוכל כי בתומו את ב"א
בו. אל יהיה רפוי-רווח בשדה
התאריכים: כי בתומו — ב"א
נהלה לחובבים בלבד. מדיניות
נאורת יודעות לתת כבוד ויקר
לא רק לצבאותיה, אלא גם למ"י
שורריהן. ואל גגיד: פיקוח-נפש
דוחה. כי נפש תרתי משמע. כי
הדם הוא הנפש — וגם הרות.

ובמידותנו אין עדין דואג לרוח
העם, לחינוכו, לתרבות. מיניסטי-
טריוון לחינוך לא קם עדין. וודאי
וודאי, השאלה היא סבוכה. אך
העובד בעינה עומדת, והיא סמי-
לית: החינוך נשאר בתחום הווי-
עד הלאומי, שהוא אירגון-של-
רשות ולא רשות-של-חוות. ומה-
לקה לתרבות, כסמכות כוללת,
איננה, ולשכות המודיעין והטע-
מולה זו שפותחותם של המשר-
דים למיניהם.

עם תקמת המדינה קראנו מוו-
עד ב"א בתומו — מועד המדינה
נקרא מועד ב"א בתומו — מועד
הרות.

*

וודאי, כבירה הייתה השבעת
הكونטראס "מדינת היהודים" להר-
צל. כבירה הייתה השבעת הקונ-
גרס הראשון, יציר רוחו וכפיו
של הרצל, על העם בתפוצותיה,
ולזכר הקונגרס, בתשרי תרע"ח,
בחבバイליק את שירו "מקראי
ציון", לבארה, היה זה שיר אקטוא-
לי, שיר אשר נכתב לשעתו. אך
שעתו לא עברה. נתנו עליו
דורות של קוראי-עברי. נתבע
מו ממנו דורות של חלוצים, אשר

א פسر שלא במקרה זימן שר
ההיסטוריה יחד את צמד
התאריכים: כי בתומו — ב"א
בתומו. סמיכות התאריכים באה
פאי לו למדך, כי יש סמיכות
מהותית בין שני התהיליכים בהיס-
טוריה הישראלית: תחיית המדינה
ומחיית הרות. כי נגעה רשות
אתה בחברתה. כי ינקה רשות
מרשות.

את ב"א בתומו, את יום המדינה
לזכר הרצל, חג העם בישראל
ברוב פאר והדר. במיסкар הצבאי
בא לידי גilio סמלי כוחנו המדי-
יני המשי העולה, במיסкар הצ-
באי ביחסנו להידמות לכל הגויים,
למופתחים שביהם, ברמת הטכנייה,
 באמנות המלחמה. וודאי, יש בו
גם גilio נادر של רוח, רוח של
עם קטן, המחשל בסערת הזר-
בות, מול פני אויבים וממשיכים,
את כוחה המגן שלו. אך זהה יום
המדינה, יום המיצעד והמייגן,
אל יאפשר על התאריך שבא לא-
חריו, על ב"א בתומו.

ביום ב"א בתומו, יום הזכרון
לשר שירותנו ת. ג.バイליק, לא
נערכ מפגן הרוח בישראל. וודאי
אי, אנו יודעים: אין דינה של
הרוח כרינו של הכוח הצבאי.
אין רוח אחדת, צבא אחד. יש זר-
מים ברות, אך הם כולם בחינות:
כל הנחלים הולפים אל חיים והם
אינו מלא. וזאת השאלה: היש
דווגר רוח בישראל, רוח לכל
זרמה וגוניה?
גדול ומרומם היה יום המדינה,

27.07.1948, page 4

היום - ביום המדינה המצעד הראשמי הראשון של הצבא

סגירת התנועה ברחובות

מפקדת העיר מודיעיה:

לרגל מצעד צבאי שייעבור ברחובות:
העליה, אלנבי ובני יהודה, יהיו רחובות אלה
סגורים לתנועת כלי רכב ביום, כ' בתמוז,
שעה 3acha"צ עד עbor המצעד.

הקהל מתבקש לא להחנות כלי רכב
ברחובות הניל או הסמוכים להם. באותו
פרק זמן תופנה התנועה למקומות אחרים.

**שידור מיוחד של
"קול צבא והגנה"**

היום בשעה 6.15 — שידור מיוחד ליום
המדינה, אשר יכלול את דבר ראש הממשלה
ושר הבטחון מר דוד בן גוריון.

במסגרת "יום מדינת ישראל", בכ' תמוז,
ביום בו יורם על נס חzion הרצל שהפך מצי
אות, יירך היום מצעד תגיגי של צבא
הגנה לישראל. מחלקות מובחרות, שתיציגו
נה את כל החטיבות והחילות רבי-הישגים,
תעבורת בסך לעיני העט.

dmצעד יצא בשעה 17.00 מבקר המושבות
ויעבור דרך הרחובות אלנבי ובני יהודה.
וקהל מתבקש לא להזטוף, לשומר על
הסדר ולהענות במתינות לכל הוראות ה-
משטרת הצבאית.

החל משעה 18.15 י广播 "קול צבא והגנה"
שידור מיוחד ובו תיאור המצעד והמסדר.